

ရှင်အုန်းညို

စင်ဆီတော်မူအပ်သော

ဂါထာခြောက်ဆယ်ပျို့

Gahta Chaukse Pyo

BY

SHIN ONNYO

ရန်ကုန်မြို့

ဟံသာဝတီစာအုပ်တိုက်

၁၉၄၇

ဇီဝဒဂ္ဂံဘိက္ခုဝေမမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံကုလပ္ပသာဒကာနံ
 ယဒိန္ဒကာဠုဒါယိ။ဂုဏ်ထူးရှိသော။ပါဠိကဗျာ။ထော
 မနာမြန်၊လျှင်။ထေရ်အသျှင်သည်။ဘွဲ့တင်လျှင်
 ထားအပ်သော။ ဂါထာခြောက်ဆယ်ပါဠိ
 တော်တို့၏။အဓိပ္ပါယ်တို့ကို။ရတနာ
 ပုရ။ အင်းဝရွှေပြည်တော်ကြီး၌။
 သက္ကရာဇ် ၁၆၃ ခုနှစ်။
 ထီးနန်းဆက်ခံ။စိုးစံတော်မူသော။
 ရွှေနန်းကြော့ရှင်။ဘုရင်နရပတိမင်းတရားကြီး
 လက်ထက်။ ၁၇ ၆ ခုနှစ်အပြီး။တောင်တွင်းကြီးဇာတိ။
 မဟာထေရ်ရှင်အုန်းညို။စပ်ဆိုတော်
 မူအပ်သော။

ဂါထာခြောက်ဆယ်ပါဠိ။

(“ဆရာဦးဘရင်။” ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်သည်။)

ရန်ကုန်မြို့ ၃၃ လမ်း တိုက်နံပါတ် ၁၁၂။
 ဟံသာဝတီသတင်းစာပုံနှိပ်တိုက်။

1928.

ဂါထာခြောက်ဆယ်ပျို့အတ္ထုပ္ပတ္တိစာတမ်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတော
သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဂါထာဘိဂီတ။ ဒေသနာဖြင့်။ သေအချာမြွက်ဟ၍။ ဆုံးမ
ချေချွတ်တော်မူလေ့ရှိတော်မူသော။ ပရမေဏဉာဏ်။ ရဝေသကျ။
မဟေသက္ခ။ မဟိဒ္ဓိက။ မဟာနုဘာဝ။ မဟာဇုတိက။ မဟိဿ
ရိယ။ မဟာဂုဏိက။ မဟာတုလိက။ မဟာယသ။ အသန္တိန္ဒ
ခတ္တိယ။ အာဒိစ္စဗန္ဓု။ သဗ္ဗညုရှင်တော်ထုရားသည်။ ဣန္ဒြိယနိုင်
ငံတော်။ မဂဇတိုင်း။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၏။ အရှေ့တောင်ထောင့်
ဝါးတောပတ်ရံ။ ဥယျာဉ်မှန်သော။ ဝေဠုဝန်မင်းကျောင်း၌၊
ကိန်းအောင်းယာပိုက်။ စမ္ပယ်ခိုက်တွင်။ အလိုက်သိစွာ။ ကာဠု
ဒါသည်။ ဂါထာခြောက်ဆယ်။ နိဒါန်းကျယ်ဖြင့်။ ဆန်းကြယ်
နာသာ။ လျှောက်ခြင်းရာကို။ ကျဉ်းစွာဖော်ထုတ်၍ ပြပေအံ့။ ။
တထာဂတောဟိ မာတုပက္ခတော အသိတိယာ၊ ဝိတုပက္ခ
တော အသိတိယာတိ - ဧဒေ အသိတိဉာတိကုလသဟသေဟိ
ကာရိတေဝိဟာရေဧကံယေဝ - ဝဿာဝါသံ ဝသိ။ ဟူသော
ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ၁-ယမကဝဂ်-၁-စက္ခုပါလတ္ထေရ ဝတ္ထု
၁၃၅-လာသည်နှင့်အညီ၊ သဗ္ဗပဝန်အားဖြင့် ၁၆၀၀၀၀ ကုန်
သော သာကီဝင်မျိုးတို့သည် ရှိကုန်၏။ ၎င်းတို့တွင် သရုပ်
အားဖြင့်ထင်သျားရင်းချာ။ ကျမ်းဂန်လာပုံကား။ သိဟဟနုမ
ဟာရာဇာ၊ ဇယသေနဿအကြံဇော၊ အစရှိသောပဇ္ဇပဒေါရ
ဝံသခေါ် မဟာဝင်ကျမ်းနှင့်အညီ၊ ကပိလဝတ်ပြည်ကြီးရှင်။
ဘုရင်ဇယသေနမင်း၏။ သားတော် သိဟဟနုမင်းနှင့်။ ဒေဝဒ
ဟပြည်ကြီးရှင်ဒေဝဒဟသာကီဝင်မင်း၏။ သွားတော်ယသော
ဓရာဒေဝီကိုစုံဘက်တော်မူသည်။ ဒေဝဒဟမင်း၏။ သားတော်

(၁) ဂါထာခြောက်ဆယ်ပျို့အတ္ထုပ္ပတ္တိစာတမ်း။

အဇ္ဈနမင်းနှင့် သိဟဟနမင်း၏ သွေးတော်ကဏ္ဍာနာကိုစုံဘက်
တော်မူသည်။ ၎င်းအဇ္ဈနမင်းသည် သက္ကရာဇ်ဟောင်း ၈၆၄၇
ကို။ ကာဠုဒေဝိလရသေ့နှင့်၊ တိုင်ပင်စိုင်းပြင်းတော်မူ၍၊ အ
ကြွင်း ၂ ခုထားလျက်။ ဣ၊ ၀၊ ၈၊ နွှာနီနီး ၈၆၄၅ ကိုချေတော်မူ
သည်။ ၎င်းသက္ကရာဇ်မှတိုး၍ ၁၀ ခုနှစ်ဝါဆိုလပြည့်စနေနေ့
သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကို ကပိလဝတ်ပြည်၌ ဘွားတော်မူသည်။
၎င်းအဇ္ဈနမင်း ထားသက္ကရာဇ် ၁၂ ခုတွင် ဒေဝဒဟပြည်၌
သိရိမဟာမာယာဒေဝီကိုဘွားတော်မူသည်။ သိဟဟနမင်း၊
ကဏ္ဍာနာမိဘုရားတို့၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းသား၊ ဓောတောဒနမင်း
သား၊ သက္ကောဒနမင်းသား၊ သုက္ကောဒနမင်းသား၊ အမိတ္တောဒ
နမင်းသား၊ အမိတာမင်းသွီး၊ ပမိတာမင်းသွီး (မြန်မာစာမူအထို
ပါလိထာမင်းသွီး) အားဖြင့် ဩဒနအမည်နှင့်သားတော် ၅ ပါး။
သွီးတော် ၂ ပါး။ ပေါင်း ၇ ပါး။ ထွန်းကားတော်မူသည်။ အဇ္ဈန
မင်း။ ယသောဓရာမိဘုရားတို့၌ မဟာမာ၊ ယာမင်းသမီး။ မဟာ
ပဇာပတိမင်းသမီး။ ဓဏ္ဍပါဏိမင်းသား။ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းသားအား
ဖြင့်သမီးတော် ၂ ပါး။ သားတော် ၂ ပါး။ ပေါင်း ၄ ပါးထွန်း
ကားတော်မူသည်။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းသားနှင့် မဟာမာ၊ ယာမင်း
သမီး။ မဟာပဇာပတိမင်းသွီးတို့ကိုစုံဘက်တော်မူသည်။ ၎င်း
တိုးနှစ် သက္ကရာဇ် ၆၈ ခု။ ကဆုန်လပြည့်သောကြာနေ့နံနက်
လုမ္ဗိနီမင်္ဂလာဥယျာဉ်အင်ကြင်းပင်အောက်တွင်ဘုရားလောင်း
သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားကို မဟာမာ၊ ယာမိဘုရားက ဘွားတော်မူ
သည်။ ၎င်းကဆုန်လပြည့်ကျော် ၇ ရက် သောကြာနေ့တွင်။
မဟာမာယာမိဘုရား သက်တော် ၅၇ နှစ်အတွင်း။ သမ္ပုတိ
မရဏ။ စုတိကျ၍။ ဘဝတတန်။ နတ်ပြည်စံတော်မူသည်။ ထို
ကြောင့်ရှေးဆရာတို့သည်။ ဆ၊ ပညာသ။ ငါးမာသဝယ်။ သုံး
ရက်ပယ်။ အကယ်မယွက်။ မယ်တော်သက်။ ။ နှစ်နှင့်ရက်
ဝယ်။ ဇော်သတ်ပယ်။ လဝယ်ရွေ့စွက်။ သန္ဓေသက်။ ၁၁၅။ ဟူ
၍။ မိန့်ကြကုန်၏။ ဘုရားလောင်းကိုဘွားပြီးသည့်နေ့။ ခုနှစ်

ရက်မြောက်၌မဟာပဇာပတိမိဘုရားက နန္ဒမင်းသားကိုဘွား
တော်မူသည်။ ၎င်းမင်းသား၏ နောက်မှပင်လျှင်။ ၎င်းမိဘုရား
က ဇနပဒ ကလျာဏီမင်းသမီးကိုဘွားတော်မူသည်။ ဘုရား
သောင်းဘွားတော်မူသောအချိန်၌။ အာ၊ဗေ၊ကာ၊ယ၊င၊ရွှေ၊
ကဏ်။ ဟူသောဘွားဘက်တော်ချနစ်ဦးတို့ ဖြစ်ထွန်းကြကုန်
သည်ဟုဆိုကြကုန်၏။ ယသောဓရာမင်းသမီး၏ နောက်မှသာ
လျှင်။ ဒေဝဒတ်မင်းသားကို။ ဒေဝဒဟပြည့်၌အမိတာမိဘုရား
ကဘွားတော်မူသည်။ ထိုကြောင့်မဟာဝင်ကျမ်း။ မဟာသမ္မ
တဝံသကိုပြရာ ဒုတိယပိုင်း၌။

- ၁၆။ ဇယသေနဿ ဝိတာစ။ နာမေနာသိ ယသောဓရာ။
ဒေဝဒဟေ ဒေဝဒဟ။ သက္ကောနာမာသိ ဘူပတိ။ ။
- ၁၇။ အဉ္စနောစာထကစ္စာနာ။ အာသုံ တဿ သုတာဒုဝေ။
မဟေသီစာသိကစ္စာနာ။ ရညောသိဟဟနုဿသာ။ ။
- ၁၈။ အာသိ အဉ္စနသက္ကဿ။ မဟေသီ သာ ယသောဓရာ။
အဉ္စနဿ ဒုဝေ ဝိတာ။ မာ၊ ယာစာထ ပဇာပတိ။ ။
- ၁၉။ ပုတ္တာဒုဝေ ဒဏ္ဍပါဏိ။ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါစ သာကိယော။
ပဉ္စပုတ္တာ ဒုဝေ ဝိတာ။ အာသုံ သိဟဟနုဿတု။ ။
- ၂၀။ သုဒ္ဓေါဒနောဝေါတောဒနော။ သက္ကသုက္ကမိတောဒနော။
အမိတာ ပမိတာ စာတိ။ ဣမေပဉ္စ ဣမာဒုဝေ။ ။
- ၂၁။ သုပ္ပဗုဒ္ဓဿ သက္ကဿ။ မဟေသီ အမိတာ အဟူ။
တဿသုံ ဘဒ္ဒကစ္စာနာ။ ဒေဝဒက္ကော ဒုဝေ သုတာ။ ။
- ၂၂။ မာယာ၊ ပဇာပတိစေဝ။ သုဒ္ဓေါဒနမဟေသီယော။
သုဒ္ဓေါဒနမဟာရညော။ ပုတ္တောမာယာယသောဇိနော။ ။

ဟူ၍ မဟာနာမ ထေရ်မိန့်တော်မူသည်။ ဒေဝဒတ်ကို။ ဂေါ
မိပုတ္တောဟုစုဇ္ဇဝါပါဠိတော်-၇ -သံဃာဘေဒကက္ခန္ဓက ၃၁၀
၌ရှင်သာရိပုတြာမိန့်တော်မူသည်။ သုက္ကောဒန၏ သား။ မဟာ
နာမ်မင်းနှင့်။ အသျှင် အနုရုဒ္ဓါဟူ၍ မူလပဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာ

(ဃ) ဂါထာခြောက်ဆယ်မျှ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာတမ်း။

၁၄ ဗုဒ္ဓဒုက္ခန္ဓသုတ်အတွင်း ၃၂၄ နှစ်ဆိုသည်။ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ။ ပ။ ၁၅၃။ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ၇ အရဟန္တဝဂ်၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဝတ္ထု ၈၂။ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာ ဝိသထိနိပါတ်အတွင်းသီဟိုဠ်စာ ၆၆။ ထေရအပဒါန်အဋ္ဌကထာဗုဒ္ဓဝဂ် ၄ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရာပဒါန်အတွင်း။ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ၊ ရတနာစက်မနကဏ္ဍအတွင်းတို့၌။ အမိတောဒနဿ သက္ကဿ ဝေပဟေပဋိသန္ဓိဝဏ္ဏိ။ ဟူ၍။ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါကိုဆိုသည်။ တိဿထေရ်ကံ အမိတာ၏။ သားဟူ၍။ ဗုဒ္ဓဒုက္ခန္ဓအဋ္ဌကထာ။ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ယမကဝဂ်။ ထေရသကဏ်ဋီကာ။ ပါစိတျာဒိယောဇနာ၊ မဟာနာမသိက္ခာပုန်အတွင်းတို့၌ဆိုသည်။ ပမိတာ၏။ သားဟုဆိုသော် မဟာဝင်နှင့်ညီရာ၏။ မဟာနာမောနာမဘဂဝတော ဗုဒ္ဓပိတုပုတ္တော မာသမတ္တေန မဟန္တကတရော နိဗ္ဗာနလေသု ပတိဋ္ဌိတော အရိယသာဝကော။ ဟု ၉၆ မဟာနာမသိက္ခာပုန် အဋ္ဌကထာ၌ဆိုသည်။ ညီတော်အာနန္ဒာထေရ်ကို။ အမိတောဒန၏။ သားဟူ၍။ အဋ္ဌကထာ အစောင်စောင်တို့ဆိုကုန်၏။ ညီတော် မင်းနန်ခေါ် နန္ဒထေရ်ကို။ တေနခေါ ပန သမယေန အာယသ္မာနန္ဓော ဘဂဝတော မာတုတ္ထာ ပုတ္တော အဘိဗ္ဗပေါဟောတိ ဒဿနိယော ပါသာဒိကော စတုရင်္ဂိသောမကော ဘဂဝတော။ ဟုဘုရားအော် အရပ်တော် လက်လေးသစ်နိမ့်ကြောင်းကို။ ပါစိတ်ပါဠိတော် ၉ ရတနဝဂ် ၁၄၁ နန္ဒသိက္ခာပုန်။ ဝတ္ထု ၁၉၆ နှစ်ဆိုသည်။ မာ. ယာ။ မာ, ယာဝိနော၊ ပုန်တို့၌ လာသော မာယာသဒ္ဓါကား။ မာ, ဓိတ် ၁၄၀ မာဆာဟိယော ဟူသော ကွာဒိမောဂ္ဂလာန်သုတ်ဖြင့်။ ယ, ပစ္စည်းသက်၍ ရုပ်ပြီးသည်။ သင်္ဂီတိသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ဥဒါန်း။ ပဋိသန္ဓိဒါမဂ်စသော အဋ္ဌကထာတို့၌။ သန္တဒေါသ ကတပါပ ပဋိစ္ဆာဒနလက္ခဏာဟုမိန့်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဿမာတာပနမာယာနာမာ။ ဟူသော ထေရဂါထာပါဠိ။ ဣမဿဇနိကာ မာတာ၊ မာယာနာမဘဝိဿတိ။ ဟူသောဗုဒ္ဓဝံသသုမေဝပတ္ထနာကထာတို့၌လာ

သော မာယာသည်။ မာ၊ပဋိသေခ၊ ယာ၊ဓာတ်တည်း။ ထို့
 ကြောင့်။ မာယာနာမာတိ၊ကုလ၊ ရူပ၊သီလာစာရာဒိ သမ္ပတ္တိ
 ယာ၊ ဥာတိမိတ္တာဒိဟိ မာ ယာဟိတိဝတ္တဗ္ဗဂုဏတာယ။ မာ၊
 ယာတိ လဒ္ဓနာမာ။ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာ။ ၄၉၇။ မာယာ
 တိတ္ထေ မာတိပဋိသေခနတ္ထေနိပါတော၊ယာသဒ္ဓေါဂမနဝါစ
 ကော။နတ္ထိယာ မဟာဇနာနံ ဇေတိဿာဟေတုဘုတာယာတိ
 မာ၊ယာ။ တုမေမာယာထ မာဂစ္ဆာထ ဣမိဿာ ကညာယ
 ရူပသမ္ပတ္တိံ ပဿထာတိ ဝစနမုပါဒါယ မာ၊ ယာတိနာမံလ
 ဘတိတိအဓိပ္ပာယော။အဋ္ဌသာလိနိယောဇနာ။ သုမေခကဏ္ဍ
 အဘွင် ၄၇ တို့၌ဆိုကုန်၏။၎င်းမာယာကိုပင်။သိရိသဒ္ဓါ၊မဟာ
 သဒ္ဓါ။ဒေဝီသဒ္ဓါတို့ရှေ့နေဝံထည့်၍၊သိရိမဟာမာယာဒေဝီဟု
 ခေါ်ကြကုန်၏။ပဇာပတိမင်းသွီးကိုမဟာပဇာပတိဟူ၍၊၎င်း။
 မိထွေးတော်မဟာပဇာပတိဂေါတမီဟူ၍၊၎င်း။ ခေါ်ကြကုန်
 ၏။အထောက်ကား။နာမကရဏဒိဝသေပနဿာလဒ္ဓသက္ကာ
 ယာဖြာဟ္မဏာလက္ခဏသမ္ပတ္တိံ ဒိသ္မာ သစေအယံ ဝိတရံလ
 ဘိဿတိ၊ စက္ကဝတ္တိရညော အဂ္ဂမဟေသိဘဝိဿတိ၊ သစေ
 ပုတ္တံလဘိဿတိ၊စက္ကပတ္တိရာဇာဘဝိဿတိတိဥာယထာပိမ
 ဟာတိယေဝပဇာဘဝိဿတိတိဗျာကရိံသု။ အထဿာမဟာ
 ပဇာပတိတိနာမံအကံသု။ဣစ ပနဂေါတ္ထေနသဒ္ဓိံသံသဒ္ဓိတွာ
 မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီတိ ဝုတ္တံ။ဥပရိပုဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ။
 ၄၁။ ဒက္ခိဏာဘဝိဘင်္ဂသုတ် အဘွင်။ ၁၉၀ ၌လာသည်။ အ
 လောင်းတော် သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည်။ ရမ္မော သုရမ္မော သုဘ
 ကော၊တယောပါဒမုတ္တမာ၊ ဟူသောဗုဒ္ဓဝံသပါဠိတော်၊၎င်း
 အဓိပ္ပာယ်၊၎င်းအဋ္ဌကထာ။ဗုဒ္ဓဝံသဋီကာ။မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ၊ ၂၅
 မာဂဏ္ဍိယသုတ်ပါဠိ ၁၄၃။ အဋ္ဌကထာ ၁၃၃။ တိကရိတ္တရ
 သုရမာလသုတ်ပါဠိ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ၁၂၂။ ဇာတ်အဋ္ဌက
 ထာနိဒါန်းအဘွင် ၇၁။ ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ။ ၁၈၀ တို့အရ၊
 ရွှေနန်းသုံးဆောင်၌။ ဘဒ္ဒကစ္စာနာ၊ယသောဓရာ၊ဗိမ္ဗာ၊ ရာဟု

(၈) ဂါထာခြောက်ဆယ်ပျို့အတ္ထုပ္ပတ္တိစာတမ်း။

လမာတာ ၄ ခု့ရ။ မိဘုရားအမှူးရှိသောမောင်းမ ၄၀၀၀၀
ခြံရံထျက် ၁၃ နှစ်ပတ်လုံးနန်းစည်းစိမ်ကိုခံစားပြီး၍။ မဟာ
သက္ကရာဇ် ၉၇ ခု။ ဝါဆိုလပြည့် တနင်းလာနေ့၌ နိမိတ်ကြီး
၄ ပါး ထင်သဖြင့်။ ၎င်းည၌ သန်ခေါင်ယာမ၌ မောင်ဆန်ကို
နောက်ပါစေထျက်။ ကဏ္ဍကမြင်းပြုစီးတော်မူပြီးလျှင်။ ည၌
ထက်ဝက်နှင့်။ တိံသ ယောဇနိကံ မဂ္ဂံ ဂန္တိာ၊ ဥတ္တုဂ် တရက်
ဘက် အသက် ဂက် နဒိ ဥတ္တရိတွာ။ ဟူသောဇိနာလင်္ကာရ
ဋီကာ။ မဟာပဓာနဝတ္ထုနာ ၂၃၄ ၌လာသည်နှင့်အညီ။ ဥတ္တုဂ်
မြစ်။ တရက်မြစ်။ ဘက်မြစ်။ အသက်မြစ်။ ဂင်္ဂါမြစ် ဟူသောမြစ်ငါး
စင်းတို့ကိုကူးမြေခံ။ တိဏိ မဟာရဇ္ဇာနိ အတိက္ကမ္မအနောမာ
နဒိတိရေပဗ္ဗဇိတွာ။ ဟူသော ၂ ပါသရာသိသုတ်အဋ္ဌကထာ
၇၉။ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဒါန်း ၉၉။ ဇာတတ္တကီ ၇၉ တို့
နှင့်အညီ။ ကပိလဝတ်။ ကောဋိယ။ မလ္လာ။ သုံးပြည်တို့လွန်၍။ ယူ
ဇနာသုံးဆယ်ခရီး အနော်မာသောင်ယံသို့ ရောက်၍။ ရဟန်း
ပြုတော်မူပြီးလျှင်။ ကြွင်းယူဇနာသုံးဆယ်ခရီး ဥရုဝေဠတော
သို့ကြွတော်မူ၍။ ခြေခံနှစ် ဒုက္ကရစရိယာကျင့်တော်မူပြီး၍။ မ
ဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်။ ကဆုန်လပြည့်ဗုဒ္ဓဟူးနေ့အကုန်၊
အရုဏ်တက်ခါနီးအချိန်။ မဟာဗောဓိပင်၏ အနီး။ အရှေ့ဘက်
အရပ်။ သောတ္ထိယပုဏ္ဏားလှူသောသမန်းမြက်ရှစ်ဆုတ်ဖြန့်ကြီး
ရာ။ ၁၄ တောင်မြင့်၊ ကျယ်သော ရတနာပလ္လင်တော်ထက်
ဝယ်။ အရှေ့အရပ်သို့မျက်နှာမူထျက်ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်။
၎င်းနောက်။ ဝါဆိုလဆန်း ၁၃ ရက် ကြာသပတေးနေ့အထိ
ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး၌ သီတင်းသုံးတော်မူပြီး
၍။ ၎င်းည၌ ၁၄ ရက်နေ့မိဂဒါဝုန်တောသို့ကြွတော်မူ၍။ ၎င်း
လပြည့်နေ့ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူထျက်။ ပဉ္စ
ဝဂ္ဂိအမှူး။ ရှင်ငါးဦးနှင့်တကွဗြဟ္မာ(၁၀၀ ၀၀၀ ၀၀၀)တို့ကို
မဂ်ဒိလ်တည့်စေတော်မူသည်။ ယသ အမှူးရှိသော ၅၅ ဦး
သောသူတို့ကိုလည်းရဟန္တာဖြစ်စေ၍။ ပဌမဝါဘုရားနှင့်တ

ကွရဟန္တာ-၆၁။ ဝါကျွတ်က။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ၃ ကျိပ်တို့ကိုတတိယ
ဖိုလ်အထိ။ ရသေ့ညှီနောင်၊ ရှင် ၁၀၀၀ တို့ကိုလည်းရဟန္တာ
ဖြစ်စေ၍။ ပြာသိုလပြည့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့။ ထန်းတောဥယျာဉ်၌
၁၂၀၀၀၀ သော သူတို့တွင် ဖိမ္မိသာရမင်းလျှင်အမှူးရှိသော
၁၁၀၀၀၀ သောသူတို့ကို။ သောထာပန်။ ကျန် ၁၀၀၀၀
သောသူတို့ကို လောကီသရဏဂုဏ်တည်း။ ဥပါသကာဖြစ်စေ
သည်။ နောက်နေ့ဝေဠုဝန်အာရပ်ကို။ အလှူတော်ခံလျက်။ သီ
တင်း သုံးတော်မူသည်။ ၎င်း-အကြောင်း အလုံးစုံကို။ မည်း
တော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ကြားသိတော်မူ၍။ ငါသည်သက်
ရွယ်ကြီးရင့်ပြီ။ အသက်ရှိစဉ်သားတော်ဘုရားကိုဖူးတွေ့ချင်
သည်။ ပင့်ရန်ယောက်ျားတထောင်ခြံရံလျက်အမတ်တယေခံ
ကိုလွှတ်သော်လည်းသတင်းစကားမျှပြန်ကြားခြင်းမရှိသဖြင့်
ရှေ့အတူ။ အမတ်ရှစ်ယေခံ ရှစ်ကြိမ်လွှတ်သော်လည်း။ ရှေ့
အတူပင်မပြန်၍။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ အလုံးစုံသောကိစ္စကို
ပြီးစေသောကာဠုဒါယီအမည်ရှိအတွင်းဝန်အမတ်ကြီးအား။
ယောက်ျားတထောင်အခြံအရံနှင့်ဘုရားပင့်သွားရန်၊ သုဒ္ဓေါဒ
နမင်းစီမံတော်မူသောအခါ။ သက္ခိဿာမိ ဒေဝ သစေ ပဗ္ဗဇိ
တုံ လဘိဿာမိ။ လ။ ဓမ္မံသုတွာ သပရိဝါရော တတ္ထေဝ အရ
ဟတ္တဖလံ ပတွာဗေဟိဘိက္ခုဘာဝေပတိဋ္ဌာသိ။ (ထိုထိုအဋ္ဌက
ထာတို့၌ ထင်သွားစွာရှိပါလျက်။ ကာဠုဒါယီကိုပင်အတင်း
ခေါင်းရိတ်၍။ သင်္ကန်း ဆီးရလေဟန်။ စာဟော။ ကွက်ပိတ်
ပြော။ ကားရေးခြင်းတို့ကိုအလျှင်းပင်မပြုကောင်းချေ။ သတိရှိ
စေရန်သင့်ထူး၏။) ၎င်းကာဠုဒါယီရဟန္တာထေရ်သည်မဟာ
သက္ကရာဇ်အဇ္ဇနမင်းထားသောနှစ် ၁၀၃ ခု။ တပေါင်းလပြည့်
ကြာသပတေးနေ့။ ‘အင်္ဂါရီနေ့ဒါနိ၊ အစရှိသောဂါထာ ၆၀ တို့
ဖြင့်လျှော့ထားရာ။ လျှောက်လွှာဂါထာ ၆၀ တို့တွင်။ ၁၀ ဂါထာ
မျှကိုသာလျှင်။ ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်၊ ဒသကနိပါတ် ၂၃၃
ကာဠုဒါယီတ္ထေရ် ဂါထာ၌ သင်္ဂါယနာ တင်တော်မူသည်။

(၉) ဂါထာခြောက်ဆယ်ပျို့အတ္ထုပ္ပတ္တိစာတမ်း။

ကောရိတ္တရအဋ္ဌကထာ၌။ နာတိသီတံအစရှိသောတဂါထာသာ
လျှင်ရှိသည်။ ဝိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌တဂါထာမျှပင်မပါ။
ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဒါန်း၌။ ပေယျာလမြုပ်၍ အစအဆုံးတဂါ
ထာစီ။ သီဟိုဠ်စာ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ၌။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ
နည်းတူလာသည်။ မြန်မာပေစာ ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ ပါ၌။
နိဿယတို့၌ ၆၄ ဂါထာလာသည်။ ဝိသုဒ္ဓိနိသယသီရိအမည်
ရှိသော ထေရ်အပဒါန်အဋ္ဌကထာ။ ၅၅ ဝဂ်မြောက်၊ (၅၄၈)
ကာဠုဒါယိတ္ထေရာပဒါနဝတ္ထုနာ၌ ၄၉ ဂါထာ။ အခွဲနှင့်တ
ကွရေတွက်မှု ၆၃ ဂါထာမျှရှိသည်။ ၎င်းအပဒါန်အဋ္ဌကထာ
လာ။ ဂါထာတို့သည်သာလျှင်။ ဤဂါထာ ၆၀ ပျို့၏ ဖြစ်ရာဂါ
ထာတို့ဖြစ်သည်။ ဤဂါထာခြောက်ဆယ်ပျို့ကို။ ထိန်၊ ကျော်၊
ဟိုး။ သတိုးဖျား။ ဟူသောရှင်သံခိုဆို။ မင်းရဲဒိဗ္ဗဇေးချင်းနှင့်အ
ညီ။ သက္ကရာဇ် ၇၂၆ ခု။ ရတနာပုရ။ အမည်သခဲ့သော။ အင်းဝ
ရွှေမြို့တော်တည်။ သတိုးမင်းဖျားက၊ စ၍။ ရေတွက်သော်။
၁၃ ဆက်မြောက်။ ရွှင်၊ သာ၊ စံ။ နန်းကြော့ရှင်။ ဟူသော၎င်း
ဇေးချင်းအရ။ သက္ကရာဇ် ၈၆၃ ခုနှစ်။ မည်းတော်ဒုတိယမင်း
ခေါင်၏။ ရိုက်ရာထီးနန်းကို ဆက်ခံ သိမ်းပိုက် စိုးစံ တော်မူ
သော။ သီရိတရိဘဝနာဒိတျ နရပတိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ
ရာဇာဓိပတိ။ ဟူ၍။ ဘွဲ့တံဆိပ်နာမံတော်ရှိသော။ ရွှေနန်းကြော့
ရှင်။ သုရင်နရပတိ။ မင်းတရားကြီး၏။ လက်ထက်တော်အခါ။
သက္ကရာဇ် ၈၇၆ ခု။ ဥတုဂိမ္မန္တ။ ကဆုန်လပြည့်သောကြာနေ့
အပြီး။ တောင်တွင်းကြီးမြို့။ ပေလေးပင်။ သျှင်လေးပါး။ ရှေးသူ
ဟောင်းစကားအရ။ သျှင်ဥတ္တမကျော်။ သျှင်သီလဝံသ။ ရှင်အုန်း
ညို။ ရှင်ခေမာ။ လေးဖြာသောမဟာထေရ်တို့တွင်။ ရှင်အုန်းညိုမ
ဟာထေရ်သူမြတ်သည်။ လေးလုံးစပ်ကာရန်ဖြင့်။ စီမံရေးသား
တော်မူခဲ့ပေသတည်း။ ၎င်းပျို့အတွင်းရှိ။ ကိုး-ပါ၌ဂါထာတို့
သည်။ များစွာပျက်စီးချွတ်ယွင်းနေပါသဖြင့်။ ဟင်္သာတမြို့အ
လယ်။ မြစ်ကွေ့ကျောင်းတိုက်ရှိ။ ထေရ်အပဒါန်အဋ္ဌကထာ

ပါဠိပေမုန့်ငှင်း။ ရန်ကုန်မြို့။ ဗားနဒိဗိဇုကတ်စာကြည့်တိုက်ရှိ
ထေရအပဒါန်အဋ္ဌကထာပါဠိ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းထ
ရားကြီး၏ စာတော်ပေမုန့်ငှင်း။ ကဝိသာရဓမ္မဟာဓမ္မရာဇ
ဂုရု။ ကဝိန္ဒာဘိသိရိသဒ္ဓမ္မဓမ္မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု။ ထံဆိပ်
တော် ၂ ထပ်ရ။ ဆရာထော်သူရားသည်။ ၁၂၀၃ ခု။ စစ်ကိုင်း
တောင်ရိုး။ မဟာအဂိယဝံသတိုက်၌။ သီတင်းသုံးစဉ်။ စီရင်
ထော်မှုပြီးသော ထေရအပဒါန်အဋ္ဌကထာနိဿယ တထိပဏ
ထုပ်။ သာရဝေါတိုက်။ ရွာကလေးကျောင်းတိုက်ရှိ။ ပေစာမုန့်
ငှင်း။ တိုက်ဆိုင်နှိုးနှော၍။ စွမ်းသမျှ သုခသင်ပြင်ဆင်ပြီးလျှင်
သုတဂဝေသီ။ ထိုဤပုဂ္ဂိုလ်တို့အထွက်။ စက်တင် ပုံရိုက်ပါ
သည်။ ။ ဤဂါထာ ၆၀ ပျို့၌။ ကျေနပ်လောက်အောင် စာမူ
မရခဲ့။ သို့ဖြစ်၍။ မှားယွင်းသော အချက်များကို။ ထွေရှိထော်မှု
ပါက။ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ကရုဏာ။ ပညာရှေ့ထင်၍။
ပြင်ဆင်ထော်မှုကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

ဟင်္သာတမြို့။ မြစ်ကွေ့ ကျောင်းတိုက်။ ဦးပညာဝံသ။
အတိတ်ကလိယုဂ် ၅၀၂၆။ အနာဂတ်ကလိယုဂ် ၄၂၆၇။ အ
အတိတ်သာသနာ ၂၄၇၂။ အနာဂတ်သာသနာ ၂၅၂၈။
မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၀ ပြည့်သီတင်းကျွတ်လပြည့်
၁၀ ရက်။ ၂ နေ့။

ဂါထာခြောက်ဆယ်ပျို့အတ္ထုပ္ပတ္တိစာတမ်း
ပြီး၏။

ဂါထာခြောက်ဆယ်ပျို့။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ မဟာဗုဒ္ဓဟေ။ ဦးထိပ်မွေဟု။ မြူတေထွတ်ခေါင်။ မြဲ
ရိပ်ဆောင်သာ။ ရွှေညောင်ပင်မင်း။ ဗောဓိရင်းနှိုက်။ စင်လင်း
ရိပ်စားလ။ ပြည့်ဝန်းပသို့။ ပုဏ္ဏမာသီ။ ခါကောင်းပြီဟု။ အညီ
ကြိုက်ကုန်။ ကဆုန်ဆန်းတက်။ ဆဲငါးရက်ဝယ်။ မွန်းချက်နေ
သွင်။ ပေါက်လတ်ကျင်သာ။ ပလ္လင်မြတ်စွာ။ ရတနာထက်။
သစ္စာညီးညီး။ ပွင့်လတ်ပြီးသော်။ ရောင်ကြီးခြောက်သွယ်။ ဘ
ဝဂ်ကယ်မျှ။ ပြိုင်ဆွယ်မဲ့လျှင်။ တုထွတ်ကင်းသာ။ အောင်ခြင်း
ငါးပါး။ သုံးလှူဖျားကား။ ဘုရားအဖြစ်။ တိုင်တုံလစ်က။ ခုနစ်ဌာ
န။ ဒေသဆန်းကြယ်။ ထိုရပ်ဝယ်နှိုက်။ လေးဆယ်ကိုးရက်။ လွန်
ခဲ့လျက်တည့်။ မိန့်ပွက်မကြား။ လူနတ်ဖျားကား။ တရားထုံမွန်း။
နိဗ္ဗာန်ပန်းကို။ စွန်းစွန်းမငှ။ ရန်နွဲ့လျှင်။ ဓမ္မရသံ။ သပ္ပာယ်စံရှင်။
သဟံပတိ။ ဗြဟ္မာသိ၍။ မဏိရတနာ။ ထွန်းဝါလျှံဖုံး။ မြင့်ရိရ
လုံးရှိ။ ရွှေကုံးပူဇော်။ တောင်းပန်သော်မှ။ ခြေတော်စက်တိ။
ကြွလတ်ဘိ၍။ ဣသိပတန။ တောရပ်မဝယ်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိ။ ငါးယောခံ
ပြီတွင်။ အညီညာတင်။ ကောဏ္ဍည်းရှင်အား။ မဂ္ဂင်ရှေးဖျား။
ချွတ်ပေကြားသည်။ ။ တရားဟောဦးအစတည်း။ ။

၂။ ဗာရာဏသီ။ ခေါ်ညီတွင်ထ။ ပြည်မအချာ။ မိဂဒါ
ဝယ်။ ဓမ္မာရစက်။ ဟောနှုတ်ပွက်က။ ဘဝဂ်ကျော်သည်။ မြေ
ကြီးကြည်းမျှ။ ကောဏ္ဍည်းအစ။ ဘဒ္ဒိယနှင့်။ ဝပ္ပမကျန်။ မဟာ
နာမ်က။ တသွန်ကျွတ်ဘိ။ အဿဇိတို့။ ကြားသိကျေးဇူး။ မြိုက်

ရည်ဖြူးလျက်။လက်ဦးဆိုဝါ။ယင်းတွင်ကြာမှ။အခါထိန်းမှတ်။
 * သံတူကျွတ်သော်။ မြင်တတ်စက္ခု။သဗ္ဗညုကား။ဥရုဝေလ။
 တောသို့ကြွ၍။ ကဿပမည့်။ရသေ့ထေရ်ကို။ ပြိုင်တည်မှား
 ကြံ။ဂယာယံဝယ်။ အရံတထောင်။ ခြွေရွှေဆောင်သား။ ညီ
 နောင်သုံးပါး။တပည့်များကို။ တရားမြို့တေ။ ရကုန်စေမှ။ရင့်
 ထွေသဟ္မာ။ နောက်တော်ပါလျက်။ ရှေးခါထွေဘူး။ တော
 ထွက်ဦးနှိုက်။ ညွတ်နူးကြည်စွာ။ ဗိမ္ဗိသာ၏။ ပတ္တနာလျှင်။
 အဘိညာဉ်ကြောင့်။ အစဉ် ခရီး။ တောရပ် မှီး၍။ ပြည်ကြီး
 နဂိုရ်။ရာဇဂြိုဟ်သို့။ ပုဂ္ဂိုလ်များမင်း။ကြွလေလျှင်းသည်။ ။
 ဆောင်းတွင်းဟေမန်အစတည်း။ ။

၃။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်။ရောက်သည်မကြာ။ဗိမ္ဗိသာလျှင်။ရ
 တနာတွေ။ရွှေငွေပုံစု။စွန်ကြီးပြု၍။ဝေဠုဝန်မည်။ဝါးတိစည်
 သား။နတ်ပြည်အဟာန်။ဗိမာန်ထပ်တူ။ကျောင်းမြတ်လှ၍။မြေး
 ထူဝိဇ္ဇာ။ မောဟခွါ၍။ သောတာပတ္တိ။တရားသိလျက်။ သာ
 ရိပုတ္တရာ။မဟာကဿပ။တေဇပြင်းထန်။ မောဂ္ဂလာန်လည်း။
 တသွန်ငုံရင့်။နေခြည်လင့်သို့။ ကြာနှင့်မပြား။ လူသုံးပါးဝယ်။
 ပွင့်ထွားဆွဆွ။သာဝကဟု။သံမြဲကောင်းခြီး။ ချီးမြှောက်ပြီးမှ။
 အကြီးရာထား။ ထေရ်မြတ်များကို။တရားသဘင်။ပွဲညာတင်
 ၍။ဝှမ်းဖြင်ပရိသတ်။လူနတ်တို့အား။ချွတ်စိမ့်ထားသည်။ ။
 ဆုရားသဗ္ဗညုတတည်း။ ။

၄။ အခြား အခြား။ နိုင်ငံပြားသား။ တိုင်းကားပိုင်သ။
 သောဠုသတွင်။သာယာပြောစည်။စိုးဆက်ရှည်သား။ ထိုပြည်
 မင်းကောင်း။ လှူနှင့်ရှောင်းသည်။ ရွှေကျောင်းဗိမာန်။ ဝေဠု
 ဝန်နှိုက်။ငါးမာရ်အောင်မြင်။ သုံးလှူသျှင်ကား။အကြင်လူနတ်။
 ပရိသတ်အား။ ခြေချွတ်အပ်ရာ။ကရုဏာဖြင့်။ပညာစက္ခု။ရွေး
 ခြယ်ရှု၍။ကျွတ်ဆုကိုယ်စီ။ပေးနှံ့ညီရှင်။ကပိလဝတ်။နေမှတ်

* သံတူလဟူသည်ကား။သီတင်းကျွတ်လတည်း။

ဣန္ဒြေကျော်။ သွားပြည်တော်က။ သုဒ္ဓေါမည်ရင်း။ မွေးဘမင်း
 လျှင်။ သည်းတွင်းညွတ်ခွေ။ လွမ်းရက်ရေသော်။ ကြာထွေမြင့်
 လစ်။ ခုနစ်နှစ်လျှင်။ မျှလောက်စင်တည့်။ အသျှင်ဘုရား။ စော
 ထွတ်ဖျားကို။ စကား တင်းသံ။ တို့ထံ သွတ် ထွယ်။ တုံပယ်
 ကြောင်းစ။ မသိရ၍။ ကြင်ဆလွမ်းမှု။ မြော်ရှာရှု၏။ ယခုပင်ကို။
 ရာဇဂြိုဟ်သို့။ ပြာသိုလက။ ရောက်လေစွဟု။ ကြားကမဆည့်။
 နေမတည့်ခဲ့။ ချစ်သည်လွန်ကျူး။ ငါ့သားဦးကို။ ကျွန်မှူးကိုး
 ယောက်။ ကိုးထောင်မြောက်လျှင်။ ကိုးခေါက်မင်းစေ။ ပင့်ရ
 လေလည်း။ ပရ မေမှန်ကင်း။ လှူသနင်းလျှင်။ သံညှင်းမိန့်ခြေ။
 ဟောတုံပေက။ ကျွတ်လေသည်သာ။ မပြန်ယာတည့်။ ထပ်ကာ
 ဆင့်ကဲ။ မရောင့်ရဲသော်။ သည်းထဲး သွတ်သွတ်။ ကြာနှယ်
 ညွတ်သည်။ မင်းမြတ်သုဒ္ဓေါဒနတည်း။ ။

၅။ အဘန်အဘန်။ တမန်ကိုးခေါက်။ ကိုးကြိမ်မြောက်
 လျှင်။ တယောက်တထောင်။ နောက်ထိုက်ဆောင်လျက်။ ယ
 ခေါင်ငါက။ ပင့်ယာရလည်း။ ငါ့ဘဘုရား။ ငါ့ထွတ်ဖျားမှာ။
 မကြားခြင်းရာ။ မြင့်မြီးကြာခဲ့။ မြော်ရာမြော်ရှု။ ငါ့ဘမူကို။ ကာ
 ဇ္ဇုဒါယီ။ အထွင်ချိ၍။ အင်္ဂါရသော်။ တုမဲ့ကျော်သား။ ဗုဒ္ဓေါဝီရု။
 သားချစ်ဘနှင့်။ ဖူးရလွယ်အောင်။ ဂှေးရိုးဆောင်လျက်။ တ
 ထောင်လည်းကောင်း။ ခေါ်လေရှောင်းသော်။ အကြောင်းမ
 ကျန်။ လွမ်းခြင်း၍ကို။ မတ်မွန်ပညာ။ လိမ္မာသောလျှောက်။ နား
 တော်လျှောက်လျက်။ နှောင်းခေါက်ငါက။ မထပ်ရအောင်။
 ဌာနတို့မြေ။ ရောက်ပါစေလော့။ သွားချေမတ်ရင်း။ သွားဘက်
 ချင်းဟု။ အခြင်းရောငြိမ်း။ ကိုယ်နှင့်ကျွမ်း၏။ စူးစမ်းဆင့်
 ထွောက်။ ဆယ်ထောင်မြောက်လျှင်။ ဆယ်ခေါက်သံတော်။
 ပင့်ရခေါ်သည်။ သုဒ္ဓေါသုံးလှ။ မွေးဘတည်း။ ။

၆။ အကြိမ်အကြိမ်။ လွန်ပိုးရိမ်လျက်။ ရွှေအိမ်နန်းဝ။
 သုရမ္မက။ မွေးဘသုဒ္ဓေါ။ စေလိုက်သော်လျှင်။ မမြော်နှိုင်းတု။
 သဗ္ဗညုသို့။ ကာဇ္ဇုဒါယီ။ တိုင်းရပ်မှီ၍။ ချီလေပြောဟို။ သင်း

ထောင်ဒိုလ်နှင့်။ နှောင်းဗိုထပ်ဘိ။ ရောက်လတ်ဖြိုဟု။ ဖော်
 ဘိက္ခု။ သံခြေကျ။ က။ ကျေးဇူးအရဟံ။ ထေရ်ပျံရှေးနည်း။
 ကျွတ်သည့် ချည်းသော်။ ခမည်းတောင့်ဝန်။ စေမှုကျန်ဟု။
 သျှောက်ပြန်ကြားသိ။ ဥဒါယိလျှင်။ တရိလောက။ မုနိန္ဒကံ။ ပွက်
 ဟနာဘွယ်။ နိဒါန်းသွယ်လျက်။ ခြောက်ဆယ်ဂါထာ။ ပျို့
 လင်္ကာဖြင့်။ ဟေမာချမ်းဆောင်း။ ကြွလှဲးပြောင်းသား။ တပေါင်း
 ဆန်းတက်။ ပြည့်သည့်ရက်နှိုက်။ ရပ်လျက်ရှေ့။ ရိညွတ်မှု
 လျက်။ တူရှုထိပ်ပြင်။ ရှိဦးတင်သည်။ ။ သဘင်ပုသ်နေ့ပွဲးမ
 တည်း။ ။

၇။ အခန်းအခန်း။ သိမ်းပိုက်ဝန်းလျက်။ နိဒါန်းနည်းသွယ်။
 ခြောက်ဆယ်ဂါထာ။ ပျို့လင်္ကာဖြင့်။ မဟာဝီရော်။ သုံးလှူဘော်
 ကို။ သုဒ္ဓေါမ္ပေးဘ။ ဖူးချင်ထွ၍။ ပင့်ရလှဘိ။ ဥဒါယိလျှင်။ ကြား
 သိပန်ထွာ။ လျှော်ပတ်စွာသား။ ပညာစက္ခု။ ဤဝတ္ထု။ ကျမ်းပြု
 ရှေးက။ မာဂဓကို။ မြန်မာ့ဘာသာ။ အက္ခရာဖြင့်။ သာသနာတော်။
 ပွားကြောင်းမြော်၍။ ဓမ္မော်မွန်ကြား။ မျိုးလေးပါးအား။ မှတ်
 သားပါစိမ့်။ ကြံနှစ်သိမ့်လျက်။ ပြန်ပိမ့်ခြင်းရာ။ ပုံနည်းနာနှင့်။ ဂါ
 ထာရင်းသည်။ အရိုးတည်မှ။ ဘွေနှည်ထုံးတီး။ ဆိုရာမှီးလျက်။
 ဆိုသီးပျူငှါ။ ထိုပညာမှ။ သကာပျားရည်။ နံ့ကြည်ပန်းရက်။
 ဖျော်ဘက်လက်ရွေး။ ချိုမြက်ဇေးမျှ။ ဩသဓဟု။ သုခရသာ။
 ကောင်းမြန်စွာသား။ ရောဂါဘယ။ သောကပယ်ဖြတ်။ ငြိမ်းစေ
 တတ်သည်။ ဆေးမြတ်အတူ။ နှလုံးမှု၍။ ဖြောင့်ယူပြတ်ပြတ်။ သူ
 တော်ထွတ်တို့။ နူးညွတ်စေတနာ။ ထက်ကုန်စွာလျက်။ ကေသ
 ရာသိ။ ချမ်းမြိုက်ဆီကို။ သိင်္ဂီကောင်းနှစ်။ ဇမ္ဗူရာဇ်ဟု။ ထွတ်
 သစ်ရတနာ။ ထွန်းဝါရောင်ချက်။ နားရွှေခွက်နှိုက်။ ပြည့်နှက်မြီး
 ကိတ်။ တည်သောစိတ်ဖြင့်။ တိဟိတ်သန္ဓေ။ နေသည်သူအား။
 တရားကုသိုလ်။ ပွားစေထို၍။ သံချိုဆင့်လောင်း။ ညှိရုံးပေါင်း
 သည်။ ။ အကြောင်းဤသို့ချီချတည်း။ ။

အင်္ဂါရိနော ဒါနိ ဒုမာ ဘဒန္တေ၊
 ဗလေသိနော ဆဒနံ ဝိပ္ပဟာယ။
 တေ အစွိမန္တောဝ ပဘာသယန္တိ၊
 သမယော မဟာဝီရ အင်္ဂါရသာနံ။ ။
 ဒုမာနိ ဗုဏ္ဏာနိ မနောရမာနိ၊
 သမန္တတော သဗ္ဗဒိသာ သဝန္တိ။
 ပတ္တံ ပဟာယ ဗလမာသမာနာ၊
 ကာလော ဣတော ပက္ကမနာယ ဝီရ။ ။
 နေဝါတိသိတံ နပနာတိဥဏ္ဍိ၊
 သုခါ ဥတု အဒ္ဓနိယာ ဘဒန္တေ၊
 ပဿန္တု တံ သာကိယာ ကောဠိယာစ၊
 ပစ္ဆာ ရခံ ရောဟိနိယံ တရန္တံ။ ။

၈။ လူ့ဘုံသုံးပါး။ အထွတ်ထွား၍။ တရားရသာ။ မြိုက်
 ဩဇာဖြင့်။ သတ္တဝါလူ့။ ခပ်သိမ်းသူကို။ ဆယ်ယူကယ်နှိုင်း။ ရွာ
 ပြည့်ခိုင်သို့။ တိုင်တိုင်ဘေးလွတ်။ မျှပေတတ်သည်။ လူနတ်ဆ
 ရာ။ ရတနာဟု။ မဟာဝီရ။ လုံ့လအခေါင်း။ ဗောဓိညောင်နှိုက်။
 ခြောက်ရောင်လျှံဝါ။ ဥာဏ်စကြာနှင့်။ သစ္စာရုံးရုံး။ ပွင့်ဆဲးဆဲး
 လျှင်။ အံ့အဲးမနှိုင်း။ ဆွယ်မြိုင်နှိုင်းဘော်။ တုမမြော်သည်။ ဆုန်း
 တော်ထွန်းလစ်။ တို့သျှင်ချစ်။ ။ အဖြစ်ကြောင်းထျား။ မှာစကား
 ကို။ ဦးဖျားထိပ်ထက်။ သျှောက်ကြားဆက်အံ့။ ဘွားချက်မြုပ်
 ထွေ။ ဇာတိနေသား။ အောင်မြေပြည်မ။ ကပိလတွင်။ မွေးဘ
 သုဒ္ဓေါ။ တကာတော်နှင့်။ ယသော်ရော။ ဗိမ္ဗာမြောက်သား။
 သည်းချားရာဟု။ မျှော်ရာရှုလျက်။ တစုတရုံး။ ပန်းနှယ်ကုံးမျှ။
 သက်လုံးမေတ္တာ။ ပြတ်ကြင်နာသော်။ ဖူးပါထွချင်။ ငါ့သခင်
 ကို။ သို့ပင်ဆိုတမ်း။ နိစ္စလွမ်း၍။ မျက်ယမ်းထိထိ။ မြော်ချင်ဘိ
 ဟု။ ကြားသိတုံထို။ တသောင်းဖိုလ်တွင်။ ကျွန်ကိုနေောက်ဆင့်။ ချို
 ပင့်ရထွာ။ ဤအခါကား။ ဟောမာချမ်းဆောင်း။ ကြွလွှဲပြောင်း

သား။ တပေါင်းရွေးလ၊ ဂိမ္ဘာနဟု၊ သာယ ပျော်မှု။ သည်ရတုနှိုက်။
 ညွန့်နုဆဲးဆဲး။ ဝီးလျှံခဲးသို့။ ရဲးရဲးပြောင်ပြောင်။ ထောကုန်
 အောင်လည်း။ ပွင့်ရောင်တိချည်း။ ဖြင်ပေါပည်း၏။ ခမည်း
 တော်ကောင်း။ ပြည်တော် ဟောင်းသို့။ ဖူးပေါင်း စိမ့်ငှါ။
 ထောင်းပန်ထွာသည်။ ။ သွားခါကာလတန်ပြီတည်း။ ။

၉။ မျှော်ရှုမျှော်ရှု။ မျိုးတစုတွင်။ ရာဟုအမိ။ တစ်ဘွား
 ဘော်။ မြောက်သားတော်နှင့်။ သုဒ္ဓေါပွေးဘ။ ရှုတတင်းမေး။
 မိထွေးဂေါတမိ။ ကလျာဏီတို့။ ညီကားမင်းနန်။ မကျန်လုံးခြုံ။
 ဇာတိဘုံဝယ်။ အပုံမျိုးပေါင်း။ ဆွေရှစ်သောင်းတို့။ လွမ်း
 ဟောင်းမပြေ။ လွမ်းထွေကားဆင့်။ ကွာသည်မြင့်ဟု။ ယခင်
 ရှေးသော်။ ရွှေနန်းတော်နှိုက်။ နှစ်ဘော်မောင်နှံ။ ဗိုလ်ရှုခံလျက်။
 နတ်စံအလား။ မိထွတ်ဖျားနှင့်။ သိကြားသူဇာ။ သက်ကျထွာသို့။
 မတ်ရာများဘောင်။ လှူတန်ဆောင်ကို။ ယခေါင်ထက်တိုက်။ ချစ်
 ဝမ်းပိုက်လျက်။ ခေါ်စိုက်မေးစမ်း။ ပြည်လုံးလွမ်း၍။ ဆိုတမ်း
 အသံ။ နှုတ်မညံတည့်။ ကျံကျံသီးသီး။ ပူပန်ကြီးသော်။ ညီးညီး
 ဝင်းဝင်း။ တရားမင်းကြောင့်။ သတင်းကြားကာ။ မနေသာခဲ့။
 သွားခါတန်စွ။ ဤကာလက။ ချမ်းမြဲမသန်။ ပြင်းထန်မပူ။ လွင့်မြို့မ
 ထောင်း။ ညွန့်ပျောင်းမချင်း။ လေပြင်းမလာ။ သည်းစွာထစ်ကြိုး။
 အုံ့ရိပ်မစွေ။ ရေလည်းမကြီး။ ခရီးခွန်ရှည်။ နှစ်သောင်း
 ထေရ်နှင့်။ ရောင်ခြည်ပြိုးပြက်။ အောက်ထက်မညံ။ ထွန်းရိပ်လျှံ
 မှု။ မဆံတူရိုး။ သကျမျိုးကို။ မြတ်နိုးလွန်ကျ။ အံ့မိန်းမူးလျက်။
 နဖူး ထိပ်ပြင်။ ရှိပန်ဆင်လျက်။ ထိုတွင်ပြည်သူ။ ဆုယုဆု
 တောင်း။ မျှော်လင့်ရှောင်းသည်။ ။ ချမ်းဆောင်းဟောမန်လွန်
 ပြီတည်း။ ။

၁၀။ မြော်ဆုမြော်ဆု။ တောင့်တပြုလျက်။ မျှော်ရှုမပြတ်။
 သုံးလူထွတ်ကို။ ရှိညွတ်ပြင်းစွာ။ ချစ်သဒ္ဓါ၍။ တကာတော်
 ရင်း။ မွေးဘမင်းကား။ ကြောင်းခြင်းပြန်ခေါက်။ ဆယ်ထောင်
 မြောက်လျှင်။ ဆယ်ခေါက်မင်းစေ။ ပင့်ရထွေကို။ ပရမေထိပ်

မိုး။ ထွတ်ခေါင်စိုးသည့်။ နွယ်ရိုးမြတ်ထွ။ မုနိန္ဒလျှင်။ ဒေသရပ်
 ဟောင်း။ ဆွေရှစ်သောင်းသို့။ ရက်ပေါင်းခြောက်ဆယ်။ ဝေး
 ဇွန်ကျယ်လည်း။ သွားဘွယ်ချိန်ထောက်။ ထိုပြည်ရောက်က။
 အနောက်တူရှု။ ရှုတော်မူထွက်။ မပြုနိုင်ဖြို။ ရှုစက်ချိ၍။ ရောဟိ
 နိမြစ်။ ကူးတုံလစ်က။ သျှင်ချစ်ဌာန။ ကာပိလနှင့်။ ကောလိယထွင်။
 သာကီဝင်တို့။ ပျော်အင်နှစ်ခြိုက်။ ရှိပန်းစိုက်အံ့။ ကျွတ်ထိုက်ရာ
 ရာ။ လူတကာကို။ ချမ်းသာရပ်တင်။ ပို့စေချင်သည်။ ။ မဂ္ဂင်အ
 မြိုက်တန်ဖြိုတည်း။ ။

၁၁။ ဘော်စုဘော်စု။ ခေါ်သာရဖြင့်။ လွမ်းမှုစည်းဝေး။
 ကြည့်စိတ်ပြေးလျက်။ ရေးရေးထင်လွန်း။ ဆယ်ခိုင်ပန်းဖြင့်။
 ဦးစွန်းတူရှု။ ပွင့်လူလူလျှင်။ မည့်သူမပြိုင်။ ထွတ်ဖျားတိုင်သား။
 ဦးကိုင်ချက်မ။ သုံးလူ့ဘကို။ မြင်ရနိုးနိုး။ ရှစ်သောင်းမျိုးတွင်။
 မင်းစိုးသုဒ္ဓေါ်။ ခမည်းတော်က။ ဖူးမြော်ချင်ထွ။ ခါနိစ္စဖြင့်။ ပါဒ
 နက်သန်။ မြတ်ခြင်းလွန်သား။ စက်မွန်နှစ်ဘော်။ ဖဝါးတော်ကို။
 ကော်ရော်ထိပ်ထက်။ မြီးစွာရှုက်၍။ စုံမက်ပြင်းထွ။ ဖူးချင်တ
 လျက်။ ဘယ်လဘယ်နေ။ ဘယ်နံ့ထွေ၍။ စေ့စေ့ခြင်းတ။ ပြန်
 တံ့ရအံ့။ မြမြချိုစွာ။ မြိုက်ရသာကို။ တကာဆွေကောင်း။ လူအ
 ပေါင်းနှင့်။ ဆယ်ချောင်းဦးထိ။ ကြားရဘိမူ။ မြေးငြိဝိဇ္ဇာ။ ဘ
 ယာမောဟ။ ရာဂမြစ်စည်။ သံသာရှည်လည်း။ ရှေ့ပြည်မဂ်
 ဖိထ်။ မခဲးငြိုတည့်။ ကျွန်ကိုမှာထား။ လျှောက် လိုက် ကြား
 သည်။ ။ တရားအရမှန်ဖြိုတည်း။ ။

၁၂။ ပျော်မှုပျော်မှု။ မျှော်ကြည့်ရှု၍။ ရတုကောင်းစွာ။
 ဤအခါကား။ သာသည့်ညင်းညင်း။ မြောက်လေကြွင်းနှင့်။ ဆီး
 နှင်းမကုန်။ ပူဟုန်မသည်း။ ပျံ့ပျံ့ဖြည်းသား။ တိမ်မည်းမဆိုင်။
 မြည်အိုင်ရိုက်ကြူး။ မင်းလွင်မြူးသား။ နွေဦးသရစ်။ အခါဖြစ်၍။
 သျှင်ချစ်ဘုရား။ သုံးလူ့ဖျားလျှင်။ ဖဝါးစက်တော်။ ချိုထုံသော်
 လည်း။ ထော်လော်စုန်လုန်။ မြေမှုန့်မြေကြမ်း။ ခရီးလမ်းနှိုက်။

သာချမ်းညံ့စေ။ လွှဲးဖယ်လေလျက်။ ပရမေထွန်းပေါ်။ မြတ်နု
တော်ဖြင့်။ သျှင်တော်မှန်စင်။ ငါ့သခင်ကို။ စက်ရှင်မြို့တေ။ ကြွ
သာစေဟု။ ဝေးမြေတပါး။ ဖဲးနှင့်ရှား၍။ ပြန်သွားမငြီး။ သဲးမွေ
နှီးသည်။ ။ ခရီးသာစွမွန်ဖြီတည်း။ ။

၁၃။ ပေါ်ထူပေါ်ထူ။ ညွန့်သစ်နုနှင့်။ ရတုသာထေ့။ နွေ
ကားရောက်ပြီး။ ဆောင်းအမြီးဟု။ ခရီးလမ်းလျှင်။ ခက်ချင်းယှဉ်
သား။ ပင်စည်ပြူးပြူး။ ရိပ်စက်ကူး၍။ ငုံဖူးစီစို့။ တချိုကားပွင့်။
ကင်းနှင့်မညံ့။ မီးလျှံသဘွယ်။ ဝင်းဝင်းကယ်မျှ။ မြိုင်လယ်ရဲရဲ။
အခဲးခဲးတိ။ တောထဲးစုံကောင်း။ ပန်းအပေါင်းနှင့်။ ရွက်ဟောင်း
ပင်အောက်။ ဖူးညွှောက်လူလူ။ ထွက်စပြုလျက်။ မျှကြွေး
ေး။ လေညှင်းသွေးသော်။ မွှေးမွှေးရဂုံ။ သင်းနံ့ထုံသို့။ ပြောစုံ
ခန့်ချုံး။ ပွင့်ရောင် ဖုံးသည်။ ။ တောလုံး ညွန့်သစ် ထွန်ဖြီ
တည်း။ ။

၁၄။ ယော်နုယော်နု။ ရွက်သစ်ပြုထွက်။ ရတုအထိုက်။
ခက်ချင်းဆိုက်၍။ အကိုက်ငုံဖူး။ ပြူးရရှူးလျှင်။ တန်းခူးမပြောင်း။
တပေါင်းမကုန်။ ပူဟုန်မပြင်း။ နှင်းလည်းစဲးစ။ ကာလသာထေ့။
ဆောင်းနွေဆိုးဆမ်း။ ပူချမ်းနှစ်ပါး။ ဆွေတော်များတို့။ ဘုရား
မြတ်စွာ။ ဖူးအံ့ခါကား။ သာယာသောတိ။ ကြွဘွယ်ရှိစွ။ ခရီး
ဆစ်ပိုင်း။ လမ်းစဉ်တိုင်းတုံ။ သစ်ကိုင်းညွန့်လန်း။ ဂနိုင်းပန်းတိ။
ထက်ဝန်း ဖြင်မျှ။ ပွင့်လတ်ကြသော်။ ရွှင်ပျမြည်ရှုန်း။ ပိတုန်း
မညှိုးနက်။ ဝတ်ရက်ယူယူ။ ချစ်မှုတော်နှော။ ရဂုံတောဝယ်။ ဥ
ဩကျေးဌက်။ ယှဉ်ဘက်မကွာ။ ဟင်္သာပဲးထွေး။ သံလေးကျူး
ဆင့်။ ကြွေးရင့်မညံ့။ ခုန်ပျံပြေးသွား။ တပင်နားလျှင်။ ပင်ဖျားပင်
ခြေ။ မွမ်းမွမ်းထေ့ထွက်။ စုံမြေရိပ်ကောင်း။ ရွှေဖျားပေါင်း
သည်။ ။ ဥဒေါင်းမောရထွန်ဖြီတည်း။ ။

အာသာယာ ကဿတေ ခေတ္တံ၊ ဗိဇံ အာသာယာဝပုတိ။
 အာသာယာ-ဝါဏိဇာ ယန္တိ၊ သမုဒ္ဒိဓနုပာရာကာ။
 ယာယအာသာယာ တိဋ္ဌာမိ၊ သာမေ အာသာ သမိဇ္ဈတု။ ။
 ဝုနုပ္ပုနံ ဝေ ဝပုန္တိ ဗိဇံ၊ ဝုနုပ္ပုနံ ဝဿတိ ဒေဝရာဇာ။
 ဝုနုပ္ပုနံ ခေတ္တံကသန္တိ ကဿကာ၊ ဝုနုပ္ပုနံ ခညမုပေတိရဋ္ဌံ။ ။
 ဝုနုပ္ပုနံ ယာစနကာ စရန္တိ၊ ဝုနုပ္ပုနံ ဒါနပတိ ဒဒန္တိ။
 ဝုနုပ္ပုနံ ဒါနပတိ ဒဒိတွာ၊ ဝုနုပ္ပုနံ သဂ္ဂမုပေန္တိ ဌာနံ။ ။

၁၅။ ခန့်ကျုံးသတ္တဝါ။ ဗြဟ္မာလူနတ်။ ပရိသတ်ကို။ အ
 ကျွတ်သုံးတန်။ မြှောက်ဆုံး မှန်မှ။ နိဗ္ဗာန် ပြည်ကြီး။ တိုင်စေပြီး
 သော်။ မင်း * မီးဓမ္မရာဇ်။ ပွင့်သစ်စက်စက်။ ကျော်ဝှန်တက်
 သား။ တုဘက်မဲ့အောင်။ တန်းခိုးဆောင်ကျက်။ ထွတ်ခေါင်ရတ
 နာ။ မြတ်ထွစွာသည်။ သကျာဝတ။ သုံးလူ့ဘ။ ။ ပွက်ဟမကျန်။
 အဘန်ဘန်လျှင်။ တောင်းပန်ပါရှောင်း။ ကျွန်အကြောင်းကား။
 အရောင်းအရင်း။ ငယ်ချင်းကြီးဘက်။ တနေ့နက်ဖြင့်။ ဘွားရက်
 မခြား။ ခုနစ်ပါးတွင်။ ဗေဒိပင်နှင့်။ အသျှင်ဘုရား။ မြောက်သား
 ယသော်။ မြင်းတော်ကားကဏ်။ ညီတော်ဆန်နှင့်။ အကျန်ကာ
 ဇူ။ ကြီးထူရွှေအိုး။ သုံးလူ့မျိုးနှိုက်။ မြတ်နိုးဟနာ။ မေတ္တာမြီးမြို့။
 အသက်နှံ့၍။ ကောင်းကြံပြီးစီး။ ကောင်းရာမှီးကျက်။ ကောင်း
 မြီးထိုက်စွာ။ ကောင်းအပ်ပါသည်။ ။ ရင်းချာနှိုးကပ်မြတ်သ
 တည်း။ ။

၁၆။ စရိုက်စရိုက်။ သုံးဘုံတိုက်တွင်။ ပြိုင်ထိုက်မဲ့ငြား။
 အထွတ်ထားသည်။ ဘုရားမုနိ။ စောထုန်းယှိကို။ မိတိတည်စွာ။
 မြတ်အာသာဖြင့်။ ပညာမြင်ကျယ်။ ချီးမွမ်းဘွယ်တုံ။ နှစ်ဆယ်ရှစ်
 ပါး။ ဂုဏ်အပြားတွင်။ မူထားခြင်းရာ။ သန္တာရင့်နှစ်။ ကျေးဇူးစစ်
 ၍။ သျှင်ချစ်လက်အောက်။ ခုံကြီးမြောက်ကျက်။ ရှေ့နောက်

* မီးဟူသည်။ မိမိင်းဟူသောပေါရာဏစကားမှပျက်လာသည်။ အကြီး
 အမြတ်ဟူလို။ ။ ဖုန်းစက်မိမိင်း။ စိုးကြပ်တိုင်းသ။ စကိုင်းကြီးတောင်။ ။
 ရတနာဗိမာန်ကျောက်စာမူလထိုး။

မြောက်တောင်။ ထမ်းရွက်ဆောင်က။ ချမ်းအောင်စီးပွား။ လူအများကို။ သနားမျှော်ရှု။ သားတူပြုလျက်။ ကြီးမှုမကျယ်။ ငယ်မှုပျောက်ပေ။ သာကြည်ထွေတိ။ ကျင့်နေမဘောက်။ မြီးလှ * စောက်ထျက်။ ကျွန်လျောက်ကုံစွာ။ ကွယ်ကာ ရန်မြိတ်။ ကောင်းသည်စိတ်ဖြင့်။ အတိတ်နာဂတ်။ ညီညွတ်တိုင်ပင်။ ဆင်ခြင်တိုင်းရှည်။ ကြံစည်လုံ့လ။ နေ့ညမကင်း။ စင်းလျင်းမကွာ။ တရံခါနှိုက်။ အရာရှိမှု။ မည်သူမခန့်။ အသက်စွန့်၍။ ပွားပြန်ရန်မာန်။ အရှင်ဝန်ကို။ မလှန်နောက်ကြွင်း။ ငြိမ်းစေလျှင်းဟု။ တင်းတင်းမရှောင်။ ကြီးအားထောင်သည်။ ။ ရည်ဆောင်မှန်မချွတ်သတည်း။ ။

၁၇။ အထိုက်အထိုက်။ သုစရိုက်လည်း။ ကောင်းထိုက်လျှင်းအောင်။ နောက်နောင်ရေးခွင့်။ ကောင်းစွာကျင့်လျက်။ ကောင်းနှင့်မနား။ ကိုယ့်စီးပွားနှိုက်။ တရားတည်ထွ။ မောဟဘယာ။ ဆန္ဒာဒေါသ။ စွန်းရမယ့်။ သမာဓိနှင့်။ ဂတိလေးအင်။ ညီလျက်ပင်တည့်။ မထင်ရမ္မက်။ မကွက် လောဘာ။ မထ မာန်စောင်။ ချောပစ်ရှောင်၍။ မင်းခေါင်မင်းဖျား။ မင်းတရားဝယ်။ စားတတ်ဘိ။ မင်းရိပ်သိက။ တရှိမွေးရက်။ မတ်ဘွားဘက်ကို။ နှစ်သက်ဝမ်းသာ။ မေတ္တာဆပွား။ သနားသဖြင့်။ ကောင်းစွာကျင့်ဟု။ ချီးပင့်ရာရာ။ ကြီးပေပါ၏။ ။ ရှေးခါမတူ။ ယခုမူကား။ ချစ်သူကြင်ဘော်။ ဖိယသော်နှင့်။ နန်းတော်ရွှေထီး။ ပြည်ကြီးကစ။ စွန့်ခဲ့ကြ၍။ သဗ္ဗစက္ခု။ လေးစုသစွာ။ ပွင့်ကြောင်းရှာသော်။ မြေချာရောက်ဘိ။ ညောင်ဗောဓိတွင်။ ရန်ရတနာ။ မဟာဓမ္မရာဇ်။ ဘုရားဖြစ်၍။ ထစ်ထစ်ထင်ထင်။ မြင်ရလတ်ခြင်း။ ချစ်သျှင်ရင်းကြောင့်။ ချက်ခြင်းသူငါ။ ကျွတ်ရပါသည်။ ။ ဗြဟ္မာလူနှင့်နတ်သတည်း။ ။

၁၈။ အမြိုက်အမြိုက်။ မြတ်ရာကြိုက်၍။ ကျွတ်ထိုက်ထွစွာ။ သုံးလူချာဝယ်။ မကွာမကင်း။ ငယ်ကရင်း၍။ သားချင်း

* စောက်တူသည်၊ ပေါရာဏ၊ အကျင့် ဟုလို။

နောင်ဆန်၊ မြင်းဖြူကလက်နှင့်။ မတ်မွန်ကာဠု၊ တစုဘွားဘက်။
 ပါကောင်း လျက်တိ။ တောထွက်လေရာ။ ကျွန်ကိုသာလျှင်။
 သွားခါမသိ။ ချန်ခဲ့ဘိသော်။ မချီလွမ်းဆွတ်။ သည်းအူပြတ်မျှ။
 သိဒ္ဓတ်မည်ထင်။ ငါ့ချစ်သျှင်ဝယ်။ လူလျှင်လူထောက်။ မတ်ကြီး
 မြောက်၏။ လှဲးဘောက်ထင်ပေါ်။ ရဟန်းသော်လည်း။ သဗ္ဗေဝါ
 သုခ။ နိဗ္ဗာနဟု။ ဘဝမပြန်။ နှစ်ဘန်မရှိ။ ဇာတိဇရာ။ ကင်းစင်
 စွာသာ။ စကြာထံအောက်။ ဘေးမှန်ပျောက်၏။ ထွန်းတောက်
 ရှိန်စော်။ ကျေးဇူးတော်ကား။ ကျော်သည်နှင့်။ စီးပွားဖြင်၏။
 ဆောလျှင်မျက်မှောက်။ အကျိုးရောက်၏။ ကြားလျှောက်နား
 တော်။ အကြောင်းသော်မူ။ သုဒ္ဓေါဗိုးမင်း။ ဖူးချင်ပြင်း၍။ သ
 နင်းအဖျား။ တို့ဘုရားကို။ အများမင်းစေ။ သောင်းဗိုလ်ခြေတိ။
 ပင့်ပေလှာရ။ ထိုကိစ္စကြောင့်။ နေညမကြာ။ မနေသာခဲ့။ ပုစ္ဆာ
 ထွေပြား။ အပါးပါးဖြင့်။ ရွှေနားခန့်တန်။ လျှောက်တောင်းပန်အံ့။
 စိတ်သန် ကြည်စွာ။ ဘတကာသို့။ မကြာမတင်။ ကြစေချင်
 သည်။ ။ ချစ်သျှင်သုံးလှထွတ်သတည်း။ ။

၁၉။ အထိုက်အထိုက်။ လူ့စရိုက်နှင့်။ နှုန်းထိုက်တုံစွာ။ ပုံ
 နည်းနာကား။ လယ်ယာ ကုန်စယ်။ ရောင်းဝယ် သွားလာ။
 ကြည်းအားရေကျမ်း။ အကြမ်းအနူး။ ပြုသားအိမ်ထောင်။ ကုန်
 အောင်ကြွယ်ချင်။ စီးပွားမြင်က။ အကြင်သသူ။ ချမ်းပူမစစ်။
 လုပ်ဆစ်ကြံခင်း။ လယ်ကျင်းယာထွင်။ တွင်းတွင်စေ့ပျိုး။ မျိုး၏။
 အထောက်။ ပင်ပေါက်မြစ်တွန့်။ အညွန့်အရွက်။ အခက်အခွံ။
 လျှော်ဆံအပွင့်။ မှည့်ရင့်ရွမ်းပြင်း။ သီးကင်းရည်ယူ။ ဟူဟူ
 ရာရာ။ ကြိုးပမ်းစွာလျက်။ အာသာယှိနှိုင်း။ ထိုသောတိုင်းလျှင်။
 အပိုင်းအခြား။ နေနားမကျန်။ အပြန်ပြန်တည့်။ ဘန်တလဲလဲ။
 စေ့ပျိုးမြီးသို့။ မကွဲပမာ။ တောင်းပန်ထွာသည်။ ။ သဒ္ဓါလှလှ
 ညွတ်သတည်း။ ။

၂၀။ အထိုက်အထိုက်။ ထုံးပုံပိုက်၍။ အထိုက်သင့်ရာ။
 ရှိညွတ်စွာလျှင်။ ပမာချိန်ထောက်။ နားတော်လျှောက်အံ့။ ကျင့်

စောက်စမြို့။ဘဝဘိုဝယ်။လူတို့အရေး။ အသက်မွေးသား။ အ
 ဝေးအနီး။ကုန်ကြီးကုန်ငယ်။ ပင်လယ်သမုဒြာ။ဂင်္ဂါကူးကူး။
 ရှာထူးရှာဘွေ။မနေမနား။ ရင်းပွားရင်းသန်။ မြတ်သတ်ကျန်
 က။ ထားပြန်ယူတုံ။ တလုံလဲးလဲး။ တိုက်ထဲးကျိကြ။ ပည်းမျှ
 ထွက်ဝင်။ ပစ္စည်းရှင်ဟု။ အုတ်အင်ကံ့ကယ်။ များစွာကြွယ်
 လည်း။ သွတ်ထွယ်မည့်။ လုပ်ကြံရှာဖွီး။ ကုန်သည် ကြီးသို့။
 ကောင်းခြီးအပုံ။လျှောက်တုံတုံလျှင်။* ကြေးမုံရတနာ။သုံးလှ
 ချာကို။ တကာဘအား။ တောင်းပန်ကြားသည်။ ။တရားနာ
 စိန်မှတ်သတည်း။ ။

၂၁။ အကြိုက်အကြိုက်။ အခါထိုက်၍။ တိမ်ထိုက်မိုး
 ပြင်။ ထက်ကောင်းကင်မှ။ ရောင်ထင်ပြိုးပြက်။ ချိုးချိုးချက်
 လျှင်။ပျံတက်ကြွားကြွား။ ယုဂန်ဖျားက။ နတ်သားပဇ္ဇာန်။ က
 ခုန်မြူးထူး။ လတန်းခုးကား။ ဆောင်းဦးတိုင်အောင်။ ရေချမ်း
 ဆောင်လျက်။ နောက်နောင်သောခါ။ မရွာတုံဘဲ။ စဲးသည်
 မိဗ်းဟန်။ နှစ်လည်ပြန်က။ ရွာဘန်ကြိမ်များ။ မိဗ်းနတ်သား
 သို့။ဘုရားသခင်။ငါ့ချစ်သျှင်ကို။သို့ပင်တောင်းပန်။ ကျွန်ုပ်ဝန်
 ကြောင့်။မဆန်ညွတ်နူး။ကြွပါဦးလော။နဖူးထိပ်မှာ။ ရွှေစကြာ
 ကို။တကာမျိုးဆွေ။ ရွက်ကုန်စေအံ့။ သံခြေချီးမြှောက်။ နား
 တော် လျှောက်သည်။ ။ဝမ်းမြောက် ကြည်စိတ် ပြတ်သ
 တည်း။ ။

၂၂။ တသိုက်တသိုက်။ ပမာဆိုက်၍။ဦးနှိုက်ကြာပွင့်။
 ရှိပန်ဆင့်လျက်။လျှောက်တင့်အောင်အောင်။ထုံးပုံဆောင်အံ့။
 ထွတ်ခေါင်ရန်။ ရွှေနားချိလော။ သတိသမ္မာ။ ကောင်းစွာ
 ဆောက်တည်။ အလှူသည်တုံ။ စိတ်ကြည်ဖြောင့်လှ။ ခါနိစ္စ
 လျှင်။ဒါနပတိ။ အများသိလျက်။ ကြားဘိတုံပေ။ သုန္ဒရေကို။
 သက်သေထားထား။တိုင်မှတ်သားလျက်။လေးပါးပစ္စည်း။ဖြင်
 ပည်းပုံစု။ လှူဝတ္ထုကို။ယခုယခု။ ပေးမှုမကျန်။ပေးပြန်တုံတုံ။

*ကြေးမုံဟူသည်၊ပေါရာဏ၊မှန်-ဟူလို။

ပေးများကုန်သော်။ထက်ဘုံမြင့်စွာ။ နတ်တို့ရွာနှိုက်။ ပျော်ရာ
 စည်းစိမ်။ အကြိမ်ကြိမ်လျှင်။ချမ်းငြိမ်သုခ။လွန်ရှင်ပသား။ စံ
 ရအမြဲ။ မချွတ်လွှဲတည့်။မကွဲပုံတူ။တောင်းပန်သူလည်း။အ
 ယူအာသာ။ ကြိုက်ရာရာဖြင့်။ကြောင်းချာ ဝမ်းဝယ်။ဆိုဘွယ်
 ဘွယ်ကို။ သုန်းကြွယ်မြတ်တွင်။ လျှောက်ရကျင်မှ။ အကြင်
 သတ္တဝါ။ ဆွေတကာနှင့်။ ဗြဟ္မာသိကြား။ နတ်များ သူငါ။
 ချမ်းသာသုံးပါး။ ပြန်စီးပွားသည်။ ။တရားမွန်ထွတ်သ
 ထည်း။ ။

ဝီရော ဟဝေ သတ္တယုဂံ ဝုနေတိ၊
 ယသ္မိံ ကုလေ ဇာယတိ ဘူရိပညော။
 မညေမဟံ သက္ကတိ ဒေဝဒေဝေါ၊
 တယာဟိ ဇာတော မုနိ သစ္စနာမော။ ။
 သုဒ္ဓေါဒနောနာမ ပိတာမဟေသိနော၊
 ဗုဒ္ဓဿ မာတာပန မာယာနာမာယာ။
 ဗောဓိသတ္တံ ပရိဟရိယကုစ္ဆိနာ၊
 ကာယဿ သေဒါ တိဒိဝသ္မိံ မောဒတိ။ ။
 သာ ဂေါတမီ ကာလကတာ စုတာ၊
 ဒိဗ္ဗေဟိ ကာမဂုဏေဟိ သမဂီဘူတာ။
 သာ မောဒတိ ကာမဂုဏေဟိ ပဉ္စဟိ၊
 ပရိဝါရိတာ ဒေဝဂဏေဟိ တေဟိ။ ။

၂၃။ မဟေသိနော။ဘဝဂ်ကျော်၍။ဂုဏ်တော်ကိုးပါး။
 အံ့ဘွယ်များလျက်။ဘုရားရတနာ။မြတ်ထွစွာသား။ သစ္စာလေး
 မည်။ရောင်ခြည်ထွန်းလျှံ။ကိုယ်ဟန်ပလင်း။ပြောင်ပြောင်ဝင်း
 မျှ။သတင်းအပေါင်း။ကျေးဇူးကောင်းတိ။ တသောင်းလောက
 ဓါတ်။ လှူနတ်ဗြဟ္မာ။ သတ္တဝါကို။ ပြည်သာနိဗ္ဗာန်။ ခရီးညွှန်
 လျက်။ သုံးတန်ဘုံကြီး။ ရှေ့ကဆီးလည်း။ လမ်းသီးထုတ်ချင်း။

စိုးပိုင်နင်း၍။ သေမင်းမျှော်ကာ။ မဖြစ်သာသား။ ခေမာသုခ။ အ
 မတသို့။ ရောက်ရကုန်စေ။ ပို့တတ်ပေသည်။ မြူတေတမွတ်။ သုံး
 လှူနတ်။ ။ ရှိညွတ်နိမန်။ လျှောက်တောင်းပန်အံ့။ လျှံ၎်ကြက်
 သရေ။ ထွန်းတက်နေသို့။ ပရမေဘုန်းပေါင်း။ ရွှေနားညောင်း
 လော့။ အကြောင်းတည်ထွင်။ ရှိဦးတင်အံ့။ မျက်မြင်ဘဝ။ ဤ
 လောကနို့က်။ ဖြစ်ကြထူးခြား။ လူအများတွင်။ ထပါးအယူ။ အ
 ကြင်သူကား။ ပေးလှူကြမ္မာ။ သံသရာက။ ပါပါသောလျှောက်။ ခု
 မျက်မှောက်တွင်။ လောက်သည်ပစ္စည်း။ ဖြစ်ပည်းပုံယင်။ အုပ်
 အင်ခမ်းနား။ သက်ဆက်စားလည်း။ များသည်အတိုင်။ ဥစ္စာ
 စိုက်ကို။ ကုန်နိုင်မစိုး။ ကြွယ်လှနိုးလျက်။ ကောင်းကျိုးမရှာ။
 ဆွေတကာနှင့်။ ဆရာမိဘ။ မျိုးထိုမျှကို။ ဝေဠုကုသိုလ်။ သပြိုင်
 သဖြင့်။ ထောက်ပံ့မရှိ။ ဒိဋ္ဌိအယူ။ မည်သူမကြင်။ ထွက်ဝင်မဖြေ။
 မြားမြောင်ခဲ့ဟု။ ရှိမဲ။ တိုရှည်။ မှီသည်ရေးရာ။ ပျူ။ ဌါရောငြိမ်း။
 သာချမ်းနှုတ်ထွက်။ လေးနက်ပညာ။ ကောင်းရာမဆံ။ ပေါကြံ
 တွန့်တို။ ကိုယ်တို့ပိုင်ကာ။ ပြိတ္တာအနှိုင်း။ ပန်းတိုင်းအတူ။ တော
 ကြက်ဆူလျှင်။ လူလူအပွင့်။ ဆိုင်းဆိုင်းတင့်လည်း။ မှည့်ရင့်သီး
 ခြောက်။ သူမကောက်သား။ ပင့်အောက်ကြွေကာ။ ထိုပမာသို့။
 အရာမထိ။ မြေးဘိမောဟ။ * ကုံငပါသည်။ မမည်ခဲ့လျှင်။
 နောင်ကြွင်းသားမြေး။ ချီးမွမ်းဝေး၏။ မပေးအလှူ။ ကျင့်စိတ်
 တူသည်။ ။ ထိုသူအကျိုးနည်းစွာတည်း။ ။

၂၄။ မပြတ်မပြတ်။ ဖြည့်သည်ဝတ်ဖြင့်။ လျှောက်ပတ်ခြင်း
 ရာ။ ဖိုလ်တကာတို့။ မှီရာမှန်လှ။ ချိုဩဇာတိ။ တက်မစွဲကိုင်။ မျှော်
 ရှုနိုင်သား။ စွမ်းခိုင်ခွန်အား။ ပဲ့သမားသို့။ ခမ်းနားအုပ်အင်။
 လောက်ငုံဖြင်သား။ မျိုးတွင်ထွန်းပြား။ လူထိကြားမှု။ အများ
 ကြီးကျယ်။ ကောင်းကြွယ်ကုံင။ မြောက်မြားကလျှင်။ နိမ့်ကျ
 မျိုးဆွေ။ ရှိလေရာရာ။ စီးပွားရှာ၍။ ဆရာဦးထား။ တိုးဘွားသက်

* ကုံငဟူသည်၊ ပေါရာဏ၊ ပြည့်စုံသည်ဟူလို။ ။ မဟာသီလဝတ်။ ထေရ်
 ကုံငထွင်။ မဆွေရှေးစို။ ကျောင်းရိပ်ခိုသ။ ။ ရတနာဗိမာန်ကျောက်စာမူလထိုး။

ကြီး။ ဦးရီးဘထွေး။ ချစ်ရေးကြည်ညို။ အစ်ကိုနှမ။ မိဘအလျှင်။
 သားစဉ်မြေးဆက်။ နွယ်ရှက်မတော်။ သူစိမ်းသော်လည်း။
 ပေါင်းဘော်ရရ။ အာမိသဖြင့်။ ဝေဌပစ္စည်း။ သိမ်းဆည်း
 ကြည့်ရှု။ သပြိုင်ဟ်ပြုလျက်။ အမှုကြီးငယ်။ ချမ်းအောင်ကယ်၍။
 ကိုးကွယ်ချီချ။ ရိပ်ခိုရလျက်။ ဇေးမြဲပျံ့၅န့်။ သရက်ခန့်လျှင်။
 လေသွန်ညင်းညင်း။ ထိလေလျှင်းက။ ပင်ချင်းလှိုင်ပေ။ ကြိုင်နဲ့
 ဝေသို့။ မိဆွေဘမျိုး။ အရိုးမပျက်။ ခနစ်ဆက်ကို။ ပွားတက်စေ
 ကြောင်း။ တယောက်ကောင်းသော်။ သိန်းသောင်းကုဇေ။ ငြိမ်း
 ကုန်လေသည်။ ။ ကျင့်ထွေသူမြတ်လိမ္မာတည်း။ ။

၂၅။ တလတ်တလတ်။ ဘာသာချွတ်၍။ စိတ်မြတ်မဖြူ။
 ကျင့်လျစ်လျူလျက်။ အယူထွေပြား။ သူတပါးတုံ။ သိကြား
 လိမ္မာ။ ပေစာကျမ်းဂန်။ တတ်ပွန်အထူး။ ကျေးဇူးအနှက်။ နှုတ်
 လက်အညီ။ အစီအလျှင်။ အစဉ်အတိုင်း။ * ထုံးပိုင်းမချန်။ မြန်
 သန်သောတိ။ မိမိဂုဏ်အင်။ ယှိပါကျင်လည်း။ မသင်မကြား။
 အမျိုးသားကို။ စီးပွားမရှာ။ လူတကာအား။ ပညာမဌ။ ဆုံးမ
 မဆို။ ဝန်တိုက်တံနှက်ပို။ က်ထားဝှက်မှု။ ခက်လက်မဖြာ။ မြင်
 ဆန်းသာလျှင်။ ပမာနှိုင်းဆ။ ရိပ်မျှမကွယ်။ အုန်းထန်းနှယ်လျှင်။
 မကျယ်သူအား။ အယူမှားလျက်။ တရားမဖြည့်။ တတ်ပါလှည့်
 လည်း။ ဟုတ်တည့်မထင်။ ကျိုးမမြင်၍။ ဂုဏ်အင်မပေါ်။ ချား
 မကျော်သည်။ ။ နောင်သော်မပွားပညာတည်း။ ။

၂၆။ အတတ်အတတ်။ တုမဲ့လွတ်၍။ ကျင့်မြတ်သည်ကို။
 ဝိနည်းမိရ်ဖြင့်။ မဂ်ဒိုလ်လမ်းကြောင်း။ ထွင်ပေရှောင်းသား။
 ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ နှံ့အောင်ရှာဖွီး။ ပညာကြီးနှင့်။ ထုံးတီး
 နည်းနာ။ ခဲရာရာတွင်။ ဆရာမြောက်ထွ။ အာသာဟု။ ဂုဏ်
 ကျယ်လှိုင်း။ သိမြင်တိုင်းကို။ ထုံးပိုင်းမချန်။ အားလုံးသွန်လျက်။
 တတ်ပွန်စေချင်။ ပညာရှင်မှု။ ဝမ်းတွင်မထား။ တပည့်သားကို။

* ထုံးပိုင်းမချန်-ဟူသည်။ ပေါရာဏ၊ အကျန်အကြွင်း မထား-ဟူလို။
 ထုံးပိုင်းမချန်။ မေတ္တာသွန်ခွဲ။ ၉-ခန်းပျို့။

သင်ကြားစာပေ။ အဌဝေ၍။ ဆိုထွေနည်းနာ။ အဖြာဖြာကို။
 ဘာသာခြေငံ။ အလာခံလျက်။ ထုံးစံမိပ္ပိယ။ အလွယ်အခက်။
 လျှို၅က် မယှို။ ဒိတိ တည်စွာ။ လူတကာကို။ ခိုရာ ရိပ်ထီး။
 ပညောင်ကြီးလျှင်။ ခရီးလမ်းစ။ အချက်မနှိုက်။ မွမ်းမျှခက်
 လက်။ သီးရွက်ပြည့်စုံ။ ငြိမ်ထွတုံသော်။ * အပုံသတ္တဝါ။ မှီတင်း
 ရာသို့။ မေတ္တာစိတ်ကြည်။ ပညာသည်လည်း။ ကြံစည်မရွေး။ ဌ
 ဝေပေးက။ လွန်ရှေးနောင်ဆက်။ စဉ်မပျက်တည့်။ ပွားတက်
 အောင်အောင်။ ဥဒါန်းဆောင်သည်။ ။ ထွတ်ခေါင်စီးပွားချမ်း
 သာတည်း။ ။

၂၇။ အမှတ်အမှတ်။ လောကဝတ်နှိုက်။ ယုတ်မြတ်ကျိုး
 ကြောင်း။ ကောင်းမကောင်းဟု။ အပေါင်းကျေးဇူး။ ထူးကြာဂုဏ်
 အင်။ လူတို့တွင်နှိုက်။ ပြစ်တင်ချီးမွမ်း။ နှုကြမ်းနှစ်ပါး။ ထွေပြား
 ပြစ်တိ။ ဤသို့ယှိုရှင်။ မုနိရတနာ။ ပညာအထွတ်။ တုမဲ့လွတ်
 သား။ လူနတ်ဆရာ။ သုံးလူချာလျှင်။ ဩက္ကာမုခ။ စသည်နွယ်ရိုး။
 ဆက်ကာစိုးလျက်။ မင်းရိုးမင်းကျော်။ ဘသုဒ္ဓေါနှင့်။ မယ်တော်
 ဘုန်းယှို။ သီရိမဟာ။ မေတ္တာမြူးအောင်။ ချစ်ထုံးနှောင်၍။ နန်း
 ဆောင်ရိပ်ကျယ်။ ရွှေဘုံလယ်တွင်။ မပြယ်ကြင်သက်။ မြတ်စုံ
 မက်ရှင်။ ဝိပါက်ကြမ္မာ။ ဖြစ်မြူးရာကြောင့်။ အချာပရမေ။ စော
 သန္ဓေကို။ မြုတေမျက်နှာ။ မြင်ခွဲကာလျှင်။ ခန္ဓာဇာတိ။ လွှဲကြွဘိ
 ရှ်။ သီရိဝင်းဝင်း။ ထွန်းရောင်ဆင်းဖြင့်။ စိုးမင်းမယ်တော်။ စံ
 လေပျော်သည်။ ။ ခြောက်ဘော်မိုးထိပ်နတ်ရွာတည်း။ ။

၂၈။ အမြတ်အမြတ်။ မိုးထက်နတ်သို့။ နေမှတ်မွမ်းဖြင်။
 သာကိဝင်တို့။ စည်ပင်ဌာန။ ကပိလတွင်။ မွေးဘမင်းကျော်။
 စောသုဒ္ဓေါနှင့်။ မယ်တော်မျိုးရှက်။ ဆွေစဉ်ဆက်ကို။ မပျက်
 စေချင်။ မဂ်ရေရှင်ဖြင့်။ သုခသင်္ဂဉ္စင်ကြေး။ စင်ကြယ်ဆေး
 ထျက်။ သေဘေးလွတ်ရာ။ မြိုက်ချမ်းသာကို။ ကယ်ပါပို့မိ။
 ဆွတ်ပါဘိလော။ ဇာတိရပ်သာ။ ထိုပြည်မှာလျှင်။ တကာဆွေ

* အပုံ-ဟူသည်၊ ပေါရာဏ၊ အများဟူထို။

မျှား။လူအပြားကို။ တရားထွတ်ခေါင်။ မြိုက်လက်ဆောင်ဖြင့်။
ငအောင်အမျှ။ဝေတုံမှတည့်။ အားရလှလှ။သဗ္ဗညုကို။ ကာဠု
ဒါယီ။ဆောင်ခဲ့ဖြီဟု။ဦးချိုစွင့်စွင့်။ကြာနှယ်ပွင့်လိမ့်။ တို့သျှင့်အ
ကြောင်း။ သိချင်ရှောင်းသည်။ ။ရှစ်သောင်းမင်းဖျားတကာ
တည်း။ ။

၂၆။ အထွတ် အထွတ်။ မြတ်ထက် မြတ်သား။ လူ့နတ်
ကြေးမုံ။ ခပ်သိမ်းစုံကို။ ဖုံဖုံမကြွင်း။ မြင်တော်ခြင်းသည်။ သ
နင်းသုံးလူ။သဗ္ဗညုကား။ စက္ခုဉာဏ။ သမန္တဟု။ ဆုံးစတိုင်
တိုင်။သိန့်နိုင်သား။ပည်းလှိုင်ဂုဏ်အင်။ ကျေးဇူးရှင်ကား။ အ
ကြင်မျိုးဆွေ။ လူဗိုလ်ခြေနှင့်။ သဗ္ဗေသတ္တာ။ သတ္တဝါတို့။ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိ။ ယူဌားယှိလျက်။ မှောင်တိဖုံးလွှမ်း။ မောဟပြွမ်း၍။ အ
ကြမ်းခက်ထန်။ မာန်လည်းမကျိုး။ ကျင့်ရိုးမညီ။ မမိကောင်းရာ။
မသဒ္ဓါသား။ ပညာနည်းလှ။ လူထိုမျှကို။ ဆုံးမတတ်နေ။ ကောင်း
ယဉ်စေလျက်။ မြုတေအကျော်။ ဆယ်ပါးသော်ကား။ ဂုဏ်
တော်အလျောက်။ သေဘေးပျောက်၍။ အရောက်နိဗ္ဗာန်။ ခရီး
ညွှန်လျက်။ ကားလွန်ဆပွား။ လူလေးပါးထက်။ ထိပ်ဖျားဦးစွန်း။
တုမဲ့ကျန်းသား။ ရောင်ထွန်းသစ္စာ။ သန္တိဒါဟု။ ပညာမျက်စိ။
မြင်တတ်ဘိသည်။ ရန်နိသကျ။ ဂေါတမလျှင်။ ကြွလော့ပြည့်
ဟောင်း။ ပန်ထွာတောင်းသည်။ ။အပေါင်းလူနတ် ဆရာ
တည်း။ ။

အဗ္ဗာ ပနသာ ကပိဋ္ဌာစ၊ ဝုပ္ပပဏ္ဍဝလင်္ကာတာ။
ရဝပ္ပလာနိ သဝန္တိ၊ ခုဒ္ဒါမရကကူပမာ။ ။
သေဝမာနော ဥဘော ပသေ၊ ဂန္တံ ကာလောမဟာယာသ။
ဇမ္ဗူ၊ သုမရရာနိပါ၊ မရဂဏ္ဍိ ဒိဝပ္ပလာ။ ။
တာ ဥဘောသု ပဇ္ဇောတန္တိ၊ ဂန္တံ ကာလော မဟာယာသ။ ။
တိဏ္ဍုကာနိ ပိယာလာနိ၊ သောဏ္ဏဝဏ္ဏာ မနောရမာ။
ခုဒ္ဒကပ္ပိ ဖလာ နိစ္စံ၊ ဂန္တံ ကာလော မဟာယာသ။ ။

ကဒလိပဉ္စမောစိစ၊ သုပက္ကာ ဖလဘူသိတာ။
 ဥဘော ပသေသု လမ္ပန္တိ၊ ဂန္တံ ကာလော မဟာယသ။ ။
 မရဖလဓရာ နိစ္စံ၊ ဟေမရုက္ခာ မနောရမာ။
 ခုဒ္ဒကပ္ပိ ဖလာ နိစ္စံ၊ ဂန္တံ ကာလော မဟာယသ။ ။
 ဟိန္တာလ တာလပန္တိ စ၊ ရဇတက္ခန္ဓာဝ ဇောတရေ။
 သုပက္ကာဖလ သဉ္စန္ဒာ၊ ခုဒ္ဒကပ္ပိ မရသဝါ။
 ဖလာနိ တာနိ ခါဒန္တေ၊ ဂန္တံ ကာလော မဟာယသ။ ။
 ဥဒုမ္ပရာ ရုဏဝဏ္ဏာ၊ သဒါ သု မရရပ္ပလာ။
 ဥဘော ပသေသု လမ္ပန္တိ၊ ဂန္တံ ကာလော မဟာယသ။ ။
 ဣတ္ထန္တိ။ တာ အနေကာ တေ၊ နာနာဖလဓရာ ဒုမာ။
 ဥဘော ပသေသု လမ္ပန္တိ၊ ဂန္တံ ကာလော မဟာယသ။ ။

၃၀။ မဟာယသ။ မြတ်သွ ခြံရံ။ သပ္ပိယံစံ၍။ မဆံပြိုင်တု။
 ကြေးမံပြုလျက်။ ဗဟုဒေဝါ။ ပြဟ္မာသိကြား။ နတ်အများနှင့်။ တ
 ရားအမြိုက်။ ကျွတ်ထိုက်သသူ။ လူလည်းကုန်အောင်။ ပွဲကြီး
 ဘောင်နှိုက်။ ရွှေတောင်ဂီဝါ။ ရတနာလျှင်။ ဆည်းဆာနေကျ။ ။
 ချုပ်မှူးမှူးဝယ်။ တိမ်ဦး မိုးရှောက်။ ဝင်းဝင်း တောက်က။
 ပျောက်လေမှောင်တိ။ ထွန်းလျှည့်သို့။ မယှိပြိုင်ဆွယ်။ လွန်တင့်
 တယ်လျက်။ သုံးဆယ်နှစ်ထွေ။ မြုတေဆင်းဝါ။ လက္ခဏာနှင့်။
 ဆယ်ဖြာပါရမီ။ ပြည့်ညီပြီးပြီး။ ထွတ်ခေါင်စိုးသည်။ နွယ်မျိုး
 မြတ်သွ။ ရနိန္ဒ။ ။ ကြွလောငြည်တော်။ ဘသုဒ္ဓေါသို့။ ဖူးမြော်
 ကောင်းစွာ။ ဤအခါကား။ ပျော်သာသွမှု။ မျှော်ကြည့်ရှုသော်။
 ရတုခြောက်ပါး။ ထိုအပြားတွင်။ မှတ်သားစကြ။ ဝသုန္တဟု။ ကာ
 လသရစ်။ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ညွန့်သန်ရွှေစွ။ ရွက်လဲးကြွမှု။
 ပင်ခြေမွမ်းမှု။ ယော်ရွက်ကုလျက်။ မြမြလန်းစင်။ ပန်းသစ်ပင်
 တိ။ သီးချင်ရဲရဲ။ ပွင့်စေ့သား။ ။ ရွဲရင်ကမ်း။ စင်ပြွမ်းသစ်ရာ။
 ကြောင်လျှာသပြက်။ တိမ်းညက်ချေအင်။ ပြည့်စင်ခံသီး။ လုံး

ကြီးရင်ခတ်။ သတွတ် ဖအောင်း။ သင်ပေါင်းဖက်အုပ်။ လက်
 ခုပ်မအူ။ မှန်ကူ ပိတ်ချင်း။ အင်ကြင်း ဆင်းဝါ။ မာလကာ သစ်
 တက်။ စုံကွမ်းရွက်နှင့်။ ပျားယက်မတူ။ ကြံဖြူအတိ။ ပေါက်ဘိ
 ပေါယယ်။ ဆန်းကြယ်သစ်ဆိမ့်။ ချမ်းငြိမ့်မြေစို။ ဇေးချိုမြမြ။ ပည်း
 ဖြင်မျှလျှင်။ ယူကြညွတ်ချိုး။ ကနစိုးလည်း။ ခက်ရိုးသွယ်သွယ်။
 ချစ်ဘွယ်မပြတ်။ ပင်လုံးကျွတ်လျှင်။ ရှိညွတ်ကြည်စွာ။ သုံးလှချာ
 ကို။ သဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း။ သီးကုန်လျှင်းသည်။ ။ ခိုင်ချင်းဖြီကာဖြီ
 ကာတည်း။ ။

၃၁။ အစိုင်အစိုင်။ သီးထုပြိုင်၍။ ဦးကိုင်ဗဟို။ ချမ်းရိပ်ခို
 သား။ ပုဂ္ဂိုလ်များထွတ်။ သုံးလှနတ်လျှင်။ နေမှတ်ပြည်ဟောင်း။
 ဆွေရှစ်သောင်းသို့။ စုံပေါင်းဖူးမည်။ ကြွအံ့သည့်ဟု။ အရည်
 ပျားထက်။ ချိုဇေးမြက်သား။ သရက်ရွှေခဲ။ သီး၍ ဆွဲသို့။ ပိနွဲ
 ငှက်ပျော။ ကလောနွယ်ချို။ သစ်တိုရှမ်းဆီး။ တည်သီးပင်က။
 ပရမသဖန်း။ လင်းလွန်းသပြေ။ ခြေသည်တလည်း။ မန်ကျည်း
 ထောက်ရှာ။ ကမ္မလာနှင့်။ မဲပြောမှန်တော့။ ကစော့မှက်ခတ်။
 သပ္ပတ်လင်းရှော။ မင်းပေါသစ်နီ။ သတိသတွတ်။ ချိုမြတ်သစ်
 ဆိမ့်။ ခရမ်းပိမ့်ရွှေဝါ။ သကာမတန်။ ကြို့နှင့် လွန်လည်း။ တသွန်
 ခါနှင့်။ အကြိုက်သင့်လျက်။ မှည့်ရင့်ရွမ်းပြင်း။ သီးထွေကင်း
 သည်။ ။ ခြင်းခြင်းနီကာနီကာတည်း။ ။

၃၂။ အမြိုင်အမြိုင်။ ခက်ချင်းဆို၍။ ဆွတ်ကိုင်ယူကာ။ အ
 ဖြာဖြာလျှင်။ ရှုသာမငြီး။ အစဉ်မှီးလျက်။ ခရီးအကြား။ နှစ်ဘက်
 နားနှိုက်။ ထွားထွားညွန့်ရွက်။ သီးချင်းရွက်သား။ ပင်ထက်မစဲ။
 အခဲခဲတိ။ ဥနွဲရေမြှုပ်။ မျောက်လုပ်စောင်းလျား။ သဖန်းခါး
 နှင့်။ သျှိသျှားကြစေ့။ အိပ်မွေ့ကြစု။ ကက္ကုသစ်အူ။ လျှော်ဖြူမှန်
 လျှင်း။ ကံပြင်းကျေးရှောက်။ ခပေါက်ရဲယို။ ကနစိုခရမ်း။ စင်
 ဖြွမ်းလဲလော်။ သစ်တော်ကျွေးကော။ မင်းဘောရွက်ဟို။ ကင်းပုံ
 ကျိုးအာ။ သမ္ဘရာနှင့်။ နွေခါသရစ်။ ဥသွစ်သခွါး။ စားလည်းမ
 ငြီး။ ထိုသစ်သီးကို။ ဘုန်းကြီးသုံးလှ။ သဗ္ဗညုလျှင်။ သွားမှုပျော်

ကြောင်း။ထေရ်နှစ်သောင်းနှင့်။လူကောင်းသမ္မာ။နောက်တော်
ပါသား။ များစွာ ဗိုလ်ခြေ။ သုံးစွဲစေဟု။ ဆိုထွေ သော့လား။
တောပြားစုံမြေ။ညွှာရင့်ကြွေလျက်။ဖြည်းလေညင်းညင်း။သစ်
ခပင်းတို့။ဖျားရင်းမလွတ်။ပင်တိုင်းညွတ်သည်။ ။ထွမ်းဆွတ်
မိကာမိကာတည်း။ ။

၃၃။ အဆိုင်အဆိုင်။ရိုးတိုင်ခံက်ဆင့်။ နိမ့်မြင့်ကြီးငယ်။
အံ့ဘွယ်ဘွယ်လျှင်။ တောလယ်နဲ့အောင်။ သိန်း သန်း ဆောင်
သည့်။ရွှေရောင်ပျားရည်။သစ်မည်စည်သို့။ ရေကြည်ခပေါင်း။
လမ်းမ ကြောင်းငယ်။ စားကောင်း သည်ချည်း။ တောင်တ
လည်းနှင့်။စရည်းအိမ်ဆီး။ကြိမ်သီးပယ်လင့်။ဆူးချင့်သင်းတွဲ။
ရေနုံးစရို။ ဇာတိပွိုလ်ခံစပ်။သနပ်ဂုံခါး။သစ်ကြားသစ်အယ်။
ပေါယာသ်ဖြင်ညီး။ ပင်တိုင်းသီး၍။မြိုင်ကြီးတောခွင်။ယိုတိုင်း
ပင်လျှင်။ အကြွင်ကျေးဌက်။ တက်သက်ယုံနား။စားလည်းမဝံ့။
လွန်ကြောက်ရွံ့လျက်။ အတ္ထံ တန်းခိုး။ သုံးလှူမျိုးကို။ မြတ်နိုး
ကော်ရော်။ ပူဇော်ကောင်းခြီး။ ရည်၍သီးဟု။ ခရီးအကြား။
လမ်းစဉ်ပါးနှိုက်။အပြားပည်းလှိုင်။ ဆွတ်မနိုင်သည်။ ။ပင်
ခိုင်မိကာမိကာတည်း။ ။

၃၄။ အခိုင်အခိုင်။သီးထုလှိုင်၍။ ဆွတ်ကိုင်ထွမ်းမီ။ အ
ရွှေသိသို့။တစ်တလျှင်။ တစဉ်တမ။ ဖြင်ပေါမျှလျက်။ ကာလ
မမှတ်။ ပင်လုံးကျွတ်တိ။ ခိုင်ဖြုတ်ရွမ်းမှည့်။ ခက်ချင်းပြည့်မျှ။
ရွှေကြည့်အံ့မှူး။ပြူးရရူးသား။ပင်လူးဟုံဟုံ။ဝါးရုံဝါးဖျား။ သားရ
ရားလျှင်။ညွန့်ဖျားကျိုင်းကျိုင်း။ဆိုင်းရခိုင်းသား။အင်တိုင်းအင်
ပြင်။သစ်စေးပင်တိ။ကညင်သလူ။ ပေပြုခနုန်း။ကွမ်းထန်းအုန်း
လည်း။ခက်ဆုံးတညီ။ ငွေပွင့်စိသို့။ ရှေ့ဆီတူရှု။ သွားတော်မူ
သော်။ မပြုနေရောင်။ သာငြိမ်းအောင်တည့်။မြို့မှောင်မချဉ်း။
ရှင်းရရင်းတိ။ လေညင်း ဖြည့်ချောက်။ ရွက်ကြားလျှောက်
သည်။ ။ပင်ရောက်ညီကာညီကာတည်း။ ။

၃၅။ အလှိုင်အလှိုင်။ ဖျားရင်းတိုင်၍။ သီးခိုင် ရွက်ထဲ။ ရိုး
 ရိုးရဲတိ။ ရွှေခဲး အဆင်း။ တဝင်းဝင်းလျှင်။ တောတွင်း ဂနိုင်း။
 ပြိုင်၏။ ရတု။ ပျော်မှု သဘင်။ အင်တိုင်းပြင်နှင့်။ မြိုင်ခွင်တ
 သျှောက်။ စခန်းထောက်က။ ဝမ်းမြောက်ကြည့်စွာ။ နောက်
 တော်ပါသား။ သင်္ဘာအပြား။ လူအများတို့။ နေနားချမ်း။ ပန်း
 စိန့်တဲးဖြင့်။ သလဲးဖြူရောင်။ လမ်းမဘောင်နှိုက်။ အခေါင်တုန်း
 ကြွယ်။ သွားစမွယ်က။ ခြောက်သွယ်ညီးညီး။ အလှိုင်စီးမျှ။ ခရီး
 မြေပြင်။ ရွှေရည် ကျင်သို့။ လူတွင်မြတ်ခြင်း။ တရားမင်းဟု။
 သည်းတွင်း ဆွတ်ဆွတ်။ ပီတိညွတ်လျက်။ လူနတ်စိတ်ဇော။
 သဒ္ဓါပြောသည့်။ ။ ဖြင်ပေါသိကာသိကာတည်း။ ။

၃၆။ အတိုင်အတိုင်။ ချမ်းရိပ်မြိုင်ထက်။ ရွှေပြိုင်စပ်ကာ။
 ယူဇနာတိ။ သင်္ဘာခြောက်ဆယ်။ ဝေးဝေးကျယ်သား။ သွား
 တွယ်မပန်း။ လူထိပ်စွန်းကို။ ကြဋ္ဌန်းမွေးဘ။ ဆွမ်းတော်သ
 လျက်။ ချိုစမှန်၍။ ထွက်သည့်နေ့နှိုက်။ အလေ့တိတ်ခံ။ ကျွန်ုပ်ပျံ
 ၍။ ကျိုးနွံလုပ်ကျွေး။ တုဉ်းပေးတင့်ခေါင်။ သပ္ပာယ်အောင်လျှင်။
 ပြောင်ပြောင်တောက်ပ။ ရပ်ဌာနသို့။ ကြွလောတုရား။ တပည့်
 သားနှင့်။ အများချမ်းသာ။ စီးပွားရှာစိန့်။ သကျာဝတ။ မျိုးထိုမျှ
 ၍။ ပွဲးမရှေ့နှိုက်။ တိမ်ဖျားဆိုက်သား။ ယမိုက်မြတ်စွာ။ ပြာဋို
 ဟာကို။ အံ့အာထူးကဲး။ ရောင်ရှိနဲးဖြင့်။ ရဲးရဲးသွားဝံ။ မိုးစကြို
 ဝယ်။ ထွန်းလှိုင်စီးဟန်။ ဆွေမျိုးမာန်အား။ ပြင်းထန်တုန်းဆိပ်။
 ပယ် နွံနှိပ်လျက်။ ချမ်းရိပ်ဌဝေ။ ချွတ်ရစေဟု။ ပရမေထုန်းတူ။
 ဆန့်တော်မူက။ တယူဇနာ။ တခါချက်ရောက်။ တမိုးသောက်
 သည့်။ ။ ကွန်းထောက်ချီကာချီကာတည်း။ ။

ဥထုသုံးပါးတွင်မြတ်စွာဘုရားကြွတော်မူသော အခန်းသည်ကား။ ဂိမ္မန္တ
 ဥထု ဖြစ်သောကြောင့်။ အစီအလှည့်ဆိုသောအတိုင်း ပြည့်စုံ၍။ ကြည်းတွင်
 ရောက်သောသစ်ပင်တို့သည်။ ဘုရားသခင်ကိုကြည့်ညိုမိညွတ်စွာ အခါခပ်
 သိမ်းထက်ကဲး၍။ သီးလင့်ကုန်သော အခန်းတည်း။

စမ္ပကာ သလဋ္ဌာ နာဂါ၊ သုဂန္ဓာ မာလုတေရိတာ။
 သုပုပ္ဖိတဂ္ဂါ ဇောတန္တိ၊ သုဂန္ဓေနာဘိပူဇယံ။
 သာဒရာ ဝိနတာ နေဝ၊ ဂန္တု ကာလော မဟာယသ။ ။
 ပုန္နာဂါ ဂိရိပုန္နာဂါ၊ ပုပ္ဖိတာ ခေဏီရုဟာ။
 သုပုပ္ဖိတဂ္ဂါ ဇောတန္တိ၊ သုဂန္ဓေနာဘိပူဇယံ။
 သာဒရာ ဝိနတုဂ္ဂါ၊ ဂန္တု ကာလော မဟာယသ။ ။
 အသောကာ ကောဝိဋ္ဌာရာစ၊ သောမနဿာ ကုရာဝရာ။
 သုဂန္ဓာ ကဏ္ဍိကာ ဗန္ဓာ၊ ရတ္တဝဏ္ဏေဟိ ဘူသိတာ။
 သာဒရာ ဝိနတုတ္တတာ၊ သမယော တေ မဟာယသ။ ။
 ကာဏိကာရာ ဖုလ္လိတာ နိစ္စံ၊ သောဝဏ္ဏရံသိ ဇောတကာ။
 ဒိဗ္ဗဂန္ဓာ ပဝါယန္တိ၊ ဒိသာ သဗ္ဗာနိ သောဘယံ။
 သာဒရာ ဝိနတာ နေဝ၊ သမယော တေ မဟာယသ။ ။
 သုပတ္တာ ဂန္ဓသမ္ပန္နာ၊ ကေဠုကိ မနုကေဠုကိ။
 သုဂန္ဓာ သံပဝါယန္တိ၊ ဒိသာသဗ္ဗာဘိ ဂန္တိနော။
 သာဒရာ ပူဇယန္တာဝ၊ သမယော တေ မဟာယသ။ ။
 မဏ္ဍိကာ ဇာတိသုမနာ၊ သုဂန္ဓာ ခုဒ္ဒမဏ္ဍိကာ။
 ဒိသာသဗ္ဗာ ပဝါယန္တိ၊ ဥဘော မဂ္ဂံ ပဿေ ဘယံ။
 သာဒရာ တေ ပလမ္ပန္တိ၊ သမယော တေ မဟာယသ။ ။
 သိန္ဓုဝါရာ သိတ ဂန္ဓာ၊ သုဂန္ဓာ မလုတေရိတာ။
 ဒိသာသဗ္ဗာဘိ ပူဇေန္တိ၊ ဥဘော မဂ္ဂေ ပဿေ ဘယံ။
 သာဒရာ ဝိနတုဂ္ဂါ၊ သမယော တေ မဟာယသ။ ။

၃၇။ ရောက်ရာဗုဒ္ဓဟေ။ ဦးထိပ်ဗေဒနိကံ။ လွန်လေရှေး
 က။ သုံးလူဘတို့။ သဗ္ဗစက္ခု။ လေးခုသစ္စာ။ သန္တိဒါဟု။ ပညာ
 ဉာဏ်ရှင်။ ဗောဓိပင်နှိုက်။ ပလ္လင်ရတနာ။ ပေါက်မြီးရာတွင်။
 ပညာမိက။ အားထုတ်ဖွံ့ဖြိုး။ ဖြည့်ရတွက်ရေ။ သင်္ချေလေးခါ။
 ကမ္ဘာ ဆယ်သောင်း။ ပွင့်ဆုတောင်းမှ။ ခါကောင်း ကြိုလစ်။
 ဆုရားဖြစ်၍။ မာရ်စစ်အောင်မြင်။ ဘော်သုံးခွင်ဝယ်။ ရောင်ထင်

ပဝင်း။ သိန္နံချင်းသာ။ ဆွယ်ကင်းတုလွတ်။ ဘုန်းထော်မြတ်
 သည့်။ လူ့နတ်မျက်ရှု။ သဗ္ဗညု။ ။ယခုကာလ။ ဝသန္တနိုက်။
 ဌာနမိုးမြေ။ရှစ်သောင်းဆွေသို့။ ပရမေဘုန်းဝှန်း။ ရွှေစက်ဆန့်
 မူ။ အခန့်သင့်ထွ။ မင်းလမ်းမတွင်။ ဇေးမြ ပျံပျံ။ ပန်းအနံ့တိ။
 အတ္တံမခန်း။ တောထက်ဝန်းတုံ။ ငုံသွန်းရွှေသာ။ စကားထင်းရှူး။
 ဆိပ်ဖလူးနှင့်။ ကွမ်းဖူးကံ့ကော်။ စွယ်တော်ပရဝါ။ ရင်းမာဖက်
 ဆွတ်။ ရင်ခတ်သရဖီ။ ကတ္တရိမြစ်ကိုင်း။ ရွှေနှိုင်းပိတောက်။ လဲး
 နှင့်ပေါက်လည်း။ တောက်သည်မီးရောင်။ ပြောင်ပြောင်ညှိုး
 ညှိုး။ ပန်းတောင်ကြီးသို့။ ခရီးတောဝယ်။ မြိုင်အလယ်နှိုက်။ အံ့
 ဘွယ်သရဲ။ မဖြစ်မြဲတည့်။ လွန်ကဲဆထက်။ စောကြံတက်
 ကို။ အသက်ယှိဟန်။ ခါမတန်နှင့်။ ခါတန်မွှေးကြူ။ အတူတူလျှင်။
 လူလူဆိုင်းဆိုင်း။ အားလုံးလှိုင်း၍။ ပင်တိုင်းကင်းငုံ။ ကြိုင်နံ့ထုံ
 သည်။ ။ပင်စုံအပွင့်အပွင့်တည်း။ ။

၃၈။ တစဉ်တစဉ်။ ပင်ချင်းယှဉ်၍။ ကူးလျှဉ်ခက်စိပ်။ မွမ်း
 မွမ်းထိပ်သာ။ မြိုင်ရိပ်ရွက်ကြား။ ထွားရရားလျှင်။ ချယားမလေး။
 ကြိုင်ဇေးပုန်းညက်။ ကြက်တက်ပန်းသုန်း။ ဂမုန်းကြံစာ။ မဟာ
 ထွေကား။ ဆပ်သွားအင်ကြင်း။ လေးညှင်းစံပယ်။ ဆင်းဝယ်မိုး
 စွေ။ သင်းခွေအိမ်ဒန်း။ နွယ်ပန်းကြောင်လျှာ။ ခတ္တာကြက်ရုံး။ သိ
 ၍။ ကုံးသို့။ တောလုံးအတ္တံ။ ပန်းအနံ့တိ။ ပျံပျံကြိုင်ကြိုင်။ မွှေးမွှေး
 လှိုင်သည်။ ။ဂနိုင်ပင်နိမ့်ပင်မြင့်တည်း။ ။

၃၉။ တရှဉ်တရှဉ်။ နတ်ဥယျာဉ်သို့။ လမ်းစဉ်အနီး။ ပန်း
 သစ်သီးတိ။ ခရီးသွားပျော်။ သုံးလူဘော်ကို။ ကော်ရော်ရိုသေ။ နံ့
 ချင်းဝေလျက်။ နိရွှေကြက်မောက်။ တောရှောက်ခေါင်ရန်း။ ရွှေ
 ပြည်ပန်းနှင့်။ အနန်းစလတ္ထာ။ ဇိသဝါစလပ်။ ပွင့်ချပ်ရိုးရဲ။ ခဝဲး
 ခင်ပုပ်။ လက်ထုပ်ပန်းတိုင်း။ ထားဝယ်မှိုင်းလည်း။ ဆိုင်းဆိုင်း
 ဝန်းကျင်။ ထုရားသျှင်ကို။ အကြင်လူ့နတ်။ ပရိသတ်တို့။ ရှိညွတ်
 နှ မော်။ သာဓုခေါ်လျက်။ ပူဇော်ကြံထွေ။ ဆွတ်သာစေဟု။ ပင်

ခြေမကြွင်း။ ညွတ်ကုန်လျှင်းသည်။ ။ ခက်ချင်းအမြင့်အမြင့်
တည်း။ ။

၄၀။ တယျဉ်တယျဉ်။ ထပ်ထျက် ယှဉ်သား။ ရိပ်စဉ်ငြိမ်း
ငြိမ်း။ ပျောင်းညွတ်တိမ်းမျှ။ ခပ်သိမ်းပန်းမျိုး။ ဗိတာန်မိုးသို့။ ထမ်း
မိုးဆယ်ပြန်။ တိုင်းထက်လွန်၍။ အားသွန်သဖြင့်။ အညီပွင့်သား။
ခါသင့်ဇေးကြူ။ ယျဉ်းပန်းဖြူတိ။ ဇမ္ဗူ။ နုရီ။ မဲးဇထီပုဏ္ဏရိက်။ ရောင်
ဘိတ်ဂုဏ္ဏ။ ထိပ်သရွေဘိန်းနွဲ့။ ပြာလဲ့ကြောင်ပန်း။ နိမြန်းကသစ်။
ဆူးရစ်မလ္လာ။ မိကျောင်းလျှာနှင့်။ တောင်ကြာကြက်တင်း။ တန်
ဆင်းမအူ။ ဇွေးဇွေးဖြူမျှ။ နံ့ကြူပျပျ။ အသောကလည်း။ လမ်းစ
နှိုက်ဝယ်။ ပန်ချင်ဘွယ်တိ။ ဘုန်းကြွယ် ထွတ်ခေါင်။ ငါးမာရီ
အောင်ကို။ ပွဲးဘောင်အပြည့်။ ပူဇော်၏။ ဟု။ ဆိုလှည့်သောနှယ်။
အငယ်အကြီး။ မှီကာနိုးလျက်။ ခရီးစဉ်သင့်။ ရောက်ကုန်လင့်
လျက်။ ရွက်ရင့်မတင်။ ကြွလှဲးစင်သော်။ ညွန်ရှင် စက်စက်။
ဖူးခေါင်ထွက်၍။ အခက်ဖြာရုံး။ သိ၍။ ကုံးသို့။ ပင်လုံးအခိုင်။
ပွင့်ညှာပြိုင်သည်။ ။ ချပ်ဆိုင်အဆင့်အဆင့်တည်း။ ။

၄၁။ တယျဉ် တယျဉ်။ ချီချဉ် စားကောင်း။ လမ်းမ
ကြောင်းတွင်။ အပေါင်းပန်းမျိုး။ ရွာသည့်မိဗ်းသို့။ မရိုးဆူးပန်း။
ရွက်ချွန်းကွမ်းလင်။ ကညင်သစ်ကြီး။ ပွင့်ထီးထင်ရှား။ နတ်
များသဒ္ဓါ။ ပူဇော်ရာသည်။ ဖြင်ကာပြိုင်းပြိုင်း။ သွားလေတိုင်း
လျှင်။ လမ်းပိုင်းချထောက်။ မရောက်မခြင်း။ ငွေပြားခင်းသို့။ ရှင်း
ရှင်းပင်ခြေ။ ရဂုံမြေနှိုက်။ ဖြည်းလေဖြိုးဖြိုး။ ပျော်မွေ့မူးမျှ။ ကျေး
ဇူးအပုံ။ ကောင်းကျိုးဟုံသား။ မျက်စုံမကိုင့်။ မှတ်သမိက်
လျက်။ ဦးနှိုက်ဆင်ရာ။ ရတနာဟု။ ကြည်စွာပြတ်ပြတ်။ သုံးလူ
ထွတ်ကို။ ညွတ်သည်နှင့်နှင့်။ တောသစ်ပင်တို့။ ရှုချင်အံ့ဘွယ်။
လွန်တင့်တယ်သည်။ ။ ကြီးငယ်ပွင့်နှင့်ပွင့်နှင့်တည်း။ ။

၄၂။ အယျဉ်အယျဉ်။ ချီချဉ်ချီခြယ်။ စားဘွယ်မရှား။ မြိုင်ဖျား
ချောက်ကမ်း။ မှည့်ရွမ်းမပြတ်။ ထွမ်းထွတ်မကုန်။ အဟုန်ပည်း
လှိုင်။ ဂန္ဓင်ခရီး။ သွားမပြီးတည့်။ သစ်သီး ပန်းမာလ်။ ဆိမ့်ဖန်

စပ်ခါး။ ထွေပြားရသာ။ မြိန်ရာရာကို။ တကာအဌ။ စားကုန်ကြ
 လျက်။ ရွှင်ပျသဲးဘဲး။ ပူဇော်ကြီးလျက်။ လက်ဝဲးလက်ျာ။ ရှေ့
 မှာနောက်တော်။ သုံးလူ့ဘော်ကို။ မမြော်စတောင်း။ ထေရ်
 နှစ်သောင်းနှင့်။ လမ်းကြောင်းညီးညီး။ ရွှေတောင်ကြီးသို့။ ခရီး
 တူရှု။ ဆန့်တော်မူက။ နတ်လူထိပ်တွင်။ နဖူးပြင်ထက်။ စက်ရှင်
 နင်းထိ။ ကြွစေဘိဟု။ ဝီထိပြောစွာ။ လွန်သဒ္ဓါလျက်။ နံ့သာအ
 မျိုး။ ထုံခိုးလူလူ။ ပျံကြွေ့ောင်းေ့ောင်း။ ခိုလှ်အပေါင်းတို့။ ဆယ်
 ချောင်းထပ်ပြီ။ ဖူးထွာညီသည်။ ။ ကိုယ်စီ ပန်းနှင့် ပန်းနှင့်
 တည်း။ ။

၄၃။ တမျဉ်တမျဉ်။ နိမိတ်ယဉ်၍။ စီလျဉ်ကောင်းခြီး။
 သံချိုမှီးလျက်။ ဆိုသီးချိချ။ သုံးလူ့ဘဟု။ ဩဇာချီးမွမ်း။ လက်ာ
 ဖြမ်း၍။ ဆန်းထွမ်းပျ။ ဌာ။ ဖွဲကဗျာတိ။ နာသာဘွယ်ဘွယ်။ အ
 သွယ်သွယ်လျှင်။ လူဝယ်လူလျောက်။ ပြိုင်ကြထောက်၏။ နတ်
 လျောက်နတ်မှာ။ နတ်ဘာသာဖြင့်။ ကြီးထွာပန်းမျိုး။ မြေနံ့နိုးမျှ။
 ပုထိုးရွှေတောင်။ ထွန်းသောရောင်သို့။ ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝင်း။
 တရားမင်းကို။ အခြင်းသိသိ။ ဦးရှိ ကော်ရော်။ ပူဇော် ဝမ်း
 မြောက်။ ကိုယ်ထင်ရောက်၍။ ပေါက်ပေါက်ရွှေခဲး။ ပုလဲးသန္တာ။
 နိလာ ပတ္တမြား။ မျက်ကိုးပါးလည်း။ ဘုရားမြတ်မွန်။ လာမည်
 မှန်ဟု။ စိတ်သန်သဒ္ဓါ။ ကိုယ်ကြပ်ပါ၍။ သမ္မာမိတိ။ တည်ကုန်
 ဘိလျက်။ ခရီးအကြား။ လူနတ်များနှင့်။ သိကြားပြီဟွာ။ ဖူးမြင်
 ထွာအံ့။ မကြာခဏ။ ကပိလသို့။ ကြွလောနက်ဖြန်။ လျှောက်
 တောင်းပန်သည်။ ။ ခါတန်အသင့်အသင့်တည်း။ ။

သဗ္ဗညုဘုရားမြတ်စွာ ကပိလဝတ်ပြည်တော်သို့ ကြွတော်မူလာသောအ
 ဓါနို့ကံ၊ တောတွင်ရောက်သေးပန်းတို့သည်အတိုင်းထက်အထွန်ညီညွတ်စွာ
 ပွင့်ကုန်လောအခန်းတည်း။

သီဟာ ကောသရသီဟာစ၊ စတုပ္ပဒ နိသေဝိတာ။
 အတ္ထိန္ဒိတာ သုရာပါဏော၊ ဝိဂရာဇာ ပတာဝိနော။ ။
 သီဟာနာဒေန ပူဇေန္တိ၊ သာဒရာ တေ ဝိဂါဘိဘူ။
 မဂ္ဂမ္ဘိ ဥဘတော ဝုဠာ၊ သမယော တေ မဟာယသ။ ။
 ဗျုပ္ပိ သိန္ဓဝါ နက္ခိလ၊ သာရုဂ္ဂပါ ဘယာနကာ။
 အာကာသေသံ ပတန္ကာဝ၊ နိဗ္ဗိတာ ယေနကေနစိ။
 တေဟိတေ သာဒရာနတာ၊ သမယော တေ မဟာယသ။
 တိဓာပ္ပဘိန္နာ ဆဒ္ဒန္တာ၊ သုဂ္ဂပါ သုဿရာ သုဘာ။
 သတ္တပ္ပတိဋ္ဌိတင်္ဂါ တေ၊ ဥဘော မဂ္ဂေသုကုဇိနော။
 သာဒရာ ဟာသ မာနာဝ၊ သမယော တေ မဟာယသ။
 ဝိဂါဝရာဟာ ပသဒါ၊ စိတြာသာ ဝယဝါသုဘာ။
 အာရောဟ ပရိဏာဟောန၊ သုဂ္ဂပါ အင်္ဂသံယုတာ။
 ဥဘော မဂ္ဂေ ဂါယမာနာဝ၊ သမယော တေ မဟာယသ။
 ဂေါကဏ္ဍာ သရဘာ၊ ရုရု၊ အာရောဟ ပရိဏာဟိနော။
 သုဂ္ဂပါ အင်္ဂသမ္ပန္နာ၊ သေဝမာနာဝ အတ္ထရုံ။
 သေဝမာနတေဟိ တဒါ၊ သမယော တေ မဟာယသ။
 ဒိဝိ အတ္ထာ တရတ္ထာစ၊ ကုဋုရာ ဝရုဏာ သဒါ။
 တေ ဒါနိ သိက္ခိတာ သဗ္ဗေ၊ မေတ္တာယ တဝ တာဒိနော။
 တေ ပဇ္ဇသေဝကာ အဒ္ဓါ၊ သမယော တေ မဟာယသ။
 သသာ သိင်္ဂါလာ နက္ခိလ၊ ကဗ္ဗန္ဓ ကာသကာ ဗဟူ။
 ကတ္တုရာ သုဘဂန္ဓတေ၊ ကေဝလာ ဂါယမာနာဝ။
 သမယော တေ မဟာယသ။ ။

၄၄။ ပါရမီမြတ်။ ဆယ်ပါးဝတ်ကို။ ဖြည့်တတ်ကုန်နိုင်။
 အပြီးတိုင်မှ၊ ကြီးခိုင်ချမ်းသာ။ တုသိတာဝယ်။ များစွာခြံရံ။ စည်း
 စိမ်ခံလျက်။ သူဖံသိကြား။ နတ်သားအပေါင်း။ ပန်ထွာတောင်း
 မှ။ မင်းကောင်းသုဒ္ဓေါ။ ကျမ်းချစ်ပျော်သား။ နှစ်ဘော်စုံတိ။ မာ
 ယာမိတွင်။ ပဋိသန္ဓေ။ စွဲးထွာပေ၍။ မြူတေရုပ်သွင်။ မျက်နှာမြင်

သော်။ပုံပြင်သရစ်။တုမဲ့ဖြစ်၍။ ခုနစ်ပြည့်ညီ။ရွှေစက်ချိုလျက်။
 နှိုင်းဖြိုမထင်။ ဘော်သုံးခွင်ဝယ်။ ငါလျှင်အထွတ်။ မြတ်ထက်
 မြတ်ဟု။ နှုတ်လွတ်သံချို။ကြိမ်းပဆိုလျက်။ မြင့်မိုရ်တူရှု။ထွမ်း
 တော်မူက။ မျိုးဟူသမျှ။ မွေးချစ်ဘတို့။ အားရသည်ချည်း။
 ကျွတ်ဆုရည်း၍။ ကောဏ္ဍည်း အညာ။ လူသောခါတုံ။လက္ခ
 ကာကြန်။တတ်ပွန်အများ။ဤမင်းသားလျှင်။ ဘုရားစင်စစ်။အ
 မှန်ဖြစ်ဟု။တံတစ်ပုံသေ။ ဘတ်လေသောတိုင်း။ ပြည့်လှိုင်းသိ
 ရီ။ဘွားဇာတိက။ ဝိစိ ဘဝဂ်။ အောက်ထက် မလွတ်။လောက
 ဓာတ်ပေါင်း။ တသောင်း စကြဝဠာ။ အာဏာနို့ခြင်း။ထုန်းရှိန်
 ပြင်းသည်။သနင်းရန်နိ။မာရဇိန်။ ကြွချိန်တန်ပြီ။ခါကောင်း
 ညီသား။ရာသီ နွေဦး။ ဆန်းသစ်ကျ။မူရိုက်ထူးမြည်ရှင်။မှိုင်း
 မင်းလွင်နှင့်။ ကောင်းကင်မိဗ်းပေါက်။ ကျသေးပြောက်က။
 ထက် အောက် ပတ်ဗွံ။ သင်းမြေနံတိ။ ပျံပျံ လေပြည်။ ဖြည်း
 လတ်သည်နှင့်။ ရောင်ခြည်ညီးညီး။တန်းခိုးကြီးသား။ ထုန်းမီး
 လျှံဝင်း။လူ့သနင်းကို။ဘမင်းသုဒ္ဓေါ။ တကာတော်က။ ဘိတ်
 ခေါ် ရှိသေ။ပင့်ရလေသား။ မင်းစေတသောင်း။တမန်ကောင်း
 တိ။ ဆင့်လောင်းဆယ်ဘန်။ ရောက်ချိန်တန်ဟု။စိတ်သန်ကြည်
 ထွေ။သိနှင့်လေ၍။ အခြေ လေးချောင်း။ ရင်္ဂု အောင်းသား။အ
 ပေါင်း သတ္တဝါ။ သား တကာတို့။ ဖူးယှာ ရည်စောင်။ စော
 ထွတ်ခေါင်ကြောင့်။ထောင်ထောင်ထားထား။ ခါတပါးထက်။
 ခွန်အားထုတ်ထွေ။ လွန်ရှင်ပသား။ သီဟရာဇာ။ ကေသရာနှင့်။
 ဝေလာဟက။ သိဇ္ဇောစသား။ နာဂဆဒ္ဓန်။ တသွန် သစ်ကျား။
 ကျွေး နွား သမင်။ ကြံဆင် စိုင်ပေါက်။နွားနောက် ကုလားအုပ်။
 ခွေးပုပ်တောဝက်။ ဝံနက်ပြောင်ထီး။စပါးကြီးလည်း။ ခရီးပါး
 မှာ။ ဝေးကလာ၍။မဟာမုနိ။စောသိဒ္ဓိဝယ်။ညွတ်ဘိမြေနှိုက်။
 ဦးခေါင်းဆိုက်လျက်။ အလိုက် ချစ်ကြင်။ သာ ဝမ်းသွင်သို့။ ရှင်
 ရှင်မြူးမြူး။ မြည်သံကျူးသည်။ ပျံပျံ။သာယောင့်သာယာ
 တည်း။ ။

၄၅။ တရွေတရွေ။ ညီကြလေ၍။ တဆွေတပေါင်း။ အ
 ခေါင်းတကား။ စဉ်ခြား။ မိုးမြေ။ နေသည်နှံ့အောင်။ သုံးထောင်
 တောပြား။ ဟောဝန်သားလည်း။ တရားအယူ။ သိပါမူဟု။ ခြူးသူ
 ယဉ်ပူး။ အထူးထူးသား။ ဇွေရှူး လင်းဝက်။ ရှဉ့်ကြွက်သင်ဘား။
 ကိုးပါးကုဇေ။ ကြည်းနေမကျန်။ အားသွန်ကော်ရော်။ ပူဇော်
 ညွတ်ခြင်း။ သစ်ဆင်းခက်လျောက်။ တောမျောက် တောယုန်။
 မြူးချန်ဒရယ်။ ဦးကျယ် ပွေး ဖွတ်။ တွင်း ပတတ်နှင့်။ ချေ ဆတ်
 မည်းပြောက်။ ချိုဆင့်ရောက်သား။ ဆီးဆောက်မင်ဘား။ သမင်
 ကျားလည်း။ ဘုရားဟူသည်။ ဤလှပြည်တွင်။ ရောင်ခြည်အ
 ထောင်။ ပြောင်ပြောင်ထွန်းပ။ နေလမတူ။ မြတ်စွဟူ၏။ အယူ
 မှားစွာ။ တို့တကာလည်း။ မိစ္ဆာဇီဝ။ ရှေးကကျင့်မှား။ ပါယ်
 လေးပါးဘုံ။ ဖြစ်ရတုံရှင့်။ လုံးခြုံစုနှင်း။ တရားမင်းဝယ်။ သီတင်း
 မြတ်ငွေ့။ နည်းများထွေမှု။ စုတေ့ စုန်ဆန်။ ကောင်းပါ ပြန်အံ့။
 စိတ်သန်ကြည်ဘိ။ ကိုယ်ရမ်းသိ၍။ မိမိဘာသာ။ အောက်မေ့ပါ
 လျက်။ သဒ္ဓါညွတ်နူး။ မြည်ကြဖူးသည်။ ။ အံ့မူးနာသောင့်နာ
 သာတည်း။ ။

၄၆။ အထွေအထွေ။ များစုံခြေဝယ်။ ဘော်ရွေဖိုမ။ သာ
 မြူးကြလျက်။ ပွပွချစ်ဘွယ်။ မြီးသွယ် မင်ဆံ။ ရွှေရည် ကျံသို့။
 ကောင်းကြံကျင့်မှတ်။ သက်ထက်မြတ်ဟု။ မပြတ်စေရ။ လွန်ယု
 ယသား။ မွေးထွစာမရီ။ ဇော်ကတိုး။ သိုးနှင့်သားအောင်း။ ငေါင်း
 လည်းမကျန်။ ခုန်သန်ရှူးပျံ။ တောဖျံကြောင်ဘား။ တိုးကျား၊ မြွေ
 ပါ။ သွားရှာမြေခွေး။ စည်းဝေးအတူ။ ရင်္ဂံသူလည်း။ အယူပြတ်
 ပြတ်။ သုရားမြတ်နှိုက်။ ရှိညွတ်တုံထွာ။ ဘော်တကာနှင့်။ သဒ္ဓါ
 ကြည်ဘိ။ လှူ ဇာတိသို့။ သိမိ နောင်တ။ ရှေး ဘဝတွင်။ ပဉ္စသိ
 တင်း။ စောင့်ခြင်းမသုံး။ နှလုံးမယဉ်။ မယဉ်ကောင်းရာ။ မလိမ္မာ
 သား။ ပညာမယို။ ကြမ်းကြုတ်မိ၍။ တိရစ္ဆာန်။ ဘုံဝယ်ကျရှင့်။
 လားကြလတ်သေး။ တစုဝေးလျက်။ ဤဘေးဖြစ်လှဲ။ ဤဆင်းရဲ

မှ။လွတ်ချင်စွဟု။တောင့်တကိုယ်ဘို့။ရှာဖွီးမြို့သည်။ ။ချင်းတို့
ဘာသောင့်ဘာသာတည်း။ ။

၄၇။ တဆွေတဆွေ။ပေါင်း၍။နေလျက်။ပရမေလူ့ထိပ်။
ရောင်လျှံချိပ်သား။ဘုန်းရိပ်ထွန်းထင်။ဘုရားသျှင်ကို။မမြင်စဘူး။
ပြောပြောမူးမျှ။နဖူးမြေဆိုက်။နောက်တော်လိုက်၍။စရိုက်ဘာ
သာ။သားတကာတို့။လှူရှာမသီး။အပြီးပြီးလျှင်။ မြေကြီးကော်
ရော်။ပူဇော်မစဲ။ရွက်ကာကြီးလျက်။ ရဲးရဲးတံတံ။ဝံ့ဝံ့စားစား။
ရှေ့တော်ပါးဝယ်။ ဦးနားစွင့်စွင့်။ငှါးငှါးမြင့်၍။ ဆင့်ဆင့်တ
ကဲး။မြီယှဉ်တွဲလျက်။မလွဲရန်ပင်။အစာမြင်လည်း။ကြည်လင်
နှလုံး။သီတင်းသုံးဟု။ကောင်းထုံးဝင်ဝင်။ဖြစ်ပါချင်သား။သမင်
နှင့်ကျား။ဘားနှင့်ကားမြေ။ ဝံ့ရွှေနှင့်ကြို့။ရန်ဘို့မဝေး။ ခွေးနှင့်
ကားယုန်။ငြိုးဟုန်မပျက်။ကြောင်နှင့်ကြွက်တို့။ရန်ဘက်ခြင်သို့။
ဆင်ကိုတွေ့လည်း။တမြေညီလွန်း။ မိတ်ခင်ပွန်းသို့။ထိပ်ပန်းရ
တနာ။ သုံးလူ့ချာ၏။ ကရုဏာလွှမ်းဖိတ်။မေတ္တာစိတ်ကြောင့်။
ဆိတ်ဆိတ်မလှုပ်။လောဘချုပ်၍။တအုပ်တထွေ။စည်းဝေးနေ
သည်။ ။ချစ်ထွေညှာတောင့်ညှာတာတည်း။ ။

၄၈။ တမြေ တမြေ။ ခြား၍။နေသား။ ဘော်ရွှေသိန်း
သောင်း။ သား အပေါင်းလျှင်။ ကောင်းကောင်း ယဉ်ယဉ်။
စားဘွယ်ကြည့်လျက်။ သဗ္ဗညုမေ့ရက်။ ရှေ့ထော် ရောက်က။
လျောက်လျောက်ပတ်ပတ်။ရိညွတ်ကြည်လှ။ စောင့်သီလဖြင့်။
ဝေဌသီတင်း။သုံးဘော်ချင်းဟု။ တောမင်းတကာ။ မြတ်သဗ္ဗာ
တည့်။ပညာကြပ်တည်း။လွန်စောင့်စည်းလျက်။ခမည်းလူ့ဘ။
ရန်နွဲကို။ ငြားစွ ဤနှိုက်။ ခရီး ကြိုက်၍။ ဦးတိုက် ဝပ်တွား။
ကျောင်းတော်ပါးဝယ်။ မျက်ဝါးဝဝ။မြင်ပါရမူ။ တွေ့ရခဲးစွာ။
ရွှေကျောင်းမှာကား။အရာမဟုတ်။ထိုအစုတ်ကို။ နှင်ထုတ်ပစ်
လင့်။လိုက်မြို့လွှင့်အံ့။ ဖူးခွင့်မသာ။ဖြစ်တုံရာခဲ။ စေတနာရှိန်။မျှ
ကာ ချိန်ဝယ်။ ရန်နွဲ သျှင်တော်။ သုံးလူ့ဘော် မှောက်။ ထပ်
လှောက်လူများ။ထိုအသားကို။စားလှဘိမူ။အလှူသန့်သန့်။တို့

သက်စွန့်အံ့။ အဝှန့် သတ္တဝါ။ သား တကာတို့။ သဒ္ဓါ တရား။
တည်ကုန်ငြားသည်။ ။စီးပွားရှာပေါင်ရှာပါတည်း။ ။

၄၉။ တနေတနေ၊ တပါးတွေ၍။ မြိုင်ခြေတောဖျား။ အ
ခြားခြားလျှင်။ စုံပြား နှံ့အောင်။ သွေးကြဉ်း ဆောင်၍။ ဘုန်း
ရောင်တောက်ပ။ တုမရသည့်။ လောကဝိဒု။ သဗ္ဗညုကို။ ယခု
လက်ငင်း။ တွေ့ရခြင်းကား။ ဘော်ချင်းငါတို့။ တသက်တို့ဝယ်။
ကောင်းမြို့တော်စွ။ ငြားကုန်လှ၏။ ဤမှတကွေး။ ဤဖြစ်လွှဲမှ။
ဆင်းရဲကြီးစွာ။ အပါယ်မှာလျှင်။ သင်္ချာသင်္ချာ။ ပြောင်းကြွလေ
လည်း။ မြူတေတမ်းခွန်။ ခရီးညွှန်သား။ နိဗ္ဗာန်ပေးတတ်။ ဆုရား
မြတ်နှင့်။ မျက်မှတ်တပ်တပ်။ ကိုယ်ကြပ်သည်နှယ်။ ဖူးရဘွယ်
လျှင်။ တို့ဝယ်မယ့်။ ဝေးစွာတိရှင့်။ ဇာတိအယုတ်။ အဟိတ်ဟုတ်
၍။ သတ်ပုတ်စရာ။ လူစားငှါဟု။ ဇီလာအကြံ။ ထားလုံလေးမြား။
ဘေးထက်သွားသား။ ငုံ့တွားမြေနှိုက်။ နှုတ်သီးဆိုက်လျက်။
အရိုက် ပီပီ။ ကောင်ပုပ် ညှိကို။ မြိုက် သိတာရည်။ ချမ်းရေ
ကြည်ဖြင့်။ အရှည်စင်မှု။ တို့တစုလျှင်။ ယခုပွဲပြည့်။ ဖွပ်လျှော်
လှည့်ဟု။ နှိုင်းရှည်စူးစမ်း။ မြတ်ရာလှမ်းသည်။ ။ ကိုယ်ရမ်း
စာနောင့်စာနာတည်း။ ။

၅၀။ တထွေတထွေ။ ခွဲစိတ်ဝေ၍။ သံခြေဦးတင်။ ဤသို့
လျှင်ဟု။ သဘင်ပွဲ။ ချိုဆယ်စုံရှိဖြင့်။ ဥဒါယိမည်။ မဟာထေရ်
ကား။ စိတ်ကြည်ရှင်းရှင်း။ သုံးလူမင်းကို။ ကြောင်းခြင်းပြန်
ခေါက်။ နားတော်လျှောက်က။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ သတ္တဝါ
တို့။ ဘွဲ့ရာသဓိုင်း။ ဖြစ်သောတိုင်းလျှင်။ အလှိုင်းဖြင်ညှိ။ သစ်သီး
ပန်းမာလ်။ မကျန်တောဝယ်။ စားဘွယ်ဘွယ်တိ။ သပ္ပာယ်သွား
ပျော်။ မြတ်သျှင်တော်ကို။ သုဒ္ဓါဒန။ မွေးဘတောင်းပန်။ စေ
လိုက် ငန်ကြောင့်။ ဘန်တလဲလဲ။ လွန်ဆကဲလျက်။ ရဲရဲဝံ့ဝံ့။
တံတံခ ရွံ။ အာမခံ၍။ ကျော်လျှော်ညာ။ ဆန်းပျူငှါဖြင့်။ လက်ာ

* ဗျ-တူသည်ကား၊ ပါဠိဗျက်အခါ သပုဒ်ရင်း၊ အားထုံးယူ လို။

ပြောကျယ်။နိဒါန်းသွယ်သည်။ ။ခြောက်ဆယ်ဂါထောင့်
ဂါထာတည်း။ ။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်ကာဠုဒါယိမထေရ်တောင်းပန်သဖြင့်၊ယုဒေါ
ဒနမင်းကြီး အစရှိသော မျိုးတော်သင်္ကတင်မင်းရှစ်သောင်းတို့အား ပူးမြင်
တော်မူအံ့သောငှါ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီးနှင့် ကပိလဝက်ပြည်ကြီးနှစ်ပါး အ
ကြား။ယူဇနာခြေခံဆယ် ယှိသောခရီးကို၊ရဟန္တာမြတ်နှစ်သောင်းခြံရံလျက်၊
ခြေထော်စက်ဖြင့် သွားတော်မူသောအခါနှိုက်။ အခြေလေးချောင်းယှိသော
သတ္တဝါတို့သည်။သမာဓိဂုဏ်တည်းဟူသောလူသဖွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ဘုရား
သွင်ထံကြည်ညိုရိတ္တတ်စွာလျက်၊ အလုံးစုံပူးမြင်ကုန်သောအခန်းတည်း။ ။

မယူရာ နိဇဂီဝါ တေ၊သုသိခါ သုဘ ပက္ခိကာ။
သုပိဉ္စတေ သုနာဒါစ၊ဝေဠုရိယ မဏိသန္နိတာ။
နာဒံ ကရောန္တာ ပူဇေန္တိ၊ကာလော တေ ပိတုဒဿနေ။ ။
သုဝဏ္ဏဝိတြော ဟံသာစ၊ဝေဟံသာ ပိဟာစရာ၊
တေ သဗ္ဗေ အာသယာ သုဒ္ဓါ၊ဇိန ဒဿန ဗျာဝဇ္ဇာ။
မရသရေန ကူဇေန္တိ၊ကာလော တေ ပိတုဒဿနေ။ ။
ဟံသာ ကောဉ္ဇာသုနာဒါ တေ၊စက္ကဝါကာ နဒိစရာ။
ဗကာ ဗလာကာ ရုစိရာ၊ဇလကာ ကာသရကုက္ကုဇာ။
သာဒရာဘိနာဒိနော ဇေတ၊ကာ တေ ပိတုဒဿနေ။ ။
ဝိတြော သုရူပါ သုသရာ၊သာလိကာ သုဝသက္ခိတာ။
ရုက္ခဂ္ဂါ သမ္ပတန္တာ တေ၊ဥဘော မဂ္ဂေသု ကူဇိနော။
တေသုတေသု နိက္ခေန္တိ၊ကာလော တေ ပိတုဒဿနေ။ ။
ကောကီလာ သကလာ ဝိတြော၊သဒါ မဉ္ဇုဿရာဝရာ။
ဝိမ္ဘာ ပိတာ တေ ဇနတံ၊သန္ဓိံ ဝိတ္တာ ဒိတေသုရာ။
သရေဟိ ပူဇယန္တာဝ၊ကာလော တေ ပိတုဒဿနေ။ ။
ဘိင်္ဂာရာ ကုရရာ သာလာ၊ပူရိတာ ကာနနေ သဒါ။
နိန္ဒာဒယန္တာ ပဝနံ၊အညမည သမဂီနော။
ဂါယမာနာ သရေနေဝ၊ကာလော တေ ပိတုဒဿနေ။ ။

တိတ္ထိရာသုသရာ သာရာ၊ သုသရာ ဝနကုက္ကုဒု။
မဇ္ဈိဿရာ ရာမဏေယျာ၊ ကာလော တေ ပိတုဒဿနေ။ ။

၅၁။ မဟာဝိရုကြီးလုံ့လဖြင့်။ ဓမ္မရာဇာ။ သကျာမုနိ။
တုမယိသား။ သီရိမဟာ။ မာယာမျိုးဘော်။ သုဒ္ဓေါဒန။ မင်းထွ
မျိုးဆက်။ စဉ်မပျက်သား။ နန်းတက်မျိုးစင်။ သာကီဝင်တို့။ ချစ်
ကြင်ကြည်ညွတ်။ ပွားစေတတ်၍။ ပြတ်သားဟောနှုတ်။ ချမ်း
မြိုက်ဟုတ်သည်။ လောကုတ္တရာ။ ရတနာဖြင့်။ ကယ်ပါပေလျှင်း။
ယမမင်း ဝယ်။ လက်ငင်း ရှေးလျှင်။ ထွတ်ဖျား တင်၍။ မဂ္ဂင်
စည်းစိမ်။ ငြိမ်ဆိမ် ပျော်ကြောင်း။ ဆွေ ရှစ်သောင်းနှင့်။ အ
ပေါင်းလူနတ်။ ပရိသတ်ကို။ ချေချွတ်စေချင်။ လျှောက်ဦးတင်
သည်။ ချစ်သျှင်ဘုရား။ သုံးလူ ဖျား။ ။ တရားရဘွယ်။ ဤခါ
ဝယ်လျှင်။ သပ္ပာယ်တင့်မော။ မြတ်သျှင်စောကို။ ပြောပြောရှု
မှူး။ မွှေး သားဦးဟု။ ပျံ့ပျံ့။ ဝမ်းတွင်။ ပြတ်မျှ ကြင်၍။ ဖူးချင်
ကြည့်မျှော်။ ဘာသုဒ္ဓေါဒက။ နားတော်လျှောက်ထွေ။ ပင့်ရလေ
သား။ မင်းစေဘန်များ။ ထပ်မနားလျှင်။ ဆယ်ပါးအပေါင်း။
ဆယ်ထောင်လောင်းသား။ တသောင်းရောက်ညီ။ လာတန်ပြီ
ဟု။ ကိုယ်စီကိုယ်င။ ညီကုန်ကြ၍။ ဖိုမ မကွာ။ ငှက်တကာတုံ။
ဟင်္သာ၊ ဝမ်းပဲ။ တွန်သဲးတောကြက်။ စက္ကဝက်တို့။ ကျိုးနက်၊ ခို
ပြာ။ ၎င်း၊ ခါ၊ မြစ်တွေး။ ပဲထွေး၊ ဗီလုံး။ ပျံ့တုံသာမြူး။ သံကျူးရင့်ချို။
ငှက်နီ၊ ဝရပ။ သုဝကျေးသား။ ကုလားတမာ။ လူ့ပျံ့။ ငှါသို့။ ရွှေဝါ
ကြက်တော။ ဘော်နှောတီးတုတ်။ ဥပုသ်၊ ငါးဟစ်။ ယစ်နှင့်၊ ပိန်
ညင်း။ ခေါက်မြင်း၊ ပျားဖွတ်။ တုံဆွတ်ဥမျှင်း။ တရိုင်းရိုင်းလျှင်။
လမ်းတိုင်းဝန်းကျင်။ မွမ်းမွမ်းဖြင်မျှ။ သစ်ပင်နားတုံ။ မြေနားတုံ
တည့်။ ပျံ့တုံပျံ့နား။ ပျံ့လွှားနိမ့်မြင့်။ မျှော်လင့်အညီ။ ပန်းပွင့်ချို၍။
တူပြီတပေါင်း။ မြိုင်သာအောင်းလျက်။ ဥဒေါင်းတွန်ရော်။ ဖို၊ မ၊
ခေါ်သည်။ ။ သံကျော်ကျူးရင့်ပြီတကား။ ။

၅၂။ တဝေးတဝေး။ အဘော် သွေး၍။ ရေကျေး၊ ရေ

ကြက်။ ရေဝန်လက်နှင့်။ လင်းဘက်၊ စင်ရော်။ ငှက်ထော်၊ တင်
 ကျီး။ နွားမြီးဆွဲးလျောက်။ နွေပေါက်ငှက်ခါး။ ပျံလွှားတော
 လျှိုး။ ဥချိုး၊ ဝံလို။ မောက်ညှိမဲးပြာ။ မိုးစာ၊ ဆက်ရက်။ လင်းဝက်
 တသုန်။ လင်းယုန်မကျန်။ သိန်းစွန်မလွတ်။ တိတိထွတ်နှင့်။ တတ်
 သည်ဘာသာ။ သာလိကာလည်း။ သဒ္ဓါမြတ်နိုး။ သုံးလူမျိုးကို။
 ရှိခိုးအင်တက်။ တောင်နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ရှက်ကာပျံဝဲ။ မြင်ရခဲးဟု။
 ရဲးရဲးရောင်ရောင်။ လူတို့ဘောင်ထွင်။ မရှောင်မလန့်။ အသက်
 စွန့်၍။ ကြည်သန့်ဆွဆွ။ လာကုန်ကြလျက်။ ဖို၊ မ၊ သွေးခေါ်။ ရှိပူ
 ဇော်သည်။ ။ ရွှင်ပျော်မြူးလင့်ပြီတကား။ ။

၅၃။ ကျသေး ကျသေး။ ဆီးတိ မြှေး၍။ ချမ်းဇေး ပြင်း
 ထန်။ ဟေမဝန်မှာ။ ဂန္ဓမာနှင့်။ ကေလာ သဘာ။ စိကြဟု။ သု
 ဒဿန။ ကာဠ တောင်မြတ်။ နဝတတ်ကို။ ရံပတ်ငါးပါး။ တခြား
 ထိုမှ။ သုဝဏ္ဏကား။ သိင်္ဂီသတိ။ ရဲးရဲးညိသား။ မဏိမယာ။ စန္ဒာ
 သူရိယ။ ဥဒကဟု။ မည်ရထင်စွာ။ မဟာကာဠ။ စူဠကမူ။ ဌာန
 အစွန်။ ခုနစ်တန်လျှင်။ ယုဂန်သဘွယ်။ ကြီးငယ်နိမ့်မြင့်။ ဆင့်ရ
 ရင့်တိ။ ထွထင့်ဆွယ်မြိုင်။ ဆဒ္ဓန်အိုင်တို့။ ရိပ်မြိုင်ထက်ဝန်း။ ပင်
 စည်ထွန်းလျက်။ နတ်ပန်းသစ်သီး။ ဖြင်ညီးရောက်ရာ။ ပဒေသာ
 သို့။ ယူဇနာ သုံးထောင်။ သင်္ချာ ဆောင်သား။ ထိုထောင် ထို
 တော။ ကျယ်ပြောမိုးမြေ။ နေသည်ခန့်ကျုံး။ ငှက်အလုံးကို။ ရုံးဘိ
 သောနှယ်။ ဤခါဝယ်လျှင်။ သုံးဆယ်နှစ်ပါး။ ဆန်းပြားရှစ်ဆယ်။
 ခြောက်သွယ် လျှံပတ်။ အတုလွတ်၍။ လူနတ်ပြီဟွာ။ မနှိုင်းသာ
 သား။ ဥက္ကာကရာဇ်။ မင်းကောင်း မြစ်ကို။ ရိုချစ်မြတ်လေး။
 ကြည်စိတ်ပြေးလျက်။ ရေးရေးတပ်တပ်။ ဗူးထိုက်အပ်ဟု။ အ
 ကြပ်ကိုယ်စီ။ မဇ္ဇ။ ချို၍။ ကိန္နရီ၊ ကိန္နရာ။ ကြိုးကြာ၊ သောင်တင်း။
 အောက်ချင်း၊ ကရပိက်။ ချစ်စိတ်အဟုန်။ ဂဠုန်၊ ငှက်ဆင်။ လွမ်း
 ကြင်ပတီး။ တုံးကြီးယင်ပေါင်။ ဝါယေါင်မဲးအိုး။ ဇိဝဇိုင်းလည်း။
 ဖြူးဖြူးမျှော်ရှု။ ဗျူ။ ဌါပူဖြင့်။ သာဓုသာဓု။ သဗ္ဗညုဟု။ တရုတ

ရော။ ဘော်ချင်းနှောလျက်၊ ဥဩ၊ ငှက်တော်။ မြည်သံကြော်
သည်။ ။ ဇင်ရော်ထူးဆင့်ပြီတကား။ ။

၅၄။ တပြေးတပြေး။ ခြင်းရာမေး၍။ မြည်ကြွေးသဲးသဲး။
ဖျံကြ ဝဲးလျက်။ ရဲးရဲး ရင့်ရင့်။ ကောင်းကျင့် မူယူ။ ငှုလည်း
သောင်းသောင်း။ စာပေါင်းပတီး။ ဝေးခရီးက။ ပန်းကြီးခုံမင်။
အလျင် ဖူးထွာ။ သဒ္ဓါသဖြင့်။ မျှော်လင့်ယုံတက်။ လကျာငှက်
လည်း။ စိတ်ထက် ပူဇော်။ လက်ဝဲးတော်က။ ရှုမြော်မြင်စေ။
တက်ထွာလေ၏။ အောက်မြော်သက်သက်။ လက်ဝဲးငှက်မူ။ တု
ဘက်လွတ်ကင်း။ တရားမင်းကို။ မြတ်ခြင်းမင်္ဂလာ။ ချီးမြှောက်
ရာဟု။ သံဝါ ရင့်ကြော်။ လကျာတော်မှ။ နှမော် သာရ။
ကောင်းခြီးပြု၍။ တရုမျိုးဆွေ။ ညီကြလေ၏။ ကြည်ထွေအာရုံ။
တောရဂုံဝယ်။ တိတ္ထုန်နိမိတ်။ လူတို့စိတ်သို့။ အဟိတ်တိရစ္ဆာ။
ဖြစ်များစွာသည်။ ဝါသနာငွေ။ ပါပါရွှေလျှင်။ ကျင့်လေ့အ
မိက်။ ထိုခါနှိုက်တွင်။ အလိုက်သိသိ။ နှလုံးယှိ၍။ ပီတိရွှင်းရွှင်း။
ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်။ သီတင်းသုံးဘော်။ ငှက်သူတော်တို့။
သွေးခေါ် ဆောင်ကြဉ်း။ မြတ်ရာချဉ်းလျက်။ ကောင်းစဉ်းသိ
မျှော်။ ညွတ်ကော် ရော်သည်။ ။ ရှေ့တော်ဖူးလင့် ပြီထ
ကား။ ။

၅၅။ အရေးအရေး။ ကွေးရရွေးလျှင်။ လည်မွေးညီဝါ။
လဲ့လဲ့ ပြာ၍။ နိလာ မျက်လုံး။ ထွဆုံးပါးရန်း။ ရှေ့ရည်သွန်း
သို့။ ဦးစွန်း မြတ်။ ခါးဆံ မြှောက်။ ချက်ချက် စိမ်းရောင်။ မြီး
တောင်ပြာနု။ ချစ်ဘွယ်မှုတိ။ ဘော်စုသောင်းသောင်း။ ရွှေများ
ပေါင်းလျက်။ ဥဒေါင်းတွန်ကြော်။ ကျူးရင့်ရော်၍။ ရှေ့တော်
ချဉ်းကပ်။ ဖူးထွာအပ်ဟု။ ညွတ်ပျပ်ကြည်စွာ။ ထီးလိုင်ကာနှင့်။
ခေါက်ရှာ၊ ခင်ထိတ်။ ကောင်းစိတ် အညီ။ သပိတ်ချိလည်း။
အဆီလမ်းခွင်။ မြတ်ချစ်သျှင်ကို။ မြင်လျှင်ဝမ်းမြောက်။ နှုတ်သီး
ဆောက်၍။ ကြံအောက်မေ့တွန်။ တို့ဖြစ်ဟန်ကား။ အလွန်များ
စွာ။ ရှေးသံသာဝယ်။ ပါဏာတိပါတ်။ သက်သတ်မရှောင်။ ကြူး

လည်ရေးမျက်ရန်း။ ပါးသန်းထောင်ပံ။ ခါးဆံမြဝါ။ သန္တာခြေ
 ဈာ။ ပြယားထိုလို။ စိမ်းညိုလှ မော။ ဘော်ချင်းနှောလျက်။ ကြက်
 တော၊ ကုလား။ ပေါင်းခါး၊ တမာ၊ လှူပျူ။ ငှါသို့။ သဒ္ဓါစိတ်ပြေး။
 ဟေဝန် ကျေးလည်း။ ဖျံ့မွှေး ကိုယ်စီ။ ပန်းခက်ချိ၍။ တူပြီ
 မကွာ။ ကိန္နရာတုံ။ သာစွာ ဇေးဇေး။ အောင်း ကလေးနှင့်။ ချေး
 ချေး သံချို။ အချင်း ဆိုလျက်။ အဖိုကတီး။ မဇံသီးမှု။ ညီးညီး
 ပြောင်ပြောင်။ မျက်မှောင်သေးသေး။ ရေးသည်အတူ။ နတ်ဟူ
 မယွင်း။ ရောင်ဆင်းတင့်လွန်း။ ရွှေရည်သွန်းသို့။ လှရွန်းရုပ်သွင်း။
 ရှေ့တော်ပြင်ဝယ်။ မျှော်လျှင် ရှုအိ။ ကလျက်သီ၏။ ဖူးမိခန့်
 ထွာ။ ရောက်ခဲးစွာသား။ မကွာချစ်စိတ်။ ကရုဏိကလည်း။ ထိတ်
 ထိတ်ညောင်းညောင်း။ မိမိစောင်းသို့။ ကောင်းကောင်း ကြိမ်း
 ဝါး။ ခါတပါးထက်။ ဘုရားထွတ်ခေါင်။ ကြားတည့်အောင်ဟု။
 ရည်စောင်သံရှင်။ ညင်းညင်းပင်တိ။ ကြောခြင်စိမ့်မျှ။ ငြိမ့်ငြိမ့်မြ
 သား။ ဖို၊ မမြည်သီ။ သာထွညီ၏။ တစ် တလျှင်။ ပေါင်းယှဉ်မျိုး
 ဆွေ။ ကြည်းတွင် နေသား။ ကုဇေကိုးပါး။ အခြားခြားလျှင်။
 တောသားတောငှက်။ မြတ်စုံမက်၍။ လမ်းဆက်တဘော်။ ရှု
 လင့်မျှော်သည်။ ။ ပြည်တော်ကူးတင့်ပြီတကား။ ။

သဗ္ဗညုတ ဘုရားမြတ်စွာကြွထော်မှုသောအခါ နှိုက်၊ သဒ္ဓါတရားထူးယှို
 သော သူမြတ်တို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ။ အထောင်ယှိုသော ငှက်အပေါင်းတို့သည်။
 ကြည်ညိုရုံညွတ်စွာပူဇော်လင့်ကုန်သော အခန်းတည်း။ ။

သေတဝါလုကသဉ္စန္ဒာ၊ သုပတိတ္တာ မနောရမာ။
 မရရောဒကသမ္ပုဏ္ဏာ၊ သရာ ဇောတန္တိ တာသဒါ။
 တတ္ထန္တုတွာပိဝိတွာစ၊ သမယောတေဉာတိဒဿနေ။ ။
 ကုန္တိရာမကရာကိဏ္ဏာ၊ ဝလယာ၊ ရုဉ္ဇရောဟိတာ။
 မစ္ဆကစ္ဆပဗျာဝိဒ္ဓါ၊ သရာ သီတောဒကာ သုဘာ။
 တတ္ထန္တုတွာ ပိဝိတွာစ၊ သမယော တေ ဉာတိဒဿနေ။ ။

နိလုပ္ပလသမာဏိဏ္ဍာ၊ တထာ ရတ္တပ္ပလေဟိစ။
 ကုရုပ္ပလ သံကိဏ္ဍာ၊ သရာ သောဘန္တိ နေကဓာ။
 တတ္ထသီတလကာတောယာ၊ သမယော တေ ဉာတိဒဿနေ။
 ပုဏ္ဏရိကေဟိ သဗ္ဗန္ဓာ၊ ပဒုမေဟိ သမောဟတာ။
 ဥဘော မဂ္ဂေသု သောဘန္တိ၊ ပေါက္ခရညော တဟိတဟိ။
 တတ္ထောဒကာနိ နှာယန္တိ၊ သမယော တေ ဉာတိဒဿနေ။ ။
 သေတပုဋိန သံကိဏ္ဍာ၊ သုပတိဏ္ဍာ မနောရမာ။
 သီတောဒက မဟောဗေဟိ၊ သမ္ပုဏ္ဍာတာ၊ နဒိသုဘာ။
 ဥဘောမ ဂ္ဂေဟိ သန္တန္တိ၊ သမယော တေ ပိတုဒဿနေ။ ။

၅၀။ ဘဂဝန္တိ။ ဘုန်းမီးလျှံ၍။ အရဟံဗုဒ္ဓေါ။ တုမဲ့ကျော်
 သား။ မမြော် နှိုင်းကင်း။ ပုဂ္ဂိုလ်ချင်းတွင်။ မြတ်ခြင်းလွန်ကျ။ ။
 ဘော်သုံးဦး၏။ နဖူးထိပ်ပန်း။ မကိုဋ်မှန်းထျက်။ ရောင်ထွန်းရ
 တနာ။ ဆောင်းတန်ဆာဟု။ အချာလှူနှိုက်။ မှတ်သမိုက်သည်။
 ပြိုင်ထိုက်မဲ့လျှင်း။ တရားမင်း။ ။ သတင်းရှိန်စော်။ ကျေးဇူး
 တော်ကြောင့်။ အနေတတ္ထ။ ကုဏာလတို့။ ကဏ္ဍရဏ္ဍ။ ရထက
 ဟု။ သီဟံ ပပါ။ မန္ဓာကိနို့။ မည်ယှိဆဒ္ဒန်။ တသွန် ကြီးခိုင်။ ခုနစ်
 အိုင်တွင်။ ဂိပ်မြိုင် သာမြတ်။ နဝတတ်မူ။ သုံးပတ်လကျာ။ စီး
 ဖြာစလေ့။ ခြင်္သေ့၊ ဆင်၊ မြင်း။ နွားခံတွင်းမှ။ ထွက်ခြင်းလဟာ။
 လေးမျက်နှာဝယ်။ ဂေါနာရစ။ ပြန်နှုတ်ဝလျှင်။ တောင်မှစူးစူး။
 ရေဦးရှင်ရှင်။ ပြေးလတ်ကျင်၍။ တိယင်္ဂိဇ္ဇ။ ကန်မည်ရသား။
 ကဏ္ဍမည်သာ။ ထက်မှာသွန်ကျ။ အာကာသဗုံ။ ဂုဏ်ထမြေ
 တွင်။ ဥမင်ဂင်္ဂါ။ သင်္ချာချင့်ညှိ။ ခြောက်ဆယ်စိတ်။ နဒိ ထဲးက။
 တိုးကျဖောက်ထွင်း။ အဂ္ဂန်ကျင်းသား။ ယဉ်ပြင်းသည်းစွာ။ တိ
 ယင်္ဂါဟု။ ကျောက်ဖျာခံမိ။ ငါးပါးယှိသော်။ ချမ်းဘိကြည်စွာ။
 ယရနာနှင့်။ ဂင်္ဂါ၊ အစိရဝတီ။ မဟိ၊ သရဘူ။ ဟူသားငါးသွယ်။
 မြစ်ငယ်ငါးရာ။ ထိုမှကွာသော်။ မဟာသရန်။ ကျယ်ဝတ်လေး
 စင်း။ အဆင်းမြဟန်။ သတ္တဘန်တွင်။ သဗ္ဗာန်ဝန်းရစ်။ သီဒါ

မြစ်လည်း။မဖြစ်စတောင်း။ လှိုက်ခနောင်းတိ။ လမ်းကြောင်း
 တူရှု။တံပိုးဖြူမျှ။ သုံးလူဆရာ။ အချာပရမေ။ လူ့နတ်ဆွေကို။
 သောက်ရေသုံးတော်။ခေါ်စိမ့်တပါး။ဘုရားမျိုးတန်။ဆိပ်သာ
 မွန်လည်း။သမန္တလ။ ညီညွတ်လှလျက်။ဆွဆွဖြူစွာ။ ပြင်ထွန်း
 ကာလျှင်။ပမာမယွင်း။ငွေပြားခင်းသို့။သန့်ရှင်းကြံ့ကြံ့။အပြီးနှံ့
 ချဲ့။ ။သဲးညံ့ဖုံးယှာကုန်၏။တည်း။ ။

၅၉။ ညံ့ညံ့နူးနူး။ငွေမှုန့်ဖြူးသို့။ ကျေးဇူးလွန်ပြင်း။ မြစ်ခ
 ပင်းတို့။အိုင်၊အင်း၊ဆည်၊ကန်။ တသွန်ချောင်းမြောင်း။အပေါင်း
 ရေနေ။ကြည်ထွေကြည်ထွေ။အံ့ဘွယ်ချည်းလျှင်။ညွှန်နည်း
 မြို့နည်း။နောက်သည်မယ့်။ ငြိမ်းလှဘိလျက်။ခရီးအဆီ။ ပြည့်
 ကပီနှင့်။ အပြီ ဖျဖျ။လာကြ လူခိုလ်။ရာဇဂြိုဟ်ကြား။ ခြောက်
 ဆယ်သွားကို။ဘုရားချစ်သျှင်။ ရွှေစက်ရှင်ဖြင့်။မြေတွင်နင်းချ။
 ဆန့်လတ်ကြွဟု။ မြစ်မ ငါးသွယ်။ မြစ်ငယ် ငါးရာ။ သီဒါမ
 ကြွင်း။အိုင်၊အင်း၊ဆန်းကြယ်။ နက်ကျယ်ရေထူ။ ခုနစ်ခုလျှင်။
 ကောင်းမှုစိတ်သန်။ လူ့အဟန်သို့။ စီးဝှန် ပြည့်ကျမ်း။ရင်ပြင်
 လွမ်းလျက်။လျှမ်းသားကမ်းထိပ်။ သာသည့်ဆိပ်တည့်။ ချမ်း
 ရိပ်ငြိမ်းငြိမ်း။လူခပ်သိမ်းကို။မျိုးလိမ်းစိမ့်ငှါ။ကောင်းရာရာတိ။
 သဲးသာဖြူးချဲ့ညီစွာညှိချဲ့။ ။အိုင်တိထုံးယှာကုန်၏။တည်း။ ။

၆၀။ ကြံ့ကြံ့နူးနူး။ပျော်မွေ့မှုမျှ။ကျေးဇူးလွန်ကဲ။မြစ်ခပဲး
 နှင့်။ နက်ထဲးယဉ်တွေ။ရေတွင်နေသား။ ကုဇေဆယ်ပါး။မျှား
 သားမကျန်။တိရစ္ဆာန်တို့။အလွန်တရာ။ ဝမ်းသာလန်းလန်း။ ဖူး
 ချင်ပန်းတိ။မကရ်း၊ငါးဆင်။ယဉ်ရှင်ဘော်ရိုင်။လပိုင်၊လိပ်၊ငါး။
 နဂါးရေလျှိုး။ တရိုးရေသူ။ကြည်စိတ်ဖြူလျက်။သုံးလူတမ်းခွန်။
 ရွှေမွန်ထွတ်ဖု။သဗ္ဗညုကို။ ရှုစပါယှာ။မြော်ခဲးစွာဟု။တကာမျိုး
 ဆွေ။ဆယ်ကုဇေတိ။ညှိထွေရုံးစု။သဒ္ဓါမှုဖြင့်။သုံသုမာရ။ တွင်
 ထ မည်ကောင်း။ ရွှေမျှား ပေါင်းလျက်။ မိကျောင်း ရေမင်း။
 ကြည်းမှာကျင်းချဲ့။ ။သီတင်းသုံးယှာကုန်၏။တည်း။ ။

၆၁။ ရွံ့ရွံ့ယူးယူး။ ကြည်စိတ်နူးလျက်။ ကျေးဇူးအလှိုင်း။
 အံ့မနှိုင်းလည်း။ အတိုင်းမသိ။ ထွတ်ခေါင်ထိသား။ မုန့်ဟူသည်။
 နားရိပ်ချည်မျှ။ ကြားမည်ခဲးလှ။ စာရိတ္တဖြင့်။ ဘဝယုတ်မာ။ လူ
 စာစင်စစ်။ ငါတို့ဖြစ်ခဲ့။ ကျင့်ညစ်ကြမ်းစွာ။ သံသရာဝယ်။ ပညာ
 ကျေးဇူး။ အထူးသျှောက်ပတ်။ သူတော်မြတ်နှင့်။ ပူးပွတ်ကျိုးနွံ။
 ဆုံးမခံလျက်။ ကောင်းကြံသိတင်း။ စောင့်ခြင်း မယှိ။ မှားချေမိ
 ရှိ။ ဒိဋ္ဌိအယူ။ မည်သူမသင်။ ဝဲပြင်မဆို။ အထိုလိုလျှင်။ ကိုယ်ကို
 တတ်တည့်။ မှတ်ရှာထည့်လျက်။ အပြည့်မိစ္ဆာ။ ကျိုးမဲ့ပါတည့်။
 ခန္ဓာဖောက်လှဲ။ ရေယဉ်ထဲးဝယ်။ မြင့်မြီးကာလ။ လောကန္တသို့။
 ဖြစ်ရဘိလျှင်။ ရှေးကယွင်း၍။ ဖြစ်ခြင်းလိပ်၊ ငါး။ များသားရေ
 နေ။ ဆယ်ကုဋေတိ။ စိတ် စေတနာ။ သုံးလူ့ချာကို။ သဒ္ဓါ ချက်
 ချက်။ မြတ်စုံမော်၍။ ။ ရွှေစက်အုံးထွာကုန်၏။ တည်း။ ။

၆၂။ ပျံ့ပျံ့ပျံ့ပျံ့။ လှိုင်နံ့မြူးလျက်။ သုံးဦး လူဗိုလ်။ ချမ်း
 ရိပ်ခိုသား။ ပုဂ္ဂိုလ် များ မင်း။ မြတ်သျှင် ရင်းကို။ အချင်း သိ
 သျှောက်။ ရေတွင်ပေါက်သား။ ရေရောက်ရေပန်း။ လန်းရရန်း
 တိ။ ပျံ့မွန်းနဲ့ သာ။ ငါးမည်ကြာတုံ။ ငုံ့အာစွင့်စွင့်။ ရေထက်မြင့်
 ရှိ။ လှထင့် ပွပွ။ ကုမုဒဟု။ လွလွ ဘိတ်ဘိတ်။ ပုဏ္ဏရိက်နှင့်။
 ကောင်းစိတ်ရှင်စွာ။ ပဒုမာတို့။ သန္တာ နှင်းပန်း။ စွေးစွေး စွန်း
 သား။ ရောင်ထွန်းရွှေဝါ။ နိသည့်ကြာမျှ။ များစွာချပ်ဆင့်။ လှိုင်ထွေ
 ပွင့်၏။ မြင့်ရိုးဆို။ ပန်းကြာညိုလည်း။ နေကိုမငံ့။ ပွင့်လင်းအံ့
 ဟု။ ပျံ့ပျံ့နံ့မျိုး။ ရေပေါ် မိုး၍။ ပြီးပြီးဝတ်ဆံ။ ကြွေ ကြွေ ရံလျက်။
 ရိုးတံ သွယ်သွယ်။ သိကုံးချယ်သို့။ ချစ်ဖွယ် ဖွံ့ဖွံ့။ အိုင်တိုင်းနှံ့
 ရှိ။ ။ ကြိုင်နံ့ရုံးထွာကုန်၏။ တည်း။ ။

၆၃။ နံ့နံ့နူးနူး။ လှိုင်နံ့မြူးလျက်။ ကျေးဇူးအံ့ဘွယ်။ ဘဝဂ်
 ကယ်မျှ။ ခြောက်သွယ်ပြောင်ပြောင်။ ကိုယ်တော်ရောင်တိ။ မိုး
 ခေါင်ပထွက်။ ရဲးရဲးထက်သည်။ မွန်းချက်နေဟန်။ တန်းခိုးထန်
 သား။ နိဗ္ဗာန်ပေးပိုင်။ စောဘုန်းခိုင်ကို။ ကြိုင်ကြိုင်မခန်း။ ရေတွင်
 ထွန်းသည်။ ရေပန်းစုံစွာ။ မွှေးထုံထွာသား။ အပြာကန်တောက်။

ကြက်မောက်၊ ခေါင်ရန်း။ မှော်ရွက်ဝန်းနှင့်။ ကန်စွန်းမြည့်။ ရေကို
 ဖုံးလွှမ်း။ ဟင်းရမ်းရွှေရည်။ ထော်ပြည်၊ ကညီ။ ထွားထွားပျိုမျှ။
 လူတို့သခင်။ ဘုရားသျှင်ဟု။ ကြည်လင်သဒ္ဓါ။ ရေမျက်နှာထက်။
 နံ့သာထောင်းထောင်း။ ပျံလေကြောင်းဖြင့်။ အပေါင်းချပ်စီ။ ပွင့်
 ချင်းပြိ၍။ ။ အညီကုံးထွာကုန်၏။ တည်း။ ။

၆၄။ အံ့အံ့မှူးမှူး။ ဆက်လွန်ကျ။ ။ မြင်ဘူးမဲ့တောင်း။
 ကြိုင်နဲ့ထောင်းသား။ ရေကြောင်းတသွန်။ နတ်အဟန်သို့။ ဗိမာန်
 ပြောစည်။ နဂါးပြည်နှိုက်။ ယိုသည်များစွာ။ မာလာဂန္ဓ။ ပန်းထို
 မှလည်း။ လူ့ဘ လွတ်ခေါင်။ စောမာရ်အောင်ကို။ ရည်စောင်
 ပွင့်ငြား။ နေနတ်သားလျှင်။ နှစ်ပါးညီညွှိ။ သွေးကြဉ်းဘိလျက်။
 ခရီးအတိုင်။ မွေးမွေးယိုင်မျှ။ ပျံကြိုင်ရှင်းရှင်း။ နံ့ထုံသင်းဖြင့်။
 ညင်းညင်း ဖြည်းဖြည်း။ ငြိမ့်ကာတည်းလျှင်။ မသည်း စေရ။
 ဝတ်ဆံမ၍။ ဖြည်းချလေနတ်။ ညွှာကြွေဆွတ်မှ။ လတ်လတ်မံ
 စီ။ ရှေ့တော်ဆီဝယ်။ တညီရွှေခဲ။ ပွင့်ဝတ်လဲလျက်။ ဖဲလေနှမ်း
 ယောင်း။ တပါးပြောင်း၍။ ။ ပန်းဟောင်းကျုံးထွာကုန်၏။
 တည်း။ ။

သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိပင်ရင်းနှိုက် ဆစွာထေးပါးကိုပွင့်
 တော်မူ၍။ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်မြင်တော်မူပြီးလျှင် (ဝါဆိုလဆန်း ၁၄) ရက်
 ကသည်။ ဝါဆိုလပြည့်တိုင်ရုံကြွတော်မူခဲ့မှ။ ဝိဂဒါဝုန်သို့ သွားတော်မူလေ၏။
 ကောဏ္ဍညအစယှိသော မဟာထေရ်ငါးပါးတို့ကို ဓမ္မစကြာတရား ဟော
 တော်မူ၍။ ကျွတ်စေလျှင်ထက်ဦးစွာဝါဆိုတော်မူခဲ့ပြီးမှ ဥရုဝေဠတောသို့ကြွ
 တော်မူလေ၏။ ဥရုဝေဠကသာပသျှင်ညီနောင်ဆုံးပါးနှင့်ဓာက္ခ၊ တပည့်သား
 ထထောင်တို့ကိုရဟန္တာချည်းဖြစ်လျှင်နောက်တော်ပါစေလျက်။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 သို့သွားတော်မူ၍။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား မှူးမြင်စေလျက်ဝေဠဝန်ကျောင်း
 တော်နှိုက်နေတော်မူသောအခါ။ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်၊ မဟာကဿပ
 ဟူသော သူမြတ်သုံးပါးတို့လည်း ရဟန္တာချည်းဖြစ်နှင့်ပြီးမှ။ ခမည်းတော်
 ထုဒ္ဓေါဒန မင်းက ထပ်မံနားပင့်ထွာရသော်။ ဆယ်ကြိမ်မြောက်ဆသောင်းမျှ
 သောက်သောမင်းစေတွင်နောင်ဆုံးပင့်ထွာရသောကောဠုဒါယီအမတ်က။ တ
 ဝေါင်းလဆန်းသီတင်းနေ့ရောက်၍။ ရဟန္တာချည်းဖြစ်လျှင်။ ရက်ထည်ရုံကြာ
 မှ။ ဥပုသ်အပြည့်နေ့နှိုက်ရှေ့ထော်ပြင်ဝယ်ရပ်၍။ လက်အုပ်ချီလျက်။ ဤဂါ
 ထာမြောက်ဆယ်ဖြင့်ဘုရားလျှင်ကိုချီးမွမ်း လျက်တောင်းပန်၍။ ။ လဆုတ်တ

ရက်နေ့နို့ကပ်၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးအားပူးမြင်တော်မူအံ့သောငှါ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည့်ကသည်၊ ကဝိလစတ်ပြည့်သို့ကြွတော်မူသောအခါနို့ကပ်ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း
တွင်ယှိသော ရေအပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ဆယ်ကုဋေမျှထောက်သော၊ ရေ
ထွင်နေသော တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ရေထွင်နေသော ရေပန်းအ
ပေါင်းတို့သည်၎င်း။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုရိတ္တတ်စွာသောသူမြတ်စိတ်
ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပူဇော်လင့်ကုန်သောအခန်းတည်း။ ။

မဂ္ဂဿဥဘတော ပဿေ၊ ဂါမ၊ နိဂမ၊ သမာကုလာ။
သဒ္ဓါ ပသန္နာ ဇနတာ၊ ရတနတ္တယမာမကာ။
တေသံ သမ္ပုဏ္ဏသံကပ္ပိ၊ သမယော တေ ဉာတိဒဿနေ။

၆၅။ သာရသမ္ပတေ။ ပရမေကိတ္တိ။ ကြီးဘိကျော်သောင်း။
သူတော်ပေါင်းတို့။ ကောင်း၏။ ဟူသည်။ နှုတ်ရည်ဩဇာ။ ရ
တနာဖြင့်။ မင်္ဂလာဝှဲးခြီး။ ပူဇော်ပြီးသော်။ ဘုန်းမီးလျှံဝင်း။ တို့
သျှင်ရင်းကား။ လူမင်းသောခါ။ ရာဟုလာကို။ မျက်နှာမြင်၍။
ဘွားသည်နေ့နို့ကပ်။ ပျော်မွေ့ရွှင်ပါး။ ဥယျာဉ်သွားရှင်။ လေး
ပါးမှတ်ထင်။ နိမိတ်မြင်မှ။ ရွှေစင် ရောင်ထွန်း။ ဗိမာန်နန်းသို့။
ညခန်းချမ်းသာ။ ပြန်လတ်ရာဝယ်။ ကိသာတွင်ညီ။ ဂေါတမီ
လျှင်။ ပွက်ချိုစတောင်း။ စနည်းကောင်းတိ။ အပေါင်းလူနတ်။
ယောက်ျားမြတ်၏။ ရုပ်ခါတ်ဆင်းဝါ။ လက္ခဏာကား။ အင်္ဂါ
ခပ်သိမ်း။ ရှုရာ ငြိမ်းဟု။ ညွတ်တိမ်း ကြည်စွာ။ နိဗ္ဗူတာဖြင့်။
ပျူငှါရွှင်ဝမ်း။ ဖွဲ့ ချီးမွမ်းလျက်။ ပြည့်တမ်းထိုက်မြီး။ ဖိုးရခဲး
သား။ ပုလဲးရတနာ။ အချာပြောက်ဆန်း။ တုမဲ့ကျွန်း၍။ လျှံထွန်း
သရစ်။ မုတ်စီနစ်သား။ သွယ်ပြစ်ဆုတော်။ ပေးသရော်လည်း။
နှိုင်းထျော်မတန်။ ကဲးဆ လွန်လျက်။ ပြည့်ဝန်ကြက်သရေ။ မြူ
တေသတိ။ ထွမောဘိသည်။ သီရိမဟာ။ မာယာချစ်သား။ ရွှေ

ဘုရား။ ။ပေါ်ငြားဆန်းထူး။ကမ္ဘာဦးက။ငုံဖူးရဲရဲ။ပွင့်ချင်ထဲး
ဝယ်။ဖြစ်ခဲးတုံစွာ။ငါးဆူပါက။ဖြဟွာသိုထား။လူ့စီးပွားဟု။
ဘုရားရှေ့နှိုက်။စဉ်တစိုက်လျှင်။ကပ်ထိုက်သည်ချည်း။တို့သျှင်
နည်းနှင့်။မိတည်းအရန်။နှစ်တို့ကျန်သော်။ယမန်တခါ။ပြည်ကို
ခွါ၍။မဟာမုန့်။တောထွက်ဖြိုးလျှင်။ဃဒိုကာရ။သက်လှာကျ
၍။မြစ်စဲးခြေ။ကပ်နှင့်ပေသား။နိစ္ဆခေါင်ရန်း။ကြာသက်နိုး
နှင့်။နေဝန်းစက်ရောင်။ခြည်အထောင်သို့။ပြောင်ပြောင်ညိညိ။
တင့်လွန်းဘိသား။မျက်စိအသရေ။ထမြုတေကို။ကျွတ်လေ
ပါကောင်း။မင်းရှစ်သောင်းနှင့်။စောလောင်းသုဒ္ဓေါ။ယသော်
ရောပစာပတိ။ကလျာဏိတို့။နန်ညီသားချင်း။မောင်မင်းရာ
ဟု။မျိုးတစုကို။မျှော်ရှုစေချင်။ဆယ်စုံတင်လျက်။သဘင်ပွဲ
ဟို။တောင်းပန်ဆိုရှင်။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်။ရောက်သည်အစ။ကြား
လကလျှင်။တောင့်တလျက်ပင်။သာကီဝင်တို့။တိုင်းခွင်လွန်
ကျ။။မြေခြားကူး၍။ရှိဦးပူဇော်။သုံးလှူတော်ကို။ဆွေတော်
သီးသီး။ဖူးပန်းကြီးသည်။ ။ခရီးကြိုညီကြိုကြတည်း။ ။

၆၆။ တပေါင်းတပေါင်း။ဆွေတော်ကောင်းတွင်။အ
ကြောင်းတင်းမေး။လွမ်းတာဝေးသား။မိထွေးအရင်း။မယ်
တော်မင်း၏။သားချင်းညီမ။မွေးဘတူဖြို။ဂေါတမီတုံ။ပွက်ချို
ထြဇ။မြင်ချင်ကတိ။အစ်မဘုန်းယှိ။သိရိမဟာ။ဘွားခွဲကာလျှင်။
နတ်ရွာကြွလေ။စောသန္ဓေမူ။မကြွရွှေချက်။ခုနစ်ရက်ကို။စုံ
မက်မြတ်နိုး။ပန်းနှယ်ပျိုး၍။ချိုပိုးမအပ်။ကိုယ်တိုင်ကြပ်လျက်။
ဆယ်ထပ်စောင့်ဘန်။သက်ထက်လွန်မျှ။မင်းနန်အထွေး။ငါ့ရင်
သွေးကို။လုပ်ကျွေးတပါး။ထိန်းယထား၍။သီးခြားအထူး။
ပိုက်လွှဲကျ။ရှင်။ကျေးဇူးအဟို။ခံပါလို၍။ပုဂ္ဂိုလ်များခေါင်။
ကြီးပြင်းအောင်လျှင်။မစောင်ရင်နို့။ငါသာပို့၍။မွေးတို့ရကျိုး။
ပြည့်အင်ပြိုးမျှ။ထမ်းပိုးကြင်ဆ။သားချစ်ဘကို။လောကသုံး
ပါး။အထွတ်ထားသား။ဘုရားဖြစ်ဖြိုး။မြော်ချင်သိခဲ။အရှိမြင့်

ရိရ။ ချမ်းရိပ်ရိသာ။ *ခဲးအိုယှဉ်ဘော်။ သုဒ္ဓေါဘမင်း။ ဆွေ
သည်းရင်းနှင့်။ချက်ချင်းယခု။ သဗ္ဗညုတွင်။ တစုတူပင်။ကျွတ်
ကြချင်ဟု။ ရည်ထင် သံမြဲ။ မှာလိုက်လှ၏။ ထိုမှတပါး။ဆွေ
တော်များလည်း။တရားမဂ်ဖိုလ်။ရပါထို၍။ကုသိုလ်ဆယ်ပါး။
ရည်၍။ထားသည်။ ။မင်းများကိုယ်စီကိုယ်ငှတည်း။ ။

၆၇ ။ အကြောင်းအကြောင်းပြန်လိုက်ရှောင်းသည်။ချစ်
ဟောင်းပွက်ချို။ဆိုသွေးသိသော်။ ဒေဝီယသော်။ မိသူတော်
တုံ။ မပျော်နှလုံး။ ဝိဇ္ဇာန်သုံးလျက်။ ပုံထုံးနည်းဆောင်။ လူတို့
ဘောင်ဝယ်။အိမ်ထောင်မယား။သူတပါးကား။ မြောက်သား
မတော်။ မျိုးဘော် မထပ်။ ကြမ္မာစင်လည်း။ ချစ်အပ် ၍။သာ။
မေတ္တာမတင့်။ကွာသည်မြင့်ဟု။လွမ်းခွင့်ဖြေတိမ်။ဆည်းတား
ငြိမ်၍။စိုးရိမ်ဗျာပါ။ဖြေတတ်ရာ၏။ဥက္ကာရခ။မင်းလှဖြစ်ခြင်း။
မခြားလျှင်းတိ။သနင်းကြင်ဖက်။ငါ့ထိပ်ထက်ဝယ်။ဘွားဘက်
တရှိ။တဇာတိဖြင့်။ယိရိမဟာ။မာယာသားချင်း။မွေးဘမင်းတူ။
တအူတကြီး။ နွယ်ရိုးမယွင်း။ မယ်မင်း မောင်ကြီး။ ဦးရိုးမင်း
ကျော်။သုဒ္ဓေါရင်နှစ်။ဓမ္မရာဇ်လျှင်။အဖြစ်ထူးဆန်း။ရွှေသင်္ကန်း
နှင့်။ဦးစွန်းဖြတ်ဖြတ်။ ဆွမ်းဝတ်ခံခံ။ သူ့ နိုင်ငံတွင်။မကြံစတင့်။
မကျင့်စတောင်း။ ရှေးမင်းဟောင်းနှင့်။အကြောင်းမူယူ။ မတူ
လေဘဲ။ မှတ်ထွေကွဲ၍။ဆင်းရဲတရား။တို့ ဘိုး၊ဘေးလည်း။
ရပ်ဝေးတပါး။ခြေကျင်သွားဟု။မကြားစဖူး။ အံ့ကာမူးခဲ။ကျေး
ဇူးများရှင်။ ငါ့သခင်ကို။ မောင်ပင်သူမြတ်။ ကာဠုမတ်လျှင်။
ညွတ်ပြတ် ရှိသေ။ ပြန်ပါလေဟု။ သံချေ မှာသီး။ ခြင်းရာဦး
သည်။ ။ပန်းကြီးဆိုချိုဆိုချတည်း။ ။

* ခဲးအိုယှဉ်ဘော်၊ ဟူသည်ကား။ မဟာပဇာတိဂေါတမီ
ကိုဆိုသည် အကြောင်းကား၊ ထုရားလျှင်မယ်တော်သီရိမဟာမယာက-အစ်
ကြီးဖြစ်၍ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကို ခဲးအိုတော်၏။ တဘန်ပဇာပတိဂေါတမီကိုမိ
ထုရားမြှောက်ပြန်သောကြောင့် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး (ယှဉ်ဘော်)လည်းဖြစ်ပြန်
၏။ ထိုကြောင့် (ခဲးအိုယှဉ်ဘော်) ဟုရေးသည်။ ။

၆၈။ မပြောင်းမပြောင်း။ရှေးဖြစ်ဟောင်းက။စုံပေါင်းမ
ကွာ။ဆက်ရှည်စွာတုံ။ယွင်းရာမဲ့ဘဲ။ဘဝလွဲလည်း။ မလွဲတူ
နေ။ကြာနှင့်ရေသို့။သင်္ချေလေးဘန်။သောင်းဆယ်ပြန်တိ။အား
သွန်လုံ့လ။ ဂုဏ်ဥာဏကို။ ထောင်စစဉ်ဝေး။သံသာရှေးနှိုက်။
ကံကျွေးဒါန။ရင်းချာထွဏ်။ထပ်ဆကာကာ။ ဝါသနာကြောင့်။
မဟာဒေဝီ။ကြိုလှီညှိုးငယ်။သနားဘွယ်တိ။ နှိုင်းဆွယ်မမြော်။
မြောက်သားတော်လျှင်။ရှင်ပျော်ခိုင်ဆုန်း။ရွယ်စံတုန်းက။ရှေး
ဘုန်းပညာ။သန္တဒါဖြင့်။သစ္စာမုံကြီး။ရင့်ထုပြီးသော်။မြင်းထီး
ဖြူကဏ်။ နောင်ဆန်နှင့်သာ။ ညဉ့်ခြင်းခွါ၍။ ကေသာဆံရှင်။
ကောင်းကင်လွတ်လွတ်။ ပစ္စံ။ချွတ်လျက်။ မိုးထွတ်ဖြူဟွာ။မြစ်
နေ့မာတွင်။ကပ်လှာသင်္ကန်း။ ရဟန်းဖြစ်ပြီး။ ကျင့်ကြီးဒုက္ကရ
စရိယာ။ အစာဆင်ခြင်။ ခြောက်နှစ်စင်ဟု။ သို့ပင်ခေါင်းပါး။
မေးတင်းကြားမှု။ ဆီးတားမတုံ။ စိုးလွင့်ပျံ့လျက်။ ဆယ်ရံ့ရံ
ခါ။ရာဟုလာကို။ ပျော်ရာမျက်ရှူ။ ကြေးမုံပြုသည်။ အတုနှိုင်း
လွတ်။ဦးထိပ်မှတ်သား။သိဒ္ဓဓာတ်ကုမာ။ရက်ထွစွာ၍။ချစ်ပါမင့်။
ထောထွက်ခဲ့က။ချဲ့ချဲ့ဆွတ်ဆွတ်။ သည်းအူပြတ်မျှ။တိမ်းညွတ်
ကြင်သက်။မျှော်ထွည့်လျက်လျှင်။ ဘွားဘက်တော်သည်။ကွာ
မြင့်ရှည်သော်။ အူပြည်၅န့်၅မ်း။တ၊များလွမ်းသည်။ ပြိုက်
ရွမ်းယိုဖြိုယိုကျတည်း။ ။

၆၉။ တချောင်းတချောင်း။ သက်ထက်ပေါင်း၍။ ပွင့်
ညောင်းသစ္စာ။ရှေးသံသာက။မေတ္တာမြီးကိတ်။ ချစ်သည်စိတ်
ကြောင့်။ဆွေမိတ်ချစ်ခြင်း။ မိစိုးမင်းလျှင်။ သီတင်းရှစ်မည်။တ
ရားထည့်လျက်။ဆံချည်ဆယ်ခြမ်း။ ရှင်သည်ဝမ်းဖြင့်။ပြောက်
သမ်းမထင်။သို့စင်တောင်တာ။ ရှည်မြင့်ကြာလည်း။ ကြိုင်နာ
ကဲးဆ။ကျွတ်ထိုက်ထွဏ်။ ဒီပကျန်းတွင်း။ပြည်ထောင်ချင်းကို။
သံညှင်းမိန့်ချေ။သုဝဏ်ပေနှင့်။အူ၊ငွေလက်ဆောင်။သိန်း၊သန်း
အောင်တိ။ မြားမြောင်စုကျင်း။ ကိုယ်လုံးနှင်း၍။ ထံရင်းလူ့
ထိပ်။ပွက်လှာရိပ်က။တံဆိပ်ပုံတူ။ထိုမျှလူအား။စိတ်ဖြူမတန်း။

မတပ်စွန်းတည့်။ ထူးဆန်းကျင့်နေ။ မြတ်ထွတ်ပေ၍။ မြို့တေ
 ဂုဏ်။ ကျွတ်ထိုက်လှ၏။ သီလမယွင်း။ စောင့်စည်းပြင်းထွက်။
 ပြိန်းဖျင်းမြန်လှ။ မျိုးခြားသူနှယ်။ မူယူမစပ်။ နှိုင်းရာလပ်၍။ လူ
 ရပ်ဝယ်ထား။ ခြောက်ပါးနတ်ပြည်။ ရှာဖွေနှည်လည်း။ တူသည့်
 မယှိ။ ရာဟုမိကား။ တရှိဘွားဘက်။ ဖြစ်ခေါက်ရက်လျှင်။ ရွှေ
 စက်အထံ။ အသက်နှံ၍။ ကောင်းကြံရည်မျှော်။ ချီးမွမ်းတော်
 ကို။ သုံးဘော်ပွဲတွင်။ ဦးထိပ်ပြင်ထက်။ ကြည်လင်ရှိသေ။ ရွက်ရ
 စေဟု။ ညီပေထဲးပ။ မှတ်ထိုက်လှ၏။ ဤမျှပျော်ခင်း။ သခင်မင်း
 နှင့်။ ဝင်းဝင်းရိပ်ငြိမ်။ နန်းရွှေအိမ်ထက်။ စည်းစိမ်တူကွ။ မစံရ
 လည်း။ သုခသမ္ဗောဓိ။ ပြည်မြတ်ကျော်မှ။ နောက်တော်မကွာ။
 ထိုက်ချင်စွာဟု။ ဗြဟ္မာစိုရ။ ဖြူဆွစိတ်ကြည်။ ဖြောင့် ကြံစည်
 လျက်။ ဖန်ရည်ဝတ်မှန်း။ ထုံးကျစ်စွန်းတိ။ ပြည့်ဝန်းသော်တာ။
 စန္ဒရာသို့။ ကလျာငါးထွေ။ ထွားညက်ချေလျှင်။ မပြေထုံးပိုင်း။
 ချုပ်ရိမှိုင်းက။ နေ့တိုင်းပူဇော်။ လွမ်းစိုက်ခေါ်သည်။ ။ ရိပ်
 တော်ခိုမှီခိုကြတည်း။ ။

၇၀။ တခေါင်းတခေါင်း။ ညှိစည်းပေါင်း၍။ ကျင့်ကောင်း
 သမာ။ လူတကာတုံ။ လှုပ်ခါပွဲပြီး။ မှည့် ရွမ်းသီးသား။ ကောက်
 ကြီး ကောက်လျှင်။ ကျီ၊ ကြဝင်လျက်။ အကြွင် အကြွင်။ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ။ ဖူးချင်သည်ချည်း။ တောတောင်ကြည်းမျှ။ နရည်း
 ခရာ။ သံသာခွက်ခွင်း။ ခရုသင်းတိ။ ခုံမင်းသံလေး။ ပြို့ပေးကုန်း
 ရ။ သီ၊ က၊ မှတ်၊ တီး။ စည်ကြီး သံထင်။ ပဉ္စင်တူရိယာ။ မဟာ
 ဒါန။ ဝေဠုအလှူ။ ပစ္စ။ စုလျား။ ပိတ်ပါးကျည်းဖြစ်။ ဦးရစ်ပေါင်း
 ဖျင်။ ဒုယင် ဆေးစွန်း။ သက်နိုး၊ သပိတ်။ ပရိက္ခရာ။ စုံစွာရှစ်
 ပါး။ ကရား၊ ပဲခွပ်။ တိနပ်၊ တောင်ဝေး။ ကံကျွေးအသစ်။ ရေစစ်
 ကရိုဏ်။ ဖိထိုင်သလွန်။ ဗိတာနကောင်းယဉ်။ အင်းပျဉ်ညောင်
 စောင်း။ ကိန်းအောင်းမွေရာ။ ကမ္မလာလည်း။ သဒ္ဓါလှူတို့။ ပါ
 ကုန်မြို့လျက်။ ထိုသို့တပါး။ သူတို့အားကား။ ဆေးဝါးစုဖက်။
 အညက်ထော်လီ။ နယ်ဆီစုရ။ ဇေးမြေငြိမ်စွာ။ ယမကာဖြင့်။ မြို့တာ

ရေချမ်း။ ကျောင်းတော် လမ်းသို့။ သယ်ကမ်း ရွက်ပျို့။ အချို
 သသု။ အကြင်လူမှု။ ထီးပြုရွှေချက်။ ညောင်ရွက်ရွှေစင်။ သံရှင်
 ရွှေချ။ လူလူပန်းပွား။ ဖွဲ့လျားတမ်းခွန်။ ဗိတာန်ကာရိး။ ပုဆိုးငွေ
 စောင်။ သောင်းထောင်ရောင်ဝန်း။ ကာဖြန့်သန်း၍။ ဆွမ်းပန်းရ
 သာ။ သုဒ္ဓါဘုတ်ကောင်း။ နံ့ပေါင်းကျစ်ကြော်။ ဆီပေါ်ကင်
 ဖုတ်။ သားပြုတ်စမဲး။ တင်လဲးသကာ။ စာနာဖျားရည်။ ပွတ်
 ကျည်ထောပတ်။ နှင်းချွတ်နှိုင်း။ စားဆွမ်းကြိုင်မွှေး။ ဘုဉ်းပေး
 လောက်အောင်။ လူ့ထွတ်ခေါင်ကို။ ရည်စောင်ဗိုလ်ပါ။ အုတ်
 အာသီးသီး။ နိဗ္ဗာန်မှီးသည်။ ။ ဆုကြီးလိုညီလိုထွတ်တည်း။ ။

၇၁။ အသောင်းအသောင်း။ စည်ပင်ဟောင်းတိ။ မပြောင်း
 အိမ်ခြေ။ ရွာနေရိရိ။ ထိုထိုနိုင်ငံ။ လှပကြံ့ဖွံ့ခြီး။ သူကြီးသူလတ်။
 မှူးမတ်၊ သေဋ္ဌေး။ ပုဏ္ဏား၊ ပုဏ္ဏား။ လေးပါးမျိုးနွယ်။ ကုန်သွယ်
 လယ်ထွန်။ ရောင်းဝယ် ဖောက်စား။ ရပ်တိုင်း ကားယည်း။
 ခွန်အားကိစ္စ။ လွန်ကုံငဏ္ဍိ။ ဂေါစရင်။ ဆွမ်းတော်ခံ၍။ ကျိုး
 နွံရှောင်းရှောင်း။ စလောင်းရောင်ထင်။ ရွှေစင်ယောက်ခွက်။
 ပွတ်ချောလျက်တည့်။ နံ့သက်မွှေးမွှေး။ သလေးသီတာ။ သုဒ္ဓါ
 လှိုင်ကြူ။ လျှင်ဆောလှလျက်။ ဗိုလ်လူထိတ်ထိတ်။ ကြည့်သည့်
 စိတ်တိ။ သပိတ်လက်ဝယ်။ အထွယ်ထွယ်လျှင်။ သပ္ပာယ်ဖြိုးဖြိုး။
 အကျိုးငါးစု။ အာယု၊ ဝဏ္ဏ။ သုခ၊ ဗလော်။ ပညာကျော်သား။ မျက်
 မြော်၊ သံသာ။ ပွားတတ်စွာဟု။ မြေမှာဆိုက်ဆိုက်။ နဖူးတိုက်
 ၍။ အမှိုက်ပုပေါင်း။ ဆူးယောင်းတံရှယ်။ ပစ်ပယ်သစ်ငုတ်။
 ခလုတ်ကန်သင်း။ ကုန်းကျင်းညီစိမ့်။ အနိမ့်ဖိုဆင့်။ အမြင့်ပေါက်
 နိမ့်။ မွေထိမ့်ထွားထွား။ ရွှေဖဝါးဖြင့်။ တရားရာဇာ။ မဟာမုနိ။
 ကြွပါဘိသော။ ဝိတိပြောစွာ။ လျှောက်ပန်ထွာလျက်။ သုဒ္ဓါ
 လုံး။ လူခန့်ကျိုးကို။ ပခုံးခေါင်းထက်။ သွယ်ရွက်ချတ်ထွင်။ သုခ
 သင်ရှင်းရှင်း။ ခရီးခင်းကို။ တူးရှင်း၊ အိမ်ထား။ သံပြားစိတ်ဖြာ။
 တူးငှါထမ်းဆောင်။ သွားသာအောင်လျှင်။ ဖေါင်ဖေါင်ထွင်ထွင်။
 နတ်လမ်းမသို့။ ပုညခေတ္တံ။ ဝေရ်ပျံ့နှံ့သောင်း။ သျှင်အပေါင်း

တနာတိ။ ပါဘိ အများ။ ပတ္တမြားနှင့်။ ဥဿဘယာ။ ပြယားနီ
 လာ။ သန္တာစိန်ကြောင်။ ပြူရောင်ပုလဲ။ မြဲခဲဂေဟိတ်။ လျှံဖိတ်
 ရည်ရှင်။ ပူဇော်ရင်လျက်။ သဘင်ကျင်းကျင်း။ ပွဲကြီးခင်း၍။
 မင်းလည်းခန့်ချုံး။ အားလုံးမကျန်။ ဖူးထွာပန်ရှင်။ နက်ဖြန်ညဉ့်
 က။ ရွှေစက်ကြွလော့။ လောကဗန္ဓု။ သဗ္ဗညုလျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂံ။ သျှင်
 များရံလျက်။ ထွန်းလျှံညီးညီး။ ရွှေရည်စီးသို့။ မင်းကြီးသုန္ဒေါ။
 နေတော်ဌာန။ ကပိလနှင့်။ ရာဇဂြိုဟ်မည်။ ဤပြည်အခြား။ ခရီး
 ကြားဝယ်။ အများ ပရိသတ်။ ရှိညွတ် စည်း ပေါင်း။ ကြံကုန်
 ရှောင်း၍။ တဲးကျောင်းသာစွာ။ ပြုနှင့်လာသည်။ သင်္ချာချင့်
 တွက်။ ခြောက်ဆယ်ရက်ကို။ ပန်းသက်မယူ။ မည်သူမကျန်။ အ
 ချိန်တန်ဖြင့်။ မလွန်မစောင်း။ ထေရ်နှစ်သောင်းတိ။ လူကောင်း
 သမာ။ နောက်တော် ပါသား။ အခါ ခပ်သိမ်း။ သာချမ်း ငြိမ်း
 လျက်။ ပန်းစိမ်းရိုးကာ။ ရိပ်သာဆိုင်းဆိုင်း။ ပြိုင်းရရိုင်းလျှင်။ ကွန်
 တိုင်းစက်တော်။ ချထောက်ရော်၍။ သွားပျော်မငြီး။ စီရင်ပြီး
 သည်။ ။ဝေးနီးဗိုလ်ဗိုလ်မျှတည်း။ ။

၇၄။ တခြားတခြား။ ရပ်ရှစ်ပါးမှ။ တိုင်းကားနိုင်ငံ။ ဂရုဓံ
 ဖြင့်။ ကောင်းကြံဖြောင့်ဖြောင့်။ တရားစောင့်သား။ ရှစ်သောင်း
 လေးထောင်။ မင်းကုန်အောင်လည်း။ လက်ဆောင် များစွာ။
 ပဏ္ဏာကာရ။ လှူဘွယ်စသား။ ဒါနဝတ္ထု။ ပြုအံ့ပန်းကြီး။ အပြီး
 ပြီးလျှင်။ ခရီးကြိုလင့်။ ရေကြောင်းသင့်မှု။ ရေဖြင့်စံသွား။ မင်း
 တို့အားကား။ လှော်ကားအိမ်ဆောင်။ ရွှေဘောင်ရွှေလောင်းပဲ့
 ပေါင်းပြောက်မွမ်း။ တမ်းခွန်ရောင်ထင်။ သံရှင်ခတ်တီး။ ညီးရ
 ရိုးတိ။ လှေကြီးထေလျှင်။ မြစ်ခွင်စုန်ဆန်။ သံဂွန်ကျိုက်ကျိုက်။ ဦး
 စီဆိုက်၏။ ကြည်းနှိုက်အုပ်ထွေ။ တောင်ခြေအခင်း။ အကြင်
 မင်းတုံ။ ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား။ လေးပါးစစ်အင်။ ကျင်းလျက်ပင်
 တည့်။ မွမ်းဖြင်ပရိသတ်။ ရံမှူးမတ်နှင့်။ ဆွတ်ဆွတ်သဒ္ဓါ။ စေတ
 နာကြောင့်။ လျှင်စွာစိုက်စိုက်။ ဇူးနှင့်လိုက်၍။ အမြိုက်ဝေဌ။
 ရန်ခွလျှင်။ ပွင့်စဆဲးဆဲး။ ကျော်ဆင့်ကဲလျက်။ ရဲရဲသစွာ။

မြိဟ္ဗာသန္တာန်။ မုဋ္ဌာန်ရုရူ။ မာဂဓဖြင့်။ လျှင်ထွကြိတ်ကြိတ်။ မုက္ခ
 ပါဌ်တိ။ တွတ်တွတ်ညှင်းညှင်း။ သာခြင်းချေးချေး။ ပျံမွှေးအ
 ကျော်။ တရားတော်ကို။ ကြားသော်သဒ္ဓါ။ ဘာသာစရိုက်။ လူ
 ဗိုလ်လိုက်ဖြင့်။ နားနှိုက်ဝင်နေ။ သိကုန်လေသော်။ စိတ်စေတ
 နာ။ ကုမုဒါဟု။ တရာအထပ်။ ကြိုင်နှံ့စပ်မျှ။ သုံးရပ်နတ်၊ လူ။
 ဝိတုန်းဟူသား။ အူအူ သောင်းသောင်း။ ပျားအပေါင်းတို့။ ပျံ
 လှောင်းဇေးမြက်။ ရွှေကြာရက်ကို။ စုံမက်ဝမ်းတွင်။ သောက်ကြ
 ချင်သော်။ အရှင်သူကြီး။ ယှိရာမိုး၍။ ခရီးသွားဆက်။ မျှော်လင့်
 လျက်သည်။ ။ ဦးထက်ကြာငုံကြာငုံတည်း။ ။

၇၅။ *တရားတပါး။ အမျိုးပြားသား။ ပုဏ္ဏားမြန်မာ။ ဗျာ
 ပါစင်းကြန်။ ကြန်တန်ပျော့ရွှမ်း။ ကမ်းယံပြုမြို့။ သထုံတလိုင်း။
 စဉ်တိုင်းသက်သား။ ကုလားပန်းသေး။ ရပ်ဝေးကျည်းလို။ သိန်း
 ဗိုဋ်ဗာလိ။ ဗေဓိပင်ကာ။ ဘာသာသင်းတွဲ။ ရပ်လှဲတထူး
 ကန်တူး နားဘက်။ တရက်သူလှီ။ စာလိအဘက်။ အိပ်ပက်
 စဏ္ဍား။ ယိုးဒယားနှင့်။ တခြားသင့်ထောင်။ ပလောင်လဝ။ သုန္ဒ
 ထူးဆန်း။ ရှမ်းယွန်းဦးပြည်း။ မျက်နှာမည်းနှင့်။ ကသည်း၊ က
 ရင်။ စုံအင်ချင်း၊ လင်း။ တနင်္သာရီ။ ဇော်ဂီသိပ္ပ။ ကုလားနဟု။ တရား
 တပါး။ ပြားသားအထွေ။ ဇမ္ဗူမြေတွင်။ နေသားခန့်ချုံး။ လူ့အ
 လုံးလည်း။ ရွှေကုံး ရတနာ။ ကြည်စွာ ပြတ်ပြတ်။ ဝိတိညွတ်
 လျက်။ မျက်မှတ်ကြေးမုံ။ ရှုတုံတုံလျှင်။ စုံစုံမက်မက်။ ကြားခက်
 လျက်သည်။ ။ ကျူးရက်ချာရုံချာရုံတည်း။ ။

၇၆။ အများအများ။ ထပ်လတ်ပွား၍။ မအားခြေချ။ တိုး
 ကြဦးစီ။ ကိုယ်ချင်းမိလျက်။ ပည်းသိထက်ဝန်း။ သိန်း၊ သန်း
 သင်္ချာ။ ရောက်လာ ပြောထူ။ အကြင်လူတို့။ အယူ ဝမ်းတွင်။

* စွယ်စုံကျော်ထင်အဖြေကျမ်းဒုတိယအုပ်၊ ပုဏ္ဏနံပါတ် ၁၁၁၄ ဝိထာဇ္ဇနာ
 နှင့် (ဤပျို့) လူမျိုး အရေအတွက်မတူ။ ။ ပိုဒ်ရေ ၇၄ တွင်။ တခြားတခြား
 ဟူ၍ ၎င်း။ ပိုဒ် ၇၆ တွင်။ အများအများ ဟူ၍ ၎င်း။ စပ်သည့်အတိုင်း။ ဤပိုဒ်
 ဦးလည်း။ တရားတပါးဟု ယှိသင့်လျက်။ ထရားတပါးဟု ကာရန်ကိုလဲ၍ စပ်
 ဆိုသည်။ ။

ကိုယ်စီပင်လျှင်။ ဖူးချင်ထပ်ယှိ။ ကြည့်ဘိစတုံ။ ဖြင်ပုံပရိသတ်။
 ရှိညွတ်ဝမ်းခြောက်။ မျှစင်လောက်ဝယ်။ တယောက်ငါ့မှာ။ ငါ့
 ဘို့သာတည့်။ မဟာဇိနော်။ သုံးလူ့ဘော်ကား။ သံတော်မြရည်။
 ဟောပေသည်ဟု။ ဆော်တည်ကြကုန်။ ပြင်းဟုန်သဒ္ဓါ။ ဥပမာ
 မူ။ သော်တာစန္ဒ။ ကောင်းကင်ဝဝယ်။ ဆွဆွငြိမ်ဝါ။ လူတကာ
 တို့။ မျက်နှာအဆီ။ ထွန်းဖြိတည့်တည့်။ ပဘာထွည့်သို့။ လပြည့်
 သဖွယ်။ ဆန်းတကြယ်လျှင်။ ခြောက်သွယ်ရောင်ထူ။ သဗ္ဗညု
 တုံ။ အတုမယှိ။ ပြောင်ပြောင်ညိမျှ။ သတိပဋ္ဌာန်။ ကျေးဇူးမွန်
 တိ။ ကျွတ်တန်သသူ။ ကျွတ်စိမ့်ဟူ၍။ ဇမ္ဗုဒိပါ။ ကျွန်းမျက်နှာ
 ထက်။ သစ္စာလေးပါး။ ပွင့်လတ်ငြားက။ တရားခမ္မံ။ ဘဝဂ်လျှံမျှ။
 ကျော်သံ မဆုံး။ ပန်းနှယ်ကုံး၍။ အားလုံး အားထား။ ဇေတုငြား
 ဖြီးခြောက်။ ပြည်ရွာရောက်လည်း။ တခေါက်ထင်ထင်။ မြင်ချင်
 ရှုပြန်။ အဘန်ဘန်လျှင်။ မလွန်ခဲးရက်။ မြတ်စုံမက်သည်။ ။ ဖူး
 ထျက်လာတုံလာတုံတည်း။ ။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို မည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်း၊ မိထွေးတော်ခေါ်တ
 စိ။ ခြောက်သားတော် ယသော်ဓရာမှာလိုက်သော အခြင်းအရာနှင့်၊ ဇမ္ဗုဒိတ်
 ကျွန်းသူအားလုံးတို့သည်ဖူးမြင်ကုန်သောအခန်းတည်း။ ။

တေသုတေသုပဒေသေသု၊ ဒေဝါမာနုသကာဥဘော။
 ဂန္ဓမာလာဘိပူဇေန္တိ၊ သမယောတေဉာတိဒဿနေ။ ။

၇၇ ။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော်။ ကြီးနုဘော်ဖြင့်။ မမြော်စဘူး။ ကျေး
 ဇူးဆန်းကြယ်။ ပျိုနုရွယ်က။ အံ့ဘွယ် များထွ။ ဒေဝီလလျှင်။
 ဘွားစဖူးထွာ။ လက္ခဏာကို။ ရှုပါစွည့်ချေ။ ညွတ်ရိုသေဟု။
 ကပ်မြေထွည့်မှား။ ဦးစွန်းဖျားထက်။ ဗဝါးရွှေစက်။ နင်းလျက်
 အရောင်။ ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝါ။ မြင်သောခါလျှင်။ သစ္စာလေး
 မည်။ ပွင့်အံ့သည်ဟု။ ရွှေပြည်အုပ်စိုး။ ဘ ရှိခိုး၏။ ကျော်ဟိုး
 ဖြင်းထန်။ ထိုပြီးလွန်တုံ။ လယ်ထွန်မက်လာ။ ပြုသောခါနှိုက်။ နေ

ဝါကွယ်စိပ်။ သပြေရိပ်တွင်။ စက်အိပ်ပျော်ကြောင်း။ ထိန်းယ
ကောင်းနှင့်။ မတ်ပေါင်းရုံခြုံ။ ရံစေတုံရှင်။ ပူရုံညွှတ်။ မွန်းတည့်
လွှဲလျက်။ ငြိမ်းခြောက်အေး။ အုပ်သည့်ထီးသို့။ ပင်ကြီးဇမ္ဗူ။ ချစ်
သူဆွေး။ ခြည်ရှိန်တားက။ ထိပ်ဖျားဆယ်စုံ။ ရွက်ပြန်တုံချ်။
ကြေးမုံအတု။ သက်မှတ်ရှုလျက်။ ကျွတ်ဆုထင်ရည်း။ အငယ်
တည်းက။ မည်းမင်းကျော်။ သုဒ္ဓေါဒန။ ကားဆမြတ်ကြင်။ နှစ်
ကြိမ်စင်သည့်။ ဦးတင်ကော်ရော်။ ရှိပူဇော်သည်။ လူ့ဘော်တ
မွတ်။ သုရားမြတ်။ ။ တုံထွတ်မြတ်စွာ။ ဆကာမာနိုက်။ သဒ္ဓါ
ကြည်ယုံ။ နတ်တို့တုံလည်း။ အဟုံဖြင်ညီး။ လမ်းစဉ်မှီးချ်။ ခရီး
ထက်ခွင်။ ပွဲသဘင်ဖြင့်။ ရိုးပြင်ပိတ်မျှ။ လာကုန်ကြသား။ သုမ္မ
မြေစိုး။ ရုက္ခမျိုးတိ။ တန်းခိုးကြီးစွာ။ ဂန္ဓဗ္ဗာတို့။ ညီညာပေါင်း
ညှိ။ သန္တုသိတ။ သုယာဝ်စသား။ ပဉ္စမာလီ။ အညီညွန့်။ အကံရ
နှင့်။ ဟောမဝတာ။ သာတာဂိရိ။ မာတလိဟု။ မည်ယှိထင်ရှား။
နတ်မင်းများလည်း။ သုရားမြတ်ကို။ ဖူးလင့်ဆိုလျက်။ မဂ်ဖိလ်
ကုန်စယ်။ ရကောင်းဘွယ်လျှင်။ ထွယ်ပယ်ရင်းထုတ်။ ကြိုးကုတ်
လုံ့လ။ စေ့ပျိုးမှတည့်။ လောဘမြေးရိ။ ဝိဇ္ဇာပြီသား။ ဒိဋ္ဌိဝါဒ။
ရိက်မောဟကြောင့်။ ဩဗာမြစ်ယဉ်။ သံယောဇဉ်ကို။ ဖဲကြဉ်
လွတ်နှိုင်း။ ကူးခတ်ပိုင်ချ်။ မပြိုင်ရန်သူ။ သေမင်းဟူလည်း။ မပြု
ထွာလျှင်း။ ဘေးမှကင်းသား။ သာချင်းပြည်မွန်။ မြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့။
မကျန်သွေးဆောင်။ ရောံလျှင်းအောင်ဟု။ တိမ်တောင်မြင့်ဖျား။
တိမ်ကြားရပ်မှ။ ကိုယ်ထင်ပြချ်။ နေ့လနတ်သား။ နတ်အများ
နှင့်။ သိကြားရှေ့တည်။ ရှိဦးရည်လျက်။ ခြောက်ပြည်ရပ်ထင်။
ဖူးထွာကျင်သည်။ ။ ကောင်းကင်အန့်အစပ်တည်း။ ။

၇၀။ အသီးအသီး။ ကုသိုလ်ကြီးချ်။ ထိုပြီးတရပ်။ နေ
မှတ်အပ်သား။ အကွပ်စိုးမှူး။ ဘီလူးကုမ္ဘာ။ ယုဂန်ထိပ်ဖျား။
နတ်လေးပါးနှင့်။ သိကြားယုံကျ်။ ဝိသကြိုလည်း။ ပဇ္ဇန်ဖျန်း
ဆွတ်။ သူရသာတေ။ မဟောသရ။ ဇဝနဟု။ သောမယာမာ။
မဟာဂိရိ။ မဏိမေခလော။ ဂင်္ဂါရေစိုး။ နတ်မျိုးဖုတ်ပြိတ်။ ပရ

မိတ်သွာ။ ကဝါလရိုင်း။ နေ့တိုင်းမချာ။ ရောက်နှင့်ထွာလျက်။
 သဒ္ဓါ ရှင်းရှင်း။ တရားမင်းဝယ်။ သီတင်းအားထုတ်။ ဥပုသ်ရှစ်
 မည်။ ဆောက်တည်ချင်လွန်း။ ဝီတိပွန်းလျက်။ နတ်ပန်းဖျော်
 ဖျော်။ ပူဇော်အားရမ်း။ မလ္လာပန်းဖြင့်။ ရှင်ဝမ်းမြောက်မြောက်။
 ကျူးသံထောက်လျက်။ တယောက်မလွတ်။ ရှိညွတ်ကိုယ်စီ။
 လက်အုပ်ချိ၍။ ပန်းသီပန်းကုံး။ ထွဆုံးပန်းခိုင်။ စွဲလျက်ကိုင်၍။
 ပညးလှိုင်ဂုဏ။ သုံးလူ့ဘကို။ မျှော်ကြပြောပြော။ ရှုမိန်းမော
 လျက်။ စိတ်စောကြည်လင်။ ဦးထိပ်တင်သည်။ ။ သောင်း
 ခွင်အတ္ထံအထပ်တည်း။ ။

၇၉။ အဖြိုးအဖြိုး။ ရှုမငြီးသား။ ခရီးဦးကြို။ ဖူးလင့်ဆို
 လျက်။ မြင့်မိရ်အထိပ်။ သာချမ်းရိပ်ဖြင့်။ သုံးကျိပ်သုံးပါး။ ကစား
 ပျော်ဌာန်။ နန္ဒဝန်သို့။ တသွန်စပ်ကြ။ မွေ့လျော်ထွသား။ စိတ္တလ
 တာ။ ဥယျာဉ်သာဝယ်။ ကလျာမဇ္ဇ။ ဇမ္ဗ။ နဒီ။ ဆွတ်ခဲ့သိ၍။ တူ
 ညီလေးမည်။ မျိုးဆွေသည်နှင့်။ ချစ်ကြည်စံပ။ မေတ္တာဌ၍။ မာ
 စာလုလင်။ စီရင်တတ်ပွန်။ ဧရာဝတီထက်။ ဝေဘန်မျှော်ရှု။ အမှူး
 ပြု၍။ ကောင်းမှုဆောက်တည်။ ရွှေပြည်သိကြား။ ငှေးဦးသွား
 မူ။ အများကြွရွှေ။ သုံးကုဇေနှင့်။ မြတ်ထွေခြောက်သန်း။ ရံပတ်
 ဝန်းလျက်။ ပျံ့မွန်းကြိုင်စွာ။ မြန်သုခါတိ။ နန္ဒာကန်ရေ။ ယူခပ်
 လေ၍။ မြုတေဖဝါး။ ခြေတော်ဖျားကို။ ညွတ်တွားလပ်ဖျန်း။
 ချမ်းရေသွန်းလျက်။ နတ်ပန်းပွင့်ထီး။ သီကုံးကြီးဖြင့်။ ခရီးလမ်း
 ခွင်။ ပူဇော်ကျင်သည်။ ။ ကြောင်းလျှင်မဆံ့မလပ်တည်း။ ။

၈၀။ အဆီးအဆီး။ သမ်းခရီးနှိုက်။ ဖြင်ကြီးခပ်မျှ။ စိုးကုန်
 ကြသား။ ရုက္ခသစ်ပင်။ မြေပြင်ကုန်းကျင်း။ အိုင်၊ အင်းချောက်
 မြောင်။ တောတောင်လယ်ယာ။ အိမ်မှာမှောင်ရောင့်။ စောင့်
 သည့်ရွာပြည်။ နေသည်မကျန်။ ထိုမှလွန်သား။ ယုဂန္ဓရ။ ဣသိန္ဒ
 ဟု။ ကရဝိက။ နေမိန္ဒနှင့်။ သုဒဿန။ ဝိနတက။ အဿကဏ္ဍာ။
 ဂင်္ဂါပေါ်ရန်း။ ခြားဆီးမွန်းလျက်။ နေဝန်းစက်ရောင်။ သုံးကျွန်း
 ဆောင်၍။ ညဉ့်မှောင်ထက်ဝန်း။ ပတ်လည်ထွန်းလျက်။ ရံသန်း

ဌာန။ မြင့်မြူးလှသား။ စကြဝဠာ။ သင်္ချာကျယ်မြတ်၊ တံတိုင်း
ထွတ်ထက်။ နေမှတ်တသွန်။ ဘုံဗိမာန်တွင်။ နတ်မွန်အပေါင်း။
နတ်သူကောင်းလည်း။ လမ်းကြောင်းအဆီ။ လက်အုပ်ချိန္တံ။
အင်္ဂါရသ။ ဗုဒ္ဓဝိရော်။ ဘက်မဲ့ကျော်သား။ သုဒ္ဓေါဒန။ မင်းလှ
ချစ်သား။ မြတ်ဘုရား၏။ တရားမြတ်လွန်း။ နိဗ္ဗာန်ပန်းကို။ ဝန်း
ဝန်းကုံးပြီး။ ယဂင်ကြီးဖြင့်။ ညီးညီးရောင်ထင်။ ဦးနှိုက်ဆင်
လျက်။ အကြင်နတ်လူ။ အတူတူလျှင်။ စင်ဖြူညစ်ကြေး။ ဇာတိ
ဝေးလျက်။ သေဘေးမထိ။ မယှိဇရာ။ ရောဂါဘယ။ သောက
ပယ်နှိုင်း။ ထွတ်ဖျားတိုင်သား။ ပြည်ခိုင်နဂိုရ်။ ငြိမ်းမဂ်ဖိုလ်
သို့။ ရောက်လိုသောအား။ လွန်ကြီးစားလျက်။ တရားနာချင်။ လာ
ကုန်ကျင်သည်။ ။ ဆောလျင်မဝံ့မရပ်တည်း။ ။

၈၁။ အကြီးအကြီး။ ခုံမြောက်ပြီးမှ။ အသီးစိုးပိုင်။ ကွပ်
ညှပ်နှိုင်းသား။ လက်ခိုင်ယက္ခ။ ပုဏ္ဏကနှင့်။ ဝဿဝရော။ တာ
နောယက္ခ။ အသမုခိ။ ဒဿရိတို့။ စန္ဒိကျော်ရှိန်။ သုရိန်တက္ခ။
ဒေဝိန္ဒဟု။ အာဠဝက။ ကုသမင်းစိုး။ ဗိဿနိုးနှင့်။ တန်းခိုးပြင်း
ထန်။ ဝေဿဝဏ်လည်း။ စိတ်သန်ကြည်လင်။ မြတ်ချစ်သျှင်ကို။
ဦးတင်ညွတ်တိမ်း။ သဒ္ဓါရှိမ်းလျက်။ နတ်စိမ်းမိစ္ဆာ။ ဖဲလေခွါဟု။
သံဝါမွန်းမွန်း။ နှင်ထိုက်တွန်း၍။ ဆန်းသားကျေးဇူး။ ဘော်သုံး
ဦး၏။ မီးရှူးတန်ဆောင်။ စောဘုန်းခေါင်ကို။ လွှဲရှောင်နှင့်
ထွေ။ ပုန်းကွယ်လေဟု။ ဆိုပေ ဖြန်းဖြန်း။ ငြိမ်းလျက်မန်းက။
ရွံ့လွန်းခန့်ငြား။ ကျွန်းတပါးသို့။ ပြေးသွားရှောင်ခွါ။ နတ်မိစ္ဆာ
တို့။ သံသာရှေးဖြစ်။ ကျင့်ခြင်းညစ်၍။ သျှင်ချစ်ဘုရား။ သုံးလူ
ဖျား၏။ တရားရသာ။ မကြားပါသော်။ မိစ္ဆာအလို။ နောင်တဆို
လျက်။ ထိုထိုရပ်မှ။ ဖဲလေရ၍။ အားကျမာန်ခွံ။ လွန်ကြောက်ရွံ့
သည်။ ။ စိမ်းဆွံ့မဝံ့မကပ်တည်း။ ။

၈၂။ အပြီ အပြီ။ ထုံးသွေး သိ၍။ ညီညီ ညွတ် ညွတ်။
သမာနတ်တို့။ သိတတ်ကိုယ်ရမ်း။ ရှာစူးစမ်းသော်။ ပေါ်လွှမ်း
စကား။ နတ်တို့ ရွာမှု။ သာသာ ပျော်ပျော်။ မွေ့လျော် စလို။

ကုသိုလ်မပွား။ တရားမရ။ အနိစ္စနှင့်။ ဒုက္ခဘန်များ။ အနတ္တားဟု။
 စက်သွားအသွင်။ စောင့်လျက်ပင်ကို။ မထင်မေ့ကျန်။ ဘုံဗိမာန်
 နှိုက်။ လွန်သည်နေ့ရက်။ နတ်တည်သက်ဖြင့်။ ချင့်တွက်သွေး
 သန်။ ကြမ္မာကုန်က။ မျောစုန်သောယောင်။ သင်းဘောဘောင်
 လျှင်။ ခနောင်ဝဲစပ်။ တံပိုးကပ်၍။ ကူးခပ်မသေ။ ပါယ်လေးရွာ
 နှိုက်။ တဏှာနှောင်ချည်။ မြစ်ရင်းစည်ခဲ။ လှူပြည်တမူ။ ဇမ္ဗူဒီ
 ပါ။ ကျွန်းမြတ်စွာထက်။ ဥက္ကာမုခ။ မင်းလှမျိုးစစ်။ ဘုရားဖြစ်
 ၍။ ကျော်လှစ်အဝှန်း။ ပွားပြန်ခြင်းရာ။ ထိုနတ်မှာထက်။ သစ်ထူး
 တက်အံ့။ ရမ္မက်ဒေါသာ။ ထောင့်ငါးရာနှင့်။ ဇရာ၊ သောကာ။ ဗျာ
 မိစသား။ ချစ်ကြကွာခြင်း။ ဘေးတိကင်းလျက်။ သေမင်းယ
 မက။ လက်ခြေချသား။ ပြည်မရွှေမြို့။ ချမ်းရိပ်သို့လျှင်။ လှူတို့
 နိဗ္ဗာန်။ ရကုန်မှန်လိမ့်။ ဆော်ဖန်ညီညွတ်။ မူးလှာလတ်ဟု။ မည်
 မှတ်စကား။ ဆိုကြပြားသည်။ ။နတ်များဦးတိုင် ဖွဲ့ထွင်
 တည်း။ ။

၈၃။ တညီတညီ။ ကုံး၍။ စိမ့်။ သိသိကက။ နတ်မိန်းမ
 တို့။ ရှေ့ကစံသွား။ နတ်ယောက်ျားမူ။ ပန်းပွားလှုပ်လှုပ်။ ဖြည်း
 လေယပ်လျက်။ ကျူးရပ်တသီး။ ဗြဟ္မာကြီးလည်း။ ရွှေထီးနေ
 တား။ နတ်သိကြားကား။ ငါးပါးဝန္ဓနာ။ ကြည်စွာရွှင်းရွှင်း။
 ခရုသင်းကို။ မှုတ်ခြင်းမြဲမြဲ။ ဝန္ဓဗ္ဗကား။ ဇော်တအအံ့။ လွှမ်းခြုံပြ
 ယား။ ယွတ်များသန္တာ။ နီလာအင်္ဂါ။ လက်ထောက်ချစ်
 ဘွယ်။ အနွယ်ပတ္တမြား။ ညှို့များမြဲချည်။ သာသည်ညှင်းညှင်း။
 မြည်ခြင်းလေးထွေ။ လက်သံခြေဖြင့်။ မြူတေဂုဏ်တော်။ ပတ်
 ဇွံကျော်သည်။ သုဒ္ဓေါစောလောင်း။ မင်းကောင်းချစ်သား။
 ဘုရားငါ့သျှင်။ နာစေချင်ဟု။ ညှို့ခွင်မလျှော့။ မလျှော့မတင်း။ အ
 ခြင်းခြားနား။ သုံးလှူများ၏။ ထံပါးနှိုက်တွင်။ စောင့်လှာကုင်
 လျက်။ နတ်ရှင်သိကြား။ ပျော်ပါးစိမ့်မည်။ နာသည်မငြီး။ သာ
 စွာတီး၍။ ခရီးစဉ်စိုက်။ နောက်တော်ထိုက်လျက်။ ရထိုက်ရာ
 ရာ။ သကဒါနှင့်။ သောတာပန္န။ နာဂါမ်စသား။ ရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်။

နဂိုရ်အိမ်။ မြိုက် စည်းစိမ်ကို။ ပျော်ငြိမ် ရကြောင်း။ ဆု
ထောင်းနတ်များ။ သဒ္ဓါပွားသည်။ ။တတ်အား မူးမှိုင်းမဲ့၏။
တည်း။ ။

၈၄။ ဤသို့ဝန်းဝိုက်။ ဂါထာပိုဒ်ဖြင့်။ မကိုဋ်၊ သရဗူ။ သုံး
ပါးလူ၏။ မှန်ကူတန်ဆာ။ လောကနာကို။ ဥဒါယိထေရ်။ မှတ်
ကြံစည်တိ။ နှုတ်ရည်ကောင်းမွန်။ အားလုံးသွန်လျက်။ လျှောက်
ပြန်အကြောင်း။ ပန်ထွာထောင်းသား။ တပေါင်းပုသ်ထွက်။
ခါသင့်ရက်နှိုက်။ နံနက်ညဉ့်က။ ကပိလသို့။ ပါဒနက်သန်။ ဝေ
ဇ္ဇဝန်မှ။ နက်ဖြန်ကြွပြောင်း။ ရံနှစ်သောင်းနှင့်။ လမ်းကြောင်း
ရှေ့ရှု။ ချီတော်မူက။ ဟူသည်အတိုင်း။ ထုံးပိုင်းမချန်။ မြန်သန်
မယွင်း။ ပြည့်စုံလျှင်းသည်။ ။မှန်ကင်းစိုက်သည့် သဘွယ်
တည်း။ ။

ဂါထာခြောက်ဆယ်ပျို့ စာကိုယ်ပြီး၏။

နိဂုံးလင်္ကာ။

(က) မှတ်လော့နောင်လာ။ သိစိမ့်ဌာဟု။ ပညာပဋိဘာန်။
ကျေးဇူးမွန်သား။ နိဗ္ဗာန်ပစ္စယော။ သမ္မောသုခမ်း။ နိဗ္ဗိတမ်းဖြင့်။
ချီးမွမ်းသာရ။ ဗုဒ္ဓဂုဏော။ ဘုရားဆွေကို။ ရှာဖွေနည်းနာ။ ကြိုး
ပမ်းစွာ၍။ ဤစာမဇ္ဇ။ ပွင့်သည်မူကား။ ဇမ္ဗူလင်္ကာ။ ကျွန်း
မျက်နှာထက်။ တရာ ထီးစင်း။ ထိုမျှမင်းတွင်။ နှိုင်းကင်းသန်
လျက်။ အောင်ချက်ကျွန်းစည်။ ဝတ္ထုပြည်ကို။ အရှည်စံရိုး။ လူ
ထိပ်ရိုးသား။ သတိုးထွတ်ဖျား။ စောတရား၏။ မခြားမြေးမြစ်။
ကောရာဇ်တိ။ ဖြစ်သည်မပျက်။ ခြောက်ဆက်ဘုန်းယို။ ခြောက်
လပြီ။ တွင်။ သီရိသုဓမ္မရာဇာ။ အချာအထွတ်။ သားတော်လတ်
လျှင်။ တမွတ်ရွှေတောင်။ အုပ်စိုးဆောင်က။ အခေါင်မြူတေ။
ကောင်းကင်နေသို့။ သန္ဓေသီရိ။ ရုံးရုံးညိုမျှ။ နရပတိရာဇာ။ မ

ဟာခတ္တိယ။ပေါ်စထွန်းလစ်၊ဓမ္မရာ ဖိဟု။စင်စစ်မင်းကောင်း။
 ဗောဓိညောင်းလျှင်။ ဘေးလောင်း မည်စံ။ ရနောခံက။ နိုင်ငံ
 တိုင်းကား။ ဝန်းလျား ကျယ်စွာ။ လူတကာကို။ မေတ္တာဖျန်း
 ဆွတ်။ ချမ်းစေ တတ်သား။ မင်းမြတ် လက်ထက်။ သုံးပုံနက်
 ဝယ်။သိခက်ခဲးလှ။မာဂကို။ မြန်မာ့ဘာသာ။ ပျို့လင်္ကာဖြင့်။
 ဆိုပါစတုံ။လျှော်ပတ်ရုံလျှင်။မွမ်းထုံဓမ္မာ။ဒေသနာသည်။ ။
 ဂါထာခြောက်ဆယ်ပြီး၏။ထည်း။ ။

ပဌမကမ္မည်း။

(၁) * ဖူးရားမြတ်စွာ။ ကုသိနာနိုက်။ချမ်းသာမြိုက်မွန်။
 နိဗ္ဗာန်ဝင်စ။ထိုကာလနှင့်။ပြီးထဤစာ။သာသနာမူ။ကြာသည်
 မြင့်လစ်။နှစ်ထောင်နှစ်ဖြင့်။ပွားသစ်ခြောက်ဆယ်။ တနှစ်ဝယ်
 လျှင်။ အကျယ် သက္ကရာဇ်။ ရှစ်နှင့်သတ္တ။ ကာလ ကိန်းခန်း။
 အစွန်းကိုးခု။ ဥတုသရစ်။ နှစ်ကား †ဇေယ။ ကဆုန်လလျှင်။
 ပြည့်ဝ ပုဏ္ဏား။ သောကြာဆန်းတက်။ ဆွဲငါးရက်ဝယ်။ လက်
 ကားကရကန့်။ကြိုလတ်တစု။ ပြိုဟ်ရာဟုနှင့်။ဂုရုအထူး။ စန်းမူ
 သိဟ်မှာ။အင်္ဂါမေထုန်။တသုန်နေတိ။ရဝိဗုဒ္ဓ။မိဿအခွင်။မိန့်
 တွင်သောကြာ။သောရာခန့်။ဤသို့စု၍။ကျမ်းပြုဆရာ။ ချီးမွမ်း
 စွာလျက်။ခတ်မှာဆန်းစ။အမြိတ္တနိုက်။လုံ့လရှာမှီး။ ဤစာပြီး
 ၏။ ကောင်းခြီးနဲ့မော်။ သာဓုခေါ်လျက်။ ဂုဏ်တော် တရား။
 နှုတ်ဝယ်ထားက။ လေးပါးပါယ်ရွာ။ လွန်နိုင်စွာ၍။ချမ်းသာ
 သုံးတန်။ စံစားလွန်မှ။ ပြည့်တန်ဆုကြီး။နိဗ္ဗာန်နီး၏။ မျိုးသီး

* ပုဂံကျောက်စာဟောင်းများတွင်၊ ထုရားကို၊ ပုရဟာ-ပုရှာ-ဖုရဟာ-ဖုရှာ
 ဟုရေးထိုးကြသည်။ ထို့ကြောင့်။ ပူဇာရဟ-ပါဠိမှ-ဥ, ရဿကို-ဗိ, ဒိဗာသို့။
 ပ, ကို-ဖသို့။ ဖ, ကို-တ, သို့ပြောင်း၍။ ဇာ, ကျေ။ ဟ, ထွင်-အာဒိဗာရောက်။
 ဝိသန္ဓနိဒ္ဒေးဘော်ပေါက်နှင့်။ ဘုရားဟု-နောက်မှ ဖြစ်လှသည်ဟု ယူရန်ထို
 သည်။

† အဆိုပါသက္ကရာဇ်-၇၇၉-ခုကိုတည်း။နှစ်ခုနုတ်။ ၁၂ စား။တရကြွင်းဖြစ်
 ၍။ဇေယနှစ်ဟူ၏။

လေးခြား။ သူတော်များတို့။ တရားဆီဖီး။ အောင်စည်ကြီးကို။
ညီးညီးပြောင်ပြောင်။ ခါငါးထောင်နှိုက်။ ရှက်ဆောင်လေ့လ။
ခါရုဏာဖြင့်။ မုခဩဇာ။ အရသာဟု။ ပညာ စိတ်ပြား။ နိဗ္ဗာန်
ကြားသည်။ ။ ကျိုးများရှိရာ ဖွေသတည်း။ ။

၂။ ဦးထား ညွတ်စွာ။ မုဒိတာနှိုက်။ ကြည်သာ ဝမ်း
မြောက်။ သဒ္ဓါပေါက်၍။ ချိန်ထောက်ကုသိုလ်။ ပွားစေလို၍။
မဂ်ဖိုလ်အညွန့်။ ကြီးဖြန့်ပညာ။ ဤသည့်စာမူ။ နောင်လာမှတ်ညီ။
ထုရားမြီသား။ လောကီချာန်မြတ်။ သမာပတ်ဖြင့်။ ယုံတတ်ထုန်း
ယို။ သုရုစိလျှင်။ ကဝိပျို့။ ငှါ။ လေးဂါထာဖြင့်။ ထွေသာဂုဏာ။ သုံး
လူ့ဘကို။ သံမြဲပျံပျံ။ ။ ချိုးမွမ်းဘူးသော်။ ကျေးဇူးပင်ကိုယ်။ မြင့်
မိဂ်သမုဒြာ။ သင်္ချာမြေထု။ ဉာဏ်အစုနှင့်။ မြိုင်မှုအထူး။ ကြီး
သောဟူရှင်။ ဖြောင့်ယူမြတ်စွာ။ ထိုပမာလျှင်။ ပညာပွားထို။
ငါတို့ကိုယ်တုံ။ မဂ်ဖိုလ်အကြောင်း။ ရှေးသူဟောင်းတို့။ ဆု
တောင်းတန္တိ။ ပါရမီကို။ ပွက်ချိုဩဇာ။ ဂေါတမကို။ တောင့်တ
ထည့်ကာ။ မထွေသာလည်း။ ဂါထာခြောက်ဆယ်။ နိဒါန်း
ကျယ်ဖြင့်။ ဆိုဘွယ်ချိုးမွမ်း။ သုံးပုံကျမ်းကို။ စူးစမ်းရှာမူ။ အ
သင့်ခူး၍။ ကျေးဇူးရှေ့ခါ။ ဝါသနာကြောင့်။ စိတ်ဖြာကြောင်း
လျား။ အိတ်သွန်ကြားသည်။ ။ ယိုးယားချိပါပေသတည်း။ ။

၃။ စူးစားမြတ်စွာ။ ပြုပြီးရာနှိုက်။ ပညာထိုးထွင်း။ သဒ္ဓါ
ခြင်းဖြင့်။ ပြီးသျှင်း အောင်အောင်။ လုံ့လ ဆောင်လျက်။ ငါး
မြှောင်ဘယက်။ လည်ဝယ်ပက်လျှင်။ သုံးခက်မညူ။ ။ ပန်းတမူ
ကား။ ရှေ့ရှုထိပ်ပြင်။ ဦးနှိုက်ဆင်မှ။ သဘင်သည်နှိုင်း။ ပမာခိုင်း
၍။ နေ့တိုင်းကြည်ညို။ ပွားကုသိုလ်တိ။ ကိုယ်ကိုနှိုးဆော်။ အာရုံ
တော်လျက်။ ရှေးသော်ကာလ။ သုံးလူ့ဘဝယ်။ စိတ္တသုကြွယ်။
လူဆန်းကြယ်ကို။ ဝမ်းဝယ်မြတ်နိုး။ ပုံစံခိုး၍။ ကောင်းကျိုးငှ
ဝေ။ ကြံရှာဖွေလျက်။ မြတ်စေတနာ။ သတ္တဝါအား။ ချမ်းသာ
သုံးပါး။ ဤမှာကားဟု။ တရားတမ်းခွန်။ ဟောပေညွန့်၍။ နိဗ္ဗာန်
ရှေ့။ ကူးမှတ်မူသား။ ဇမ္ဗူဒီပါ။ ဆိပ်သာအခင်း။ ဗောဓိရင်း

နှိုက်။ လေးစင်းဦးတိုက်။ သင်းဘော ဆိုက်လည်း။ သုန်းမြိုက်
 မြတ်မွန်။ လွင့်ခဲ့ဟန်ဖြင့်။ တတန်နောင်လာ။ ရတနာလျှင်။ အံ့ပါ
 များထွ။ အနန္တတိ။ ဘဝလှေလောင်း။ ဘော်သုံးကြောင်းနှိုက်။
 ခနောင်းဝဲလယ်။ တင်ပေကယ်ပိဋ်။ ပေါယယ်ကံ့င။ မေတ္တ
 ယျတွင်။ ခဏသ္မင်္ဂါ။ နှိုးရင်းရှာလျက်။ ဥစ္စာအပြား။ ခုနစ်ပါးကို။
 သိုထားမြီးအောင်။ ကံကျွေးဆောင်ထွက်။ တတ်ခေါင်ကြံစည်။
 ဖူးအံ့ရည်သာ။ ရွှေပြည်သွားဘော်။ ဂုဏ်ဖြင့်ဆော်၍။ သူ
 တော်တို့အား။ စိတ်သန်ပွားသည်။ ။ ကြီးကြား ညှိပါပေသ
 တည်း။ ။

၄။ ထူးခြားတတ်ပါ။ ချဉ်ခါနှိုက်။ ချမ်းသာအရ။ မေတ္တာ
 ဌထွက်။ ဘဝသုံးထပ်။ လူတို့ရပ်ကား။ နေဝပ်မကျ။ တကြွကြွ
 လျှင်။ သုခမမြီး။ ရောရာလွှဲလျက်။ ဆင်းရဲချမ်းသာ။ ပြောင်း
 ပြန်ကာလျှင်။ ကြမ္မာရှေ့ရည်။ ဉာဏ်ခြောက်စည်ဖြင့်။ ရှစ်မည်
 ကြီးစင်း။ ထောင် ညွတ်ကွင်းကို။ ရှင်းရှင်းပယ်ချွတ်။ မဂ်ဖြင့်
 သတ်၍။ ချေချွတ် ပါကြောင်း။ ဆုမွန် တောင်း ထွက်။ ဖြစ်
 ဟောင်းလွန်က။ သံဝေရ၍။ လောဘနိုင်ငံ။ များမဆံတည့်။ ပုံစံ
 တူလျော်။ ငါသို့သော်မူ။ မဟော်သခါ။ ပညာနှိုင်းဆ။ ဝိရရသို့။
 ဖြူဆွနှလုံး။ စင်ကြယ်သုံးလျက်။ ကျင့်ထုံးမှတ်ပိုက်။ ချမ်းသာ
 မြိုက်ကို။ စိုက်စိုက်ရှေ့ရှု။ အရချ။ ။ ဖြောင့်ယူသဒ္ဓါ။ သံသရာ
 လည်း။ မြတ်ရာရကြောင်း။ ကုသိုလ်လောင်းလျက်။ လှူပေါင်း
 ပစ္စည်း။ တဖြည်းဖြည်းလျှင်။ မိတည်း သျှင်ကျော်။ ပွင့်လတ်
 တော်မူ။ ရှေးသော်အခါ။ သုမေခါလျှင်။ အင်္ဂါရှစ်ပါး။ ဈာန်တ
 ရားနှင့်။ သုရားဖြစ်၍။ ကြိမ်လတ်တွေ့သို့။ အောက်မေ့ခိုလျက်။
 နှုတ်မပွက်တည့်။ ရေစက်သွန်းပေ။ သန္တရေကို။ သက်သေ
 မှတ်လျက်။ ဘဝဂိစိ။ နှံ့သိတိုင်ကြား။ မိဋ္ဌာန်ထားသည်။ ။
 မိုးဖျားထိပါစေသတည်း။ ။

၅။ ကူးခြားနုတ်ရွာ။ တုသိတာနှိုက်။ သစ္စာရင့်ညောင်း။
 မိတည်းလောင်းလျှင်။ တသောင်းမြေထက်။ လှူပြည်သက်၍။

ရေစက်သွန်းရာ။ ကြိမ်များစွာလျှင်။ ဆယ်ဖြာပါရမီ။ ဖြည့်တိုင်း
 ညီ၍။ ဘော်မြီရိုင်းပင်း။ ခုက၊ ရင်းမှု။ ပင်မင်းကံ့ကော်။ ပွင့်လတ်
 သော်လျှင်။ သူထော်ထိုအား။ အင်ရှစ်ပါးနှင့်။ ဆုရားမြတ်နှိုက်။
 မူးရန်ကြိုက်က။ ရထိုက်ဆက်ဆက်။ ဗျာဒိတ်စက်နှင့်။ စုံမက်
 ရည်ငံ။ တည့်မတ်သံရှင့်။ ပုဂံ၊ မြင်စိုင်း။ စစ်ကိုင်းပင်းယ။ အင်းဝ
 ဟူသည်။ ဆုံနန်းတည်က။ ရုံးစည်အမျိုး။ တို့ဘေး၊ သိုးကား။
 မတ်ရိုးမင်းစည်။ ကောင်းဆက်ရှည်၏။ ဤသည်ပညာ။ ဝါသ
 နာကြောင့်။ ဆိုပါသည်။ အကြင်သူအား။ ကြည်ဖြူကုသိုလ်။
 ပွားစေလို၍။ ထိုထိုမျှ ကျမ်း။ မသင်ကျမ်းလည်း။ စူးစမ်းရှေ့၊
 နောက်။ သဘောထောက်လျက်။ လျှောက်လျှောက်ပတ်ပတ်။
 လောက ဝတ်တွင်။ အတတ် သင့်ရုံ။ ပိုက်အာဂုံတိ။ ညွှန်းတုံ
 တရား။ နိဗ္ဗာန်ကြားသည်။ ။ ဝိုးဝါးသိပါစေသတည်း။ ။

ဒုတိယနိဂုံး၊ တတိယနိဂုံးပြီး၏။

၁။ အပ္ပမာဏော်။ အဟော်ဗုဒ္ဓိ။ တုမယှိသား။ ဣတိပိ
 သော။ နက်ကျယ်ပြောလျက်။ သျှင်စောလူ့ထွတ်။ ရုဏ်ထော်
 မြတ်နှင့်။ မချွတ်မပြား။ ဤတရားကို။ မျိုးခြားလေးတန်။ သူထော်
 မွန်တို့။ ရဋ္ဌာန်ကရိုဏ်း။ ဆိုသောတိုင်းလျှင်။ အားလှိုင်းလုံ့လ။
 ဓာရဏဖြင့်။ မုခတန်ဆာ။ ရတနာဟု။ ဣရိယာပိုထ်။ လေးပါး
 ကြိုက်လျက်။ ကိုယ်နှိုက်မကွာ။ ဆောင်ရွက်ပ၊ မူ။ ရောဂါဒုက္ခ။
 သောကမြူမြေး။ ကင်းစင်ဝေးလျက်။ ဘေးအန္တရာယ်။ လွှဲဖယ်
 ကြည့်ဖဲ။ စည်းစိမ်မြီးလျက်။ ကြိုခဲးတုံစွာ။ သာသနာတွင်။ ခန္ဓာ
 တည်လျက်။ စီးပွားတက်၍။ ။ အသက်ရှည်စေ ကုန်သ
 တည်း။ ။

၂။ နရနာထော်။ သုံးလူ့ ဘော်တို့။ ပူဇော်ခံထိုက်။ ဦးထိပ်
 နှိုက်လျှင်။ မကိုင့် သရဖူ။ ဆောင်းမှတ်မူလျက်။ မဇ္ဇ။ သိရိ။ ပျံ့ညှိ
 ကြိုင်ကြိုင်။ ဘဝင်တိုင်သား။ ကြီးခိုင်ခူဘော်။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၏။ ထွေ

ငေါ် ဖြစ်လား။ ဂုဏ်တော်များကို။ တတ်အားသမျှ။ ကုသိုလ်ဌ
 ၍။ ထက်မှကာမာ။ ခြေထပ်ရွာနှင့်။ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်။ အပါယ်
 လေးပါး။ တခြားလူပြည်။ ကျင်လည်ကြစွာ။ သတ္တဝါတို့။ ချမ်း
 သာသုံးသီး။ စံစားပြီးမှ။ မြို့ကြီးသုခ။ နိဗ္ဗာန်သို့။ ရောက်ရသော
 တိ။ ဖြစ်ကုန်ဘိလျက်။ မယှိမ့်သမ်း။ ပျော်ငြိမ်းချမ်း၍။ သုတ်ချမ်း
 မွေးတွင်း။ ကြောင့်ကြကင်းလျက်။ အခြင်းမွေ့သိမ်။ ဗျာပါငြိမ်
 ၍။ ။ စည်းစိမ်တည်စေကုန်သတည်း။ ။

၃။ ဝယခါကျော်။ ကြိမ်ငြား တော်တိ။ လော်ကဗန္ဓု။
 သဗ္ဗညုကို။ မျက်ရှုဦးတိုက်။ မမိထိုက်လည်း။ မကြိုက်ပါသည်။
 တမည့်တို့သာ။ သာသနာနှင့်။ သင်္ဘာ၊ ဓမ္မ။ မွေ့တော်စသား။ ဒါ
 နုလှရေး။ စေ့ပျိုးပေးမှ။ လိုရုံရ၏။ ကားဆသီးလေ။ မြုတေနက်
 ကိ။ ကျိုးများယှိ၏။ နှောင်းဖြိုသော်လည်း။ မြတ်သည်ချည်း
 လျှင်။ မိတည်းသျှင်တော်။ ပွင့်လတ်သော်တုံ။ ဖူးမြော်စေချင်။
 အကြင်သူအား။ စီးပွားလိုထွ။ ချမ်းသာငှလျက်။ ဓမ္မဒါနံ။ ကျော်
 သံမွန်ကြား။ ဤတရားကို။ ဘုရားဟောတူ။ နာမှတ်မူဖြင့်။ ဖြောင့်
 ယူသဒ္ဓါ။ သူထော်စွာတို့။ မိစ္ဆာဝန်တို့။ ဦးလျှိုငြိတွယ်။ ပစ်ပယ်
 ရန်မြိတ်။ ဖျောက်တိမ်ပိတ်၍။ ။ ကောင်းစိတ်ကြည်စေကုန်
 သတည်း။ ။

နိဂုံးရတုပိန်စုံပြီး၏။